ANTIPHONALE INVECTUM

pontificii

COLLEGII

CIVITATUM

FŒDERATARUM

AMERICÆ SEPTEMTRIONALIS

PER OCTAVAM NATIVITATIS DOMINI MMXI

A CHRISTOPHER GRAY EXPLETUM

IUXTA «ORDO CANTUS OFFICII»

A S. CONGREGATIONE

PRO CULTU DIVINO

PRÆPARATUM

MCMLXXXIII

antiphonale.ceegee.org

Psallite Deo, psallite;
Psallite regi nostro, psallite.
Quoniam rex omnis terræ Deus,
Psallite sapienter.

Die 25 decembris

IN NATIVITATE DOMINI

Sollemnitas

AD I VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 183).

Completorium dicitur tantum ab iis quo Officio lectionis et Missæ in nocte non intersunt.

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 226).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 229).

Psalmodia

Ps. 2,7

In Nocte Nativitatis Domini (1926), p. 6

1A.VIIIc

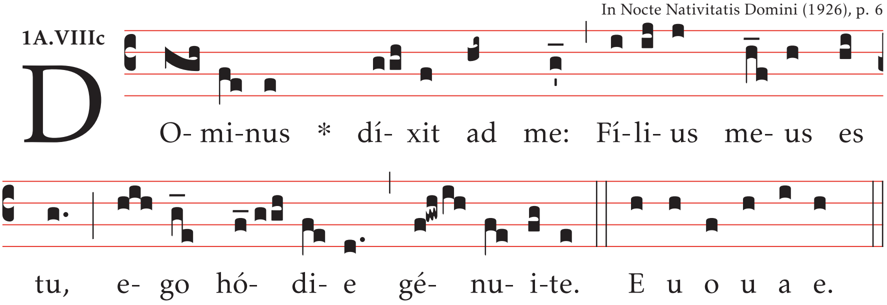

Psalmus 2

Quare fremuérunt **gen**tes, *
 et pópuli meditáti *sunt in***á**nia?

Astitérunt reges terræ, †
et príncipes convenérunt in **u**num *
advérsus Dóminum et advérsus *christum* **e**ius:
«Dirumpámus víncula e**ó**rum *
et proiciámus a nobis iu*gum ip***só**rum!».
Qui hábitat in cælis, irridébit **e**os, *
Dóminus subsan*nábit* **e**os.
Tunc loquétur ad eos in ira **su**a *
et in furóre suo contur*bábit* **e**os:
«Ego autem constítui regem **me**um *
super Sion, montem *sanctum* **me**um!».
Prædicábo decrétum eius. †
Dóminus dixit ad me: «Fílius meus **es** tu; *
ego hódie *génu***i** te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem **tu**am *
et possessiónem tuam tér*minos* **ter**ræ.
Reges eos in virga **fér**rea *
et tamquam vas fíguli con*frínges* **e**os».
Et nunc, reges, intel**lé**gite; *
erudímini, qui iudi*cátis* **ter**ram.
Servíte Dómino in ti**mó**re *
et exsultáte ei *cum tre***mó**re.
Apprehéndite disciplínam, †
ne quando irascátur, et pereátis de **vi**a, *
cum exárserit in brevi *ira* **e**ius.
Beáti **om**nes, *
qui confí*dunt in* **e**o.

Ps 18, 6

In Nocte Nativitatis Domini (1926), p. 7

2A.VIIIg

T Amquam sponsus * Dóminus pro-cédens de

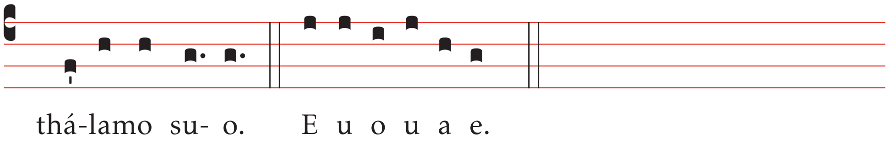

Psalmus 18 (19) A

Cæli enárrant glóriam **De**i, *
    et ópera mánuum eius annúntiat *firma***mén**tum.
Dies diéi erúctat **ver**bum, *
    et nox nocti índi*cat sci***én**tiam.
Non sunt loquélæ neque ser**mó**nes, *
    quorum non intelle*gántur* **vo**ces:
in omnem terram exívit sonus e**ó**rum *
    et in fines orbis terræ ver*ba e***ó**rum.
Soli pósuit tabernáculum in eis, †
    et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo **su**o, *
    exsultávit ut gigas ad cur*réndam* **vi**am.
A fínibus cælórum egréssio eius †
    et occúrsus eius usque ad fines e**ó**rum, *
    nec est, quod se abscóndat a ca*lóre* **e**ius.

Ps 44,3

In Nocte Nativitatis Domini (1926), p. 9

3A.Ia2

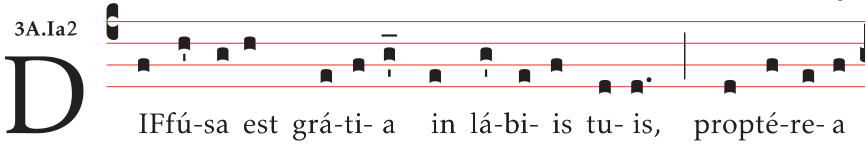

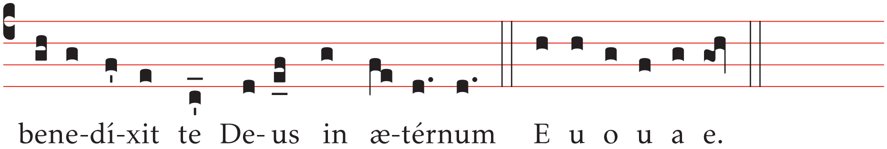

Psalmus 44 (45)

Eructávit cor meum verbum bonum, †
dico ego ópera mea regi. *
Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.
Speciósus forma es præ fíliis hóminum, †
diffúsa est grátia in lábiis tuis, *
proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime, *
magnificéntia tua et ornátu tuo.
Et ornátu tuo procéde, currum ascénde *
propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam.
Et dóceat te mirabília déxtera tua: †
sagíttæ tuæ acútæ — pópuli sub te cadent — *
in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi; *
sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.
Dilexísti iustítiam et odísti iniquitátem, †
proptérea unxit te Deus, Deus tuus, *
óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha et áloe et cásia ómnia vestiménta tua; *
e dómibus ebúrneis chordæ deléctant te.
Fíliæ regum in pretiósis tuis; *
ástitit regína a dextris tuis ornáta auro ex Ophir.
Audi, fília, et vide, †
et inclína aurem tuam *
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
et concupíscet rex spéciem tuam. *
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum.
Fília Tyri cum munéribus; *
vultum tuum deprecabúntur dívites plebis.
Gloriósa nimis fília regis intrínsecus, *
textúris áureis circumamícta.
In véstibus variegátis adducétur regi; *
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi.

Afferúntur in lætítia et exsultatióne, *
        adducúntur in domum regis.
Pro pátribus tuis erunt tibi fílii; *
        constítues eos príncipes super omnem terram.
Memor ero nóminis tui *
        in omni generatióne et generatióne;
proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum *
        et in sǽculum sǽculi.

℣. Verbum caro factum est, allelúia.
℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Lectio prior

De libro Isaíæ prophétæ 11, 1-10

Radix Iesse

Hæc dicit Dóminus Deus:
Egrediétur virga de stirpe Iesse,
et flos de radíce eius ascéndet;
et requiéscet super eum spíritus Dómini:
spíritus sapiéntiæ et intelléctus,
spíritus consílii et fortitúdinis,
spíritus sciéntiæ et timóris Dómini;
et delíciæ eius in timóre Dómini.
Non secúndum visiónem oculórum iudicábit,
neque secúndum audítum áurium decérnet,
sed iudicábit in iustítia páuperes
et decérnet in æquitáte pro mansuétis terræ;
et percútiet terram virga oris sui
et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium.
Et erit iustítia cíngulum lumbórum eius,

et fides cinctórium renum eius.
Habitábit lupus cum agno,
et pardus cum hædo accubábit;
vítulus et leo simul saginabúntur,
et puer párvulus minábit eos.
Vítula et ursus pascéntur,
simul accubábunt cátuli eórum;
et leo sicut bos cómedet páleas.
Et ludet infans ab úbere
super forámine áspidis;
et in cavérnam réguli,
qui ablactátus fúerit,
manum suam mittet.
Non nocébunt et non occídent
in univérso monte sancto meo,
quia plena erit terra sciéntia Dómini,
sicut aquæ mare opériunt.
In die illa radix Iesse
stat in signum populórum;
ipsam gentes requírent,
et erit sedes eius gloriósa.

Responsorium

v.i. Liber Hymnarius p. 265.

℟. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret: * Gaudet exércitus angelórum: quia salus ætérna humáno géneri appáruit.

℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax hominíbus bonæ voluntátis. * Gaudet.

Lectio altera

Ex Sermónibus sancti Leónis Magni papæ

Sermo 1 in Nativitate Domini, 1-3: PL 54, 190-193

Agnosce, o christiane, dignitatem tuam!

Salvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est, gaudeámus. Neque enim locum fas est ibi esse tristítiæ, ubi natális est vitæ; quæ, consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa æternitáte lætítiam.

Nemo ab huius alacritátis participatióne secérnitur, una cunctis lætítiæ commúnis est rátio: quia Dóminus noster, peccáti mortísque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum répperit, ita liberándis ómnibus venit. Exsúltet sanctus, quia propínquat ad palmam. Gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam. Animétur gentílis, quia vocátur ad vitam.

Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam qua vícerat, vincerétur.

Ab exsultántibus ergo ángelis, nascénte Dómino, Glória in excélsis Deo cánitur, et pax in terra bonæ voluntátis homínibus nuntiátur. Vident enim cæléstem Ierúsalem ex ómnibus mundi géntibus fabricári: de quo inenarrábili divínæ pietátis ópere, quantum lætári debet humílitas hóminum, cum tantum gáudeat sublímitas angelórum?

Agámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium eius, in Spíritu Sancto, qui propter multam misericórdiam suam, qua diléxit nos, misértus est nostri; et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum.

Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis; et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus.

Agnósce, o christiáne, dignitátem tuam, et, divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto

cuius cápitis et cuius córporis sis membrum. Reminíscere quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum.

Per baptísmatis sacraméntum Spíritus Sancti factus es templum: noli tantum habitatórem pravis de te áctibus effugáre, et diáboli te íterum subícere servitúti: quia prétium tuum sanguis est Christi.

Responsorium v.i. Liber Hymnarius p. 266.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli.

℣. Hódie illúxit dies redemptiónis novæ, præparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. * Hódie per.

Post Evangelium vel, si non protrahitur vigilia (LH p. 1319), post responsorium dicitur Te Deum, v.i. p. 269.

Oratio

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem et mirabíliter condidísti et mirabílius reformásti, † da, quǽsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes, * qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps. Qui tecum vivit.

AD LAUDES MATUTINAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 232).

Psalmodia

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 60

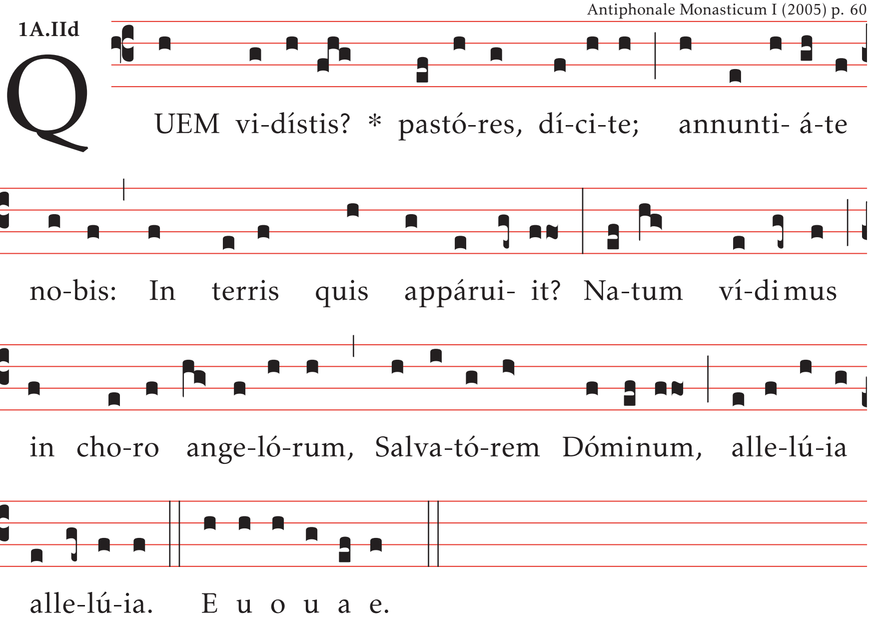

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus meus **es** tu, *
    ad te de lu*ce* **ví**gilo.
Sitívit in te ánima **me**a, *
    te desiderávit ca*ro* **me**a.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
    sic in sancto appárui **ti**bi, *
    ut vidérem virtútem tuam et glóri*am* **tu**am.
Quóniam mélior est misericórdia tua super **vi**tas, *
    lábia mea *lau***dá**bunt te.
Sic benedícam te in vita **me**a *
    et in nómine tuo levábo ma*nus* **me**as.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima **me**a, *
    et lábiis exsultatiónis laudábit *os* **me**um.
Cum memor ero tui super stratum **me**um, *
    in matutínis meditá*bor* **de** te,

quia fuísti adiútor **meus**,*
	et in velaménto alárum tuárum ex*sul***tá**bo.
Adhæsit ánima mea **post** te, *
	me suscépit déxte*ra* **tu**a.

Lc 2, 10-11

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 61

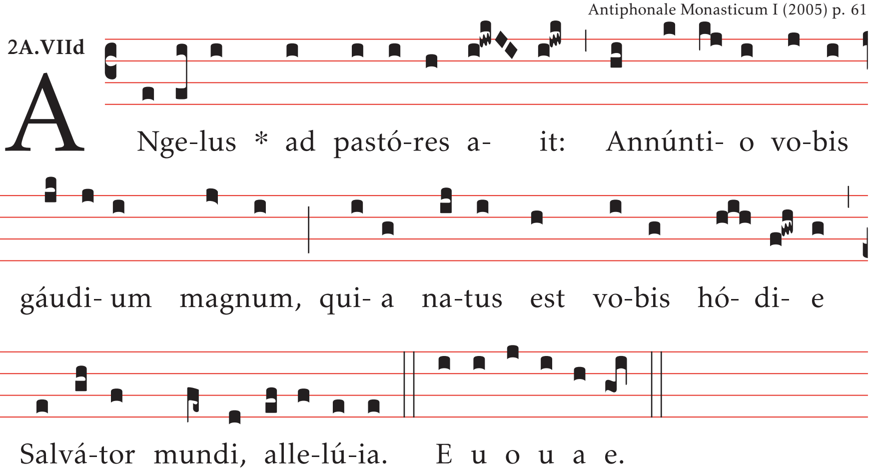

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera **Dómini, Dó**mino, *
	laudáte et superexaltáte **eum** in **sǽcu**la.
Benedícite, **cæ**li, **Dó**mino, *
	benedícite, ángeli **Dómini, Dómi**no.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super **cæ**los sunt, **Dó**mino, *
	benedícat omnis **vir**tus **Dómi**no.
Benedícite, sol et **lu**na, **Dó**mino, *
	benedícite, stellæ **cæ**li, **Dómi**no.
Benedícite, omnis imber **et** ros, **Dó**mino, *
	benedícite, omnes **ven**ti, **Dómi**no.
Benedícite, ignis et **æs**tus, **Dó**mino, *
	benedícite, frigus et **æs**tus, **Dómi**no.
Benedícite, rores et pruína, **Dó**mino, *
	benedícite, gelu et **fri**gus, **Dómi**no.

Benedícite, glácies et **ni**ves, **Dó**mino, *
benedícite, noctes et **di**es, **Dómi**no.
Benedícite, lux et **té**nebræ, **Dó**mino, *
benedícite, fúlgura et **nu**bes, **Dómi**no.
Benedícat **ter**ra **Dó**minum, *
laudet et superexáltet **e**um in **sæcu**la.
Benedícite, montes et **col**les, **Dó**mino, *
benedícite, univérsa germinántia in **ter**ra, **Dómi**no.
Benedícite, mária et **flú**mina, **Dó**mino, *
benedícite, **fon**tes, **Dómi**no.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in **a**quis, **Dó**mino, *
benedícite, omnes vólucres **cæ**li, **Dómi**no.
Benedícite, omnes béstiæ et **pé**cora, **Dó**mino, *
benedícite, fílii **hó**minum, **Dómi**no.
Bénedic, **Is**rael, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte **e**um in **sæcu**la.
Benedícite, sacerdótes **Dó**mini, **Dó**mino, *
benedícite, servi **Dó**mini, **Dómi**no.
Benedícite, spíritus et ánimæ ius**tó**rum, **Dó**mino, *
benedícite, sancti et húmiles **cor**de, **Dómi**no.
Benedícite, Ananía, Azaría, **Mí**sael, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte **e**um in **sæcu**la.
Benedicámus Patrem et Fílium cum **Sanc**to **Spí**ritu; *
laudémus et superexaltémus **e**um in **sæcu**la.
Benedíctus es in firma**mén**to **cæ**li *
et laudábilis et glori**ó**sus in **sæcu**la.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Is 9,6

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 62

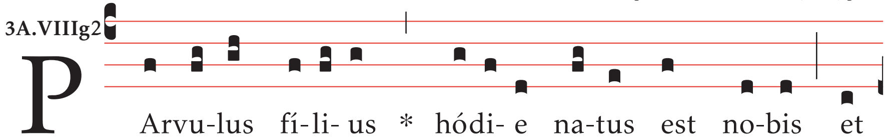

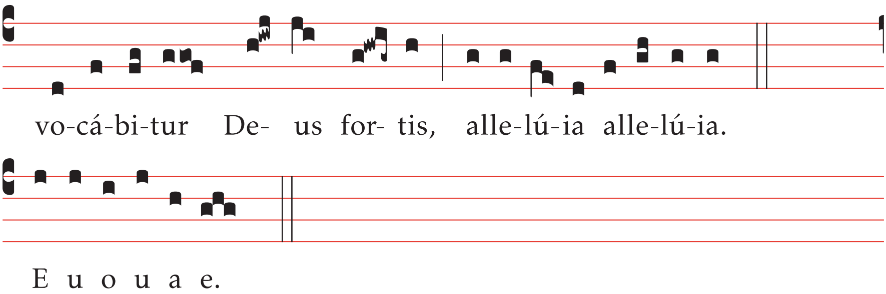

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum **no**vum; *
laus eius in ecclési*a sanc***tó**rum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit **e**um, *
et fílii Sion exsúltent in *rege* **su**o.
Laudent nomen eius in **cho**ro, *
in týmpano et cíthara *psallant* **ei**,
quia beneplácitum est Dómino in pópulo **su**o, *
et honorábit mansuétos *in sa***lú**te.
Iúbilent sancti in **gló**ria, *
læténtur in cubí*libus* **su**is.
Exaltatiónes Dei in gútture e**ó**rum *
et gládii ancípites in máni*bus e***ó**rum,
ad faciéndam vindíctam in nati**ó**nibus, *
castigatió*nes in* **pó**pulis,
ad alligándos reges eórum in com**pé**dibus *
et nóbiles eórum in má*nicis* **fé**rreis,
ad faciéndum in eis iudícium con**scríp**tum: *
glória hæc est ómnibus *sanctis* **e**ius.

Lectio brevis — Hebr 1, 1-2

Multifáriam et multis modis olim Deus locútus pátribus in prophétis, in novíssimis his diébus locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem

universórum, per quem fecit et sǽcula.

Ps 97, 2

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 63

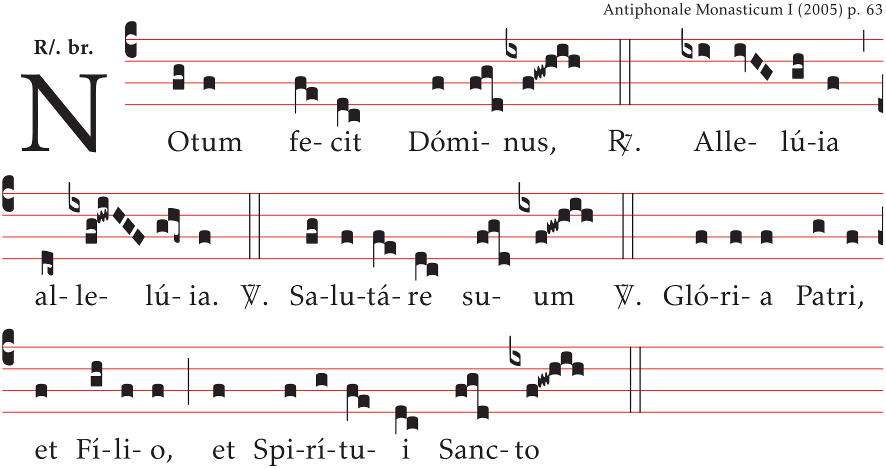

Lc 2, 14

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 63

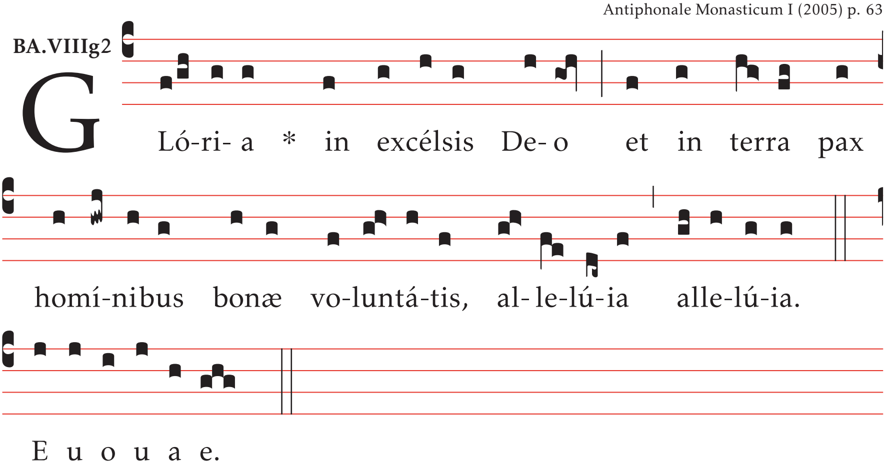

Preces

Dignis láudibus Verbum Dei celebrémus, ante sǽcula exsístens et in témpore nobis natum. † Iucúnde acclamé*mus, di***cén**tes:

℟. Exsúltet terra, qui*a ve***nís**ti.

Christe, Verbum ætérnum, qui in terram descéndens, exsultatiónis rore eam *perfu***dís**ti, lætífica cor nostrum grátiæ tuæ visitatió*ne con***tí**nua. ℟.

Salvátor noster, qui in nativitáte tua, fidelitátem Dei nobis *osten***dís**ti, concéde nos plena fide promissiónes baptismá*les ser***vá**re. ℟.

Rex cæli et terræ, qui pacem homínibus ab ángelis nuntiá*ri fe***cís**ti, vitam nostram in tua pa*ce con***sér**va. ℟.

Dómine, qui venísti ut esses vitis vera, nobis fructum vi*tæ pro***dú**cens, fac nos iúgiter pálmites in te manéntes, ne simus in*fructu***ó**si. ℟.

Pater noster.

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus, † ut, dum nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur, * hoc in nostro respléndeat ópere, quod per fidem fulget in mente. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

Psalmodia

Lc 2, 33

Graduale Simplex (2007), p. 73

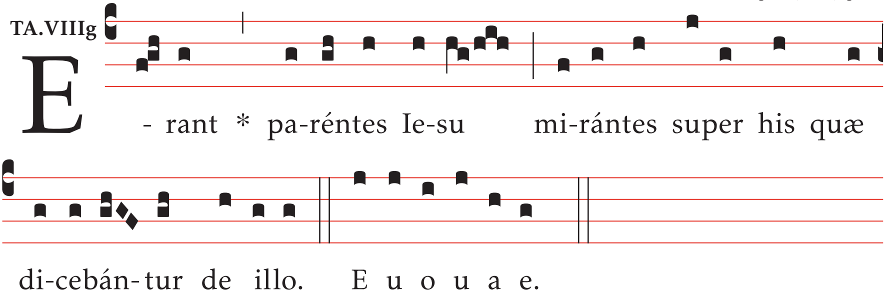

Psalmus 18 B (19 B)

Lex Dómini immaculáta, refíciens **á**nimam, *
	testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam *præstans* **pár**vulis.
Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes **cor**da, *
	præcéptum Dómini lúcidum, illú*minans* **ó**culos.
Timor Dómini mundus, pérmanens in sǽculum **sǽ**culi, *
	iudícia Dómini vera, iusta óm*nia* **si**mul,
desiderabília super aurum et lápidem pretiósum **mul**tum *
	et dulcióra super mel et fa*vum stil***lán**tem.
Etenim servus tuus erudítur in **e**is; *
	in custodiéndis illis retribú*tio* **mul**ta.
Erróres quis intéllegit? †
	Ab occúltis **mun**da me, *
	et a supérbia custódi servum tuum, ne domi*nétur* **me**i.
Tunc immaculátus **e**ro *
	et emundábor a de*lícto* **má**ximo.
Sint ut compláceant elóquia oris **me**i *
	et meditátio cordis mei in con*spéctu* **tu**o.
Dómine, adiútor **me**us *
	et re*démptor* **me**us.

Psalmus 46 (47)

Omnes gentes, pláudite **má**nibus, *
	iubiláte Deo in voce exsul*tati***ó**nis,
quóniam Dóminus Altíssimus, ter**rí**bilis, *
	rex magnus super *omnem* **ter**ram.
Subiécit pópulos **no**bis *
	et gentes sub pé*dibus* **nos**tris.
Elégit nobis hereditátem **nos**tram, *
	glóriam Iacob, *quem di***lé**xit.
Ascéndit Deus in **iú**bilo, *
	et Dóminus in *voce* **tu**bæ.

Psállite Deo, **psál**lite; *
psállite regi *nostro*, **psál**lite.
Quóniam rex omnis terræ **De**us, *
psállite *sapién*ter.
Regnávit Deus super **gen**tes, *
Deus sedet super sedem *sanctam* **su**am.
Príncipes populórum congre**gá**ti sunt *
cum pópulo *Dei* **A**braham,
quóniam Dei sunt scuta **ter**ræ: *
veheménter *ele***vá**tus est.

Psalmus 47 (48)

Magnus Dóminus et laudábilis **ni**mis *
in civitáte *Dei* **nos**tri.
Mons sanctus eius collis speci**ó**sus, *
exsultátio uni*vérsæ* **ter**ræ.
Mons Sion, extréma aqui**ló**nis, *
cívitas *regis* **mag**ni.
Deus in dómibus eius **no**tus *
factus est *ut re***fú**gium.
Quóniam ecce reges congre**gá**ti sunt, *
convené*runt in* **u**num.
Ipsi cum vidérunt, sic admi**rá**ti sunt, *
conturbáti sunt, *diffu***gé**runt;
illic tremor apprehéndit **e**os, *
dolóres ut par*turi***én**tis.
In spíritu ori**én**tis *
cónteres *naves* **Thar**sis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, †
in civitáte Dei **nos**tri; *
Deus fundávit eam *in æ***tér**num.
Recogitámus, Deus, misericórdiam **tu**am *
in médio *templi* **tu**i.

Secúndum nomen tuum, Deus, †
sic et laus tua in fines **ter**ræ; *
iustítia plena est déx*tera* **tu**a.
Lætétur mons Sion, †
et exsúltent fíliæ **Iu**dæ *
propter iudí*cia* **tu**a.
Circúmdate Sion et complectímini **e**am, *
numeráte *turres* **e**ius.
Pónite corda vestra in virtúte eius †
et percúrrite domos **e**ius, *
ut enarrétis in progé*nie* **ál**tera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster †
in ætérnum et in sǽculum **sǽ**culi; *
ipse ducet *nos in* **sǽ**cula.

LECTIO BREVIS — Tit 2, 11-12

Appáruit grátia Dei salutáris ómnibus homínibus erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sǽculo.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, allelúia.
℟. Et veritátis suæ dómui Israel, allelúia.

Oratio

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem et mirabíliter condidísti et mirabílius reformásti, † da, quǽsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes, * qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps. Qui vivit.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia

Lc 2,19

Graduale Simplex (2007), p. 74

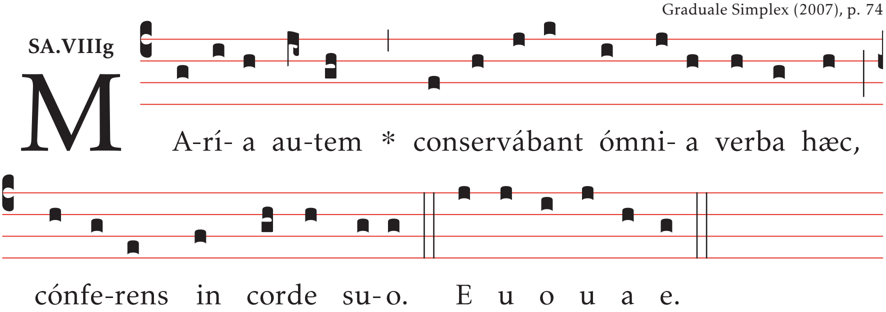

Psalmus 122 (123)

Ad te levávi óculos **me**os, *
        qui hábi*tas in* **cæ**lis.
Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum su**ó**rum, *
        sicut óculi ancíllæ ad manus dó*minæ* **su**æ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum **nos**trum, *
        donec misere*átur* **nos**tri.
Miserére nostri, Dómine, miserére **nos**tri, *
        quia multum repléti sumus des*pecti***ó**ne;
quia multum repléta est ánima **nos**tra *
        derisióne abundántium et despectióne *super***bó**rum.

Psalmus 123 (124)

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, †
        nisi quia Dóminus erat in **no**bis, *
        cum exsúrgerent hó*mines* **in** nos:
forte vivos deglu**tís**sent nos, *
        cum irascerétur furor e*órum* **in** nos.

Fórsitan aqua absorbuísset nos, †
torrens pertransísset **á**nimam **nos**tram *
fórsitan pertransíssent ánimam nostram aquæ in*tumes***cén**tes.
Bene**díc**tus **Dó**minus; *
qui non dedit nos in direptiónem dénti*bus e***ó**rum.
Anima nostra sicut passer **eré**pta est *
de láque*o ven***án**tium:
láqueus con**trí**tus est, *
et nos *erépti* **su**mus.
Adiutórium nostrum in nómine **Dó**mini, *
qui fecit cæ*lum et* **ter**ram.

Psalmus 124 (125)

Qui confídunt in Dómino sicut mons **Si**on: *
non commovébitur, in æ*térnum* **ma**net.
Ierúsalem, montes in circúitu eius, †
et Dóminus in circúitu pópuli **sui** *
ex hoc nunc et us*que in* **sǽ**culum.
Quia non requiéscet virga iniquitátis super sortem iu**stó**rum, *
ut non exténdat iusti ad iniquitátem *manus* **su**as.
Bénefac, Dómine, **bo**nis *
et *rectis* **cor**de.
Declinántes autem per vias pravas †
addúcet Dóminus cum operántibus iniqui**tá**tem. *
Pax *super* **Is**rael!

LECTIO BREVIS 1 Io 4, 9

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.
℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Oratio, ut supra.

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia

Ps. 97,3

Graduale Simplex (2007), p. 68

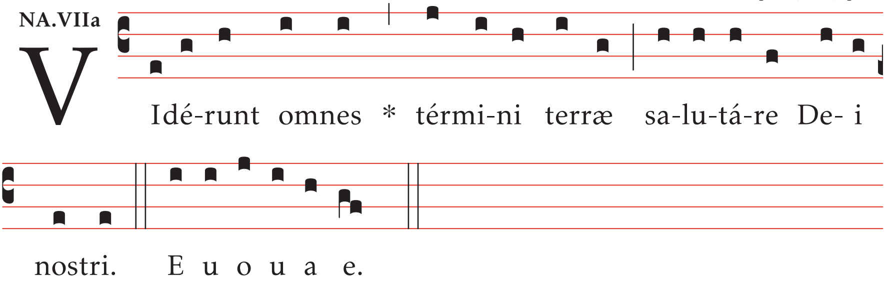

Psalmus 125 (126)

In converténdo Dóminus captivi**tá**tem **Si**on, *
        facti sumus quasi **som**ni**án**tes.
Tunc replétum est gáudi**o** os **nos**trum, *
        et lingua nostra exsul**ta**ti**ó**ne.
Tunc dicébant **in**ter **gen**tes: *
        «Magnificávit Dóminus fáce**re** cum **e**is».
Magnificávit Dóminus fáce**re** no**bís**cum; *
        facti **su**mus læ**tán**tes.
Convérte, Dómine, captivi**tá**tem **no**stram, *
        sicut tor**rén**tes in **aus**tro.
Qui sémi**nant** in **lá**crimis, *
        in exsultati**ó**ne **me**tent.
Eúntes **i**bant et **fle**bant *
        semen spar**gén**dum por**tán**tes;

veniéntes autem vénient in exsul**ta**tióne *
        portántes ma**ní**pulos **su**os.

Psalmus 126 (127)

Nisi Dóminus ædifi**cá**verit **do**mum, *
        in vanum labórant, qui æ**dí**ficant **e**am.
Nisi Dóminus custodíerit **civi**tátem, *
        frustra vígilat, qui cus**tó**dit **e**am.
Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, †
        qui manducátis **pa**nem la**bó**ris, *
        quia dabit diléctis **su**is **som**num.
Ecce heréditas **Dó**mini **fí**lii, *
        merces **fruc**tus **ven**tris.
Sicut sagíttæ in **ma**nu po**tén**tis, *
        ita fílii **iu**ven**tú**tis.
Beátus vir, qui implévit pháretram **su**am ex **ip**sis: *
        non confundétur, cum loquétur inimícis **su**is in **por**ta.

Psalmus 127 (128)

Beátus omnis, qui **ti**met **Dó**minum, *
        qui ámbulat in **vi**is **e**ius.
Labóres mánuum tuárum **man**du**cá**bis, *
        beátus es, et bene **ti**bi **e**rit.
Uxor tua sicut **vi**tis fruc**tí**fera *
        in latéribus **do**mus **tu**æ;
fílii tui sicut novéllæ **oli**vá**rum *
        in circúitu **men**sæ **tu**æ.
Ecce sic benedi**cé**tur **ho**mo, *
        qui **ti**met **Dó**minum.
Benedícat tibi Dómi**nus** ex **Si**on, *
        et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus **vi**tæ **tu**æ;

et vídeas fílios filiórum tuórum. *
Pax **su**per **Is**rael!

LECTIO BREVIS — Act 10, 36

Verbum misit Deus fíliis Israel evangelízans pacem per Iesum Christum; hic est ómnium Dóminus.

℣. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.
℟. Iustítia et pax osculátæ sunt, allelúia.

Oratio, ut supra.

AD II VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 189).

AD COMPLETORIUM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Cantus Missæ (1995) p. 8

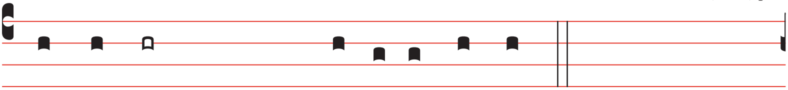

F Ratres, agnóscamus pecca-ta nostra.

℣. Mi-se-rére nostri, Dómi-ne. ℟. Qui- a peccá-vimus ti-bi.

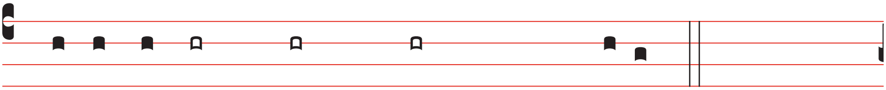

℣. Osténde nobis, Dómine misericordiam tu-am.

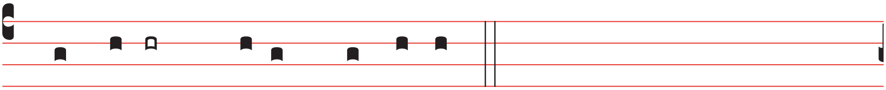

℟. Et sa-lutáre tu-um da no-bis.

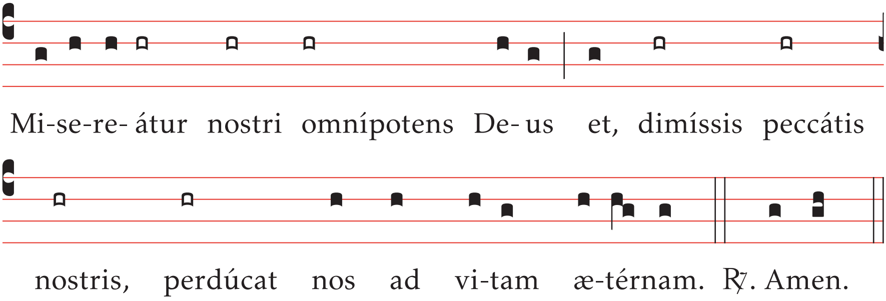

Hymnus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 226).

Psalmodia

Ps 90, 1

Psautier Monastique (1982) p. 702

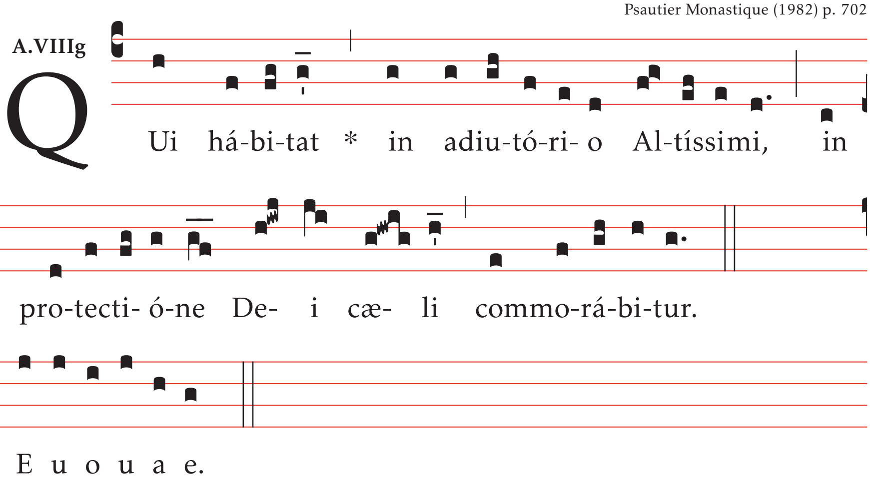

Psalmus 90 (91)

Qui hábitat in protectióne Al**tís**simi, *
    sub umbra Omnipoténtis *commo***rá**bitur.
Dicet Dómino: †
    «Refúgium meum et fortitúdo **me**a, *
    Deus meus, sperá*bo in* **eum**».

Quóniam ipse liberábit te de láqueo ve**nán**tium *
 et a ver*bo ma***lí**gno.
Alis suis obumbrábit tibi, †
 et sub pennas eius con**fú**gies; *
 scutum et loríca vé*ritas* **e**ius.
Non timébis a timóre noctúrno, a sagítta volánte in die, †
 a peste perambulánte in **té**nebris, *
 ab extermínio vastánte *in me***rí**die.
Cadent a látere tuo mille †
 et decem mília a dextris **tu**is; *
 ad te autem non ap*propin***quá**bit.
Verúmtamen óculis tuis conside**rá**bis, *
 et retributiónem peccató*rum vi***dé**bis.
Quóniam tu es, Dómine, refúgium **me**um. *
 Altíssimum posuísti habitá*culum* **tu**um.
Non accédet ad te **ma**lum, *
 et flagéllum non appropinquábit taberná*culo* **tu**o,
quóniam ángelis suis mandábit **de** te, *
 ut custódiant te in ómnibus *viis* **tu**is.
In mánibus por**tá**bunt te, *
 ne forte offéndas ad lápidem *pedem* **tu**um.
Super áspidem et basilíscum ambu**lá**bis *
 et conculcábis leónem *et dra***có**nem.
Quóniam mihi adhæsit, liberábo **e**um; *
 suscípiam eum, quóniam cognóvit *nomen* **me**um.
Clamábit ad me, et ego exáudiam eum; †
 cum ipso sum in tribulati**ó**ne, *
 erípiam eum et glorifi*cábo* **e**um.
Longitúdine diérum replébo **e**um *
 et osténdam illi salu*táre* **me**um.

Lectio brevis Ap 22, 4-5

Vidébunt fáciem Dómini, et nomen eius in fróntibus eórum. Et

nox ultra non erit, et non egent lúmine lucérnæ neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit super illos, et regnábunt in sæcula sæculórum.

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 231

Antiphona ad Nunc Dimittis

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 233

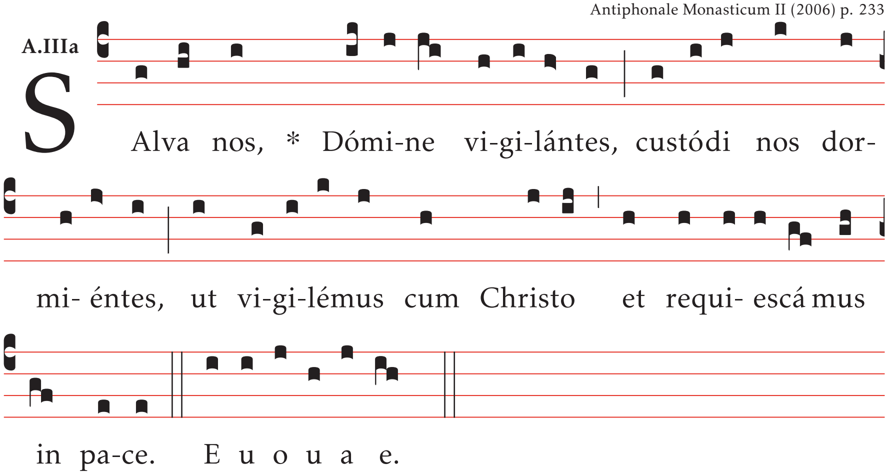

CANTICUM EVANGELICUM Lc 2, 29-32

Nunc dimíttis servum **tu**um, **Dóm**ine, *
secúndum verbum **tu**um in **pa**ce,

quia vidérunt **ó**culi **mei** *
salu**tá**re **tu**um,
quod pa**rá**sti *
ante fáciem ómnium **po**pu**ló**rum,
lumen ad revelati**ó**nem **gén**ti**um** *
et glóriam plebis **tu**æ **Isra**el.

Oratio

Vox nostra te, Dómine, humíliter deprecétur, † ut, domínicæ resurrectiónis hac die mystério celebráto, * in pace tua secúri a malis ómnibus quiescámus, et in tua resurgámus laude gaudéntes. Per Christum.

Vel, in sollemnitatibus extra dominicam occrentibus:

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle; † ángeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; * et benedictio tua sit super nos semper. Per Christum.

Die 26 decembris

S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS

Festum

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 256).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 257).

Psalmodia

Act 8, 8

Antiphonale Monasticum (1934) p. 252

Psalmus 2

Quare fremuérunt **gen**tes, *
　　et pópuli meditáti *sunt in***á**nia?
Astitérunt reges terræ, †
　　et príncipes convenérunt in **u**num *
　　advérsus Dóminum et advérsus *christum* **e**ius:
«Dirumpámus víncula e**ó**rum *
　　et proiciámus a nobis iu*gum ip***só**rum!».
Qui hábitat in cælis, irridébit **e**os, *
　　Dóminus subsan*nábit* **e**os.
Tunc loquétur ad eos in ira **su**a *
　　et in furóre suo contur*bábit* **e**os:
«Ego autem constítui regem **me**um *
　　super Sion, montem *sanctum* **me**um!».
Prædicábo decrétum eius. †
　　Dóminus dixit ad me: «Fílius meus **es** tu; *
　　ego hódie *génu***i** te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem **tu**am *
　　et possessiónem tuam tér*minos* **ter**ræ.
Reges eos in virga **fér**rea *
　　et tamquam vas fíguli con*frínges* **e**os».

Et nunc, reges, intel**lé**gite; *
erudímini, qui iudi*cátis* **ter**ram.
Servíte Dómino in ti**mó**re *
et exsultáte ei *cum tre***mó**re.
Apprehéndite disciplínam, †
ne quando irascátur, et pereátis de **vi**a, *
cum exárserit in brevi *ira* **e**ius.
Beáti **om**nes, *
qui confí*dunt in* **e**o.

Act 7, 60

Antiphonarium Cisterciense (1947) p. 116

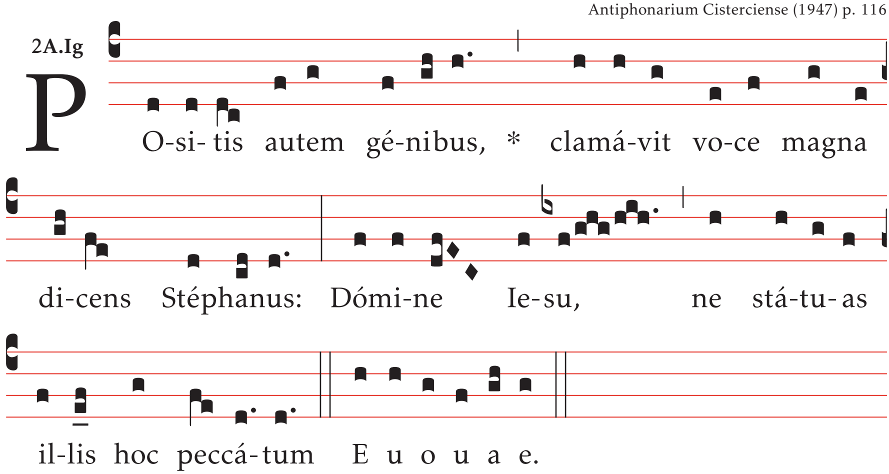

Psalmus 10 (11)

In Dómino confído, quómodo dícitis **á**nimæ **me**æ: *
«Tránsmigra in montem *sicut* **pas**ser?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, †
paravérunt sagíttas suas **su**per **ner**vum, *
ut sagíttent in obscúro *rectos* **cor**de.
Quando fundaménta **ever**tún**tur, *
i**us**tus quid* **fá**ciat?».
Dóminus in templo **sanc**to **su**o, *
Dóminus, in cælo *sedes* **e**ius.

Oculi eius in páupe**rem** re**spí**ciunt, *
pálpebræ eius intérrogant fí*lios* **hó**minum.
Dóminus intérrogat **iu**stum et **ím**pium; *
qui autem díligit iniquitátem, odit á*nima* **e**ius.
Pluet super pecca**tó**res car**bó**nes; *
ignis et sulphur et spíritus procellárum pars cáli*cis e***ó**rum.
Quóniam iustus Dóminus et iustíti**as** di**lé**xit, *
recti vidébunt *vultum* **e**ius.

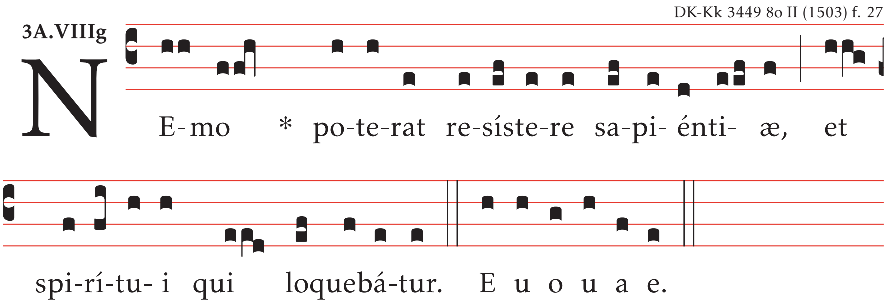

Psalmus 16 (17)

Exáudi, Dómine, iustítiam **me**am, *
intênde deprecati*ónem* **me**am.
Auribus pércipe oratiónem **me**am, *
non in lábi*is do***ló**sis.
De vultu tuo iudícium meum **pró**deat; *
óculi tui vídeant *æqui***tá**tes.
Proba cor meum et vísita nocte; †
igne me ex**á**mina, *
et non invénies in me in*iqui***tá**tem.
Non transgréditur os meum ad ópera **hó**minum, *
propter verba labiórum tuórum custodívi me a viis *vio***lén**ti.
Rétine gressus meos in sémitis **tu**is, *
ut non moveántur vestí*gia* **me**a.

Ego ad te clamávi, quóniam exáudis me, **De**us; *
inclína aurem tuam mihi et exáudi *verba* **me**a.
Mirífica misericórdias **tu**as, *
qui salvos facis ab insurgéntibus sperántes in déx*tera* **tu**a.
Custódi me ut pupíllam óculi, †
sub umbra alárum tuárum **pró**tege me *
a fácie impiórum, qui me *affli***xé**runt.
Inimíci mei in furóre circumdedérunt me, †
ádipem suum conclus**é**runt; *
os eórum locútum *est su***pér**biam.
Incedéntes nunc circumde**dé**runt me, *
óculos suos statuérunt prostérn*ere in* **ter**ram.
Aspéctus eórum quasi leónis paráti ad **præ**dam *
et sicut cátuli leónis recubán*tis in* **áb**ditis.
Exsúrge, Dómine, præveni eum, supplánta **e**um; *
éripe ánimam meam ab ímpio frá*mea* **tu**a,
a mórtuis manu tua, **Dó**mine, *
a mórtuis, quorum defécit pór*tio* **vi**tæ.
De recónditis tuis adímpleas ventrem e**ó**rum, *
saturéntur fílii et dimíttant relíquias pár*vulis* **su**is.
Ego autem in iustítia vidébo fáciem **tu**am, *
satiábor, cum evigilávero, con*spéctu* **tu**o.

℣. Tribulátio et angústia invenérunt me.
℟. Mandáta tua meditátio mea est.

Lectio prior

De libro Actuum Apostolórum 6, 8 — 7, 1-2. 44-60 — 8, 1

Martyrium Stephani

Stéphanus plenus grátia et virtúte faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur

Libertinórum et Cyrenénsium et Alexandrinórum et eórum, qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui, quo loquebátur. Tunc submisérunt viros, qui dícerent: «Audívimus eum dicéntem verba blasphéma in Móysen et Deum»; et commovérunt plebem et senióres et scribas, et concurréntes rapuérunt eum et adduxérunt in concílium et statuérunt testes falsos dicéntes: «Homo iste non cessat loqui verba advérsus locum sanctum et legem; audívimus enim eum dicéntem quóniam Iesus Nazarénus hic déstruet locum istum et mutábit consuetúdines, quas trádidit nobis Móyses».

Et intuéntes eum omnes, qui sedébant in concílio, vidérunt fáciem eius tamquam fáciem ángeli.

Dixit autem princeps sacerdótum: «Si hæc ita se habent?». Qui ait: «Viri fratres et patres, audíte.

Tabernáculum testimónii erat pátribus nostris in desérto, sicut dispósuit, qui loquebátur ad Móysen, ut fáceret illud secúndum formam, quam víderat; quod et induxérunt suscipiéntes patres nostri cum Iesu, in possessiónem géntium, quas éxpulit Deus a fácie patrum nostrórum usque in diébus David, qui invénit grátiam ante Deum et pétiit, ut inveníret tabernáculum dómui Iacob. Sálomon autem ædificávit illi domum. Sed non Altíssimus in manufáctis hábitat, sicut prophéta dicit: "Cælum mihi thronus est, terra autem scabéllum pedum meórum. Quam domum ædificábitis mihi, dicit Dóminus, aut quis locus requietiónis meæ? Nonne manus mea fecit hæc ómnia?".

Duri cervíce et incircumcísi córdibus et áuribus, vos semper Spirítui Sancto resístitis, sicut patres vestri et vos. Quem prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Iusti, cuius vos nunc proditóres et homicídæ fuístis, qui accepístis legem in dispositiónibus angelórum et non custodístis».

Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis et stridébant déntibus in eum. Cum autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei et ait: «Ecce vídeo cælos

apértos et Fílium hóminis a dextris stantem Dei». Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas et ímpetum fecérunt unanímiter in eum et eiciéntes extra civitátem lapidábant. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adulescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: «Dómine Iesu, súscipe spíritum meum». Pósitis autem génibus clamávit voce magna: «Dómine, ne státuas illis hoc peccátum»; et cum hoc dixísset, obdormívit.

Saulus autem erat conséntiens neci eius.

Responsorium

℟. Stéphanus, servus Dei, quem lapidábant Iudæi, vidit cælos apértos: vidit et introívit: * Beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. * Beátus.

Lectio altera

Ex Sermónibus sancti Fulgéntii Ruspénsis epíscopi

Sermo 3, 1-3. 5-6: CCL 91 A, 905-909

Arma caritatis

Heri celebrávimus temporálem sempitérni regis nostri natálem; hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem.

Heri enim Rex noster, trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum; hódie miles, de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cælum.

Rex noster, cum sit altíssimus, pro nobis húmilis venit, sed inánis veníre non pótuit. Magnum quippe donatívum suis milítibus áttulit, quo eos non solum copióse ditávit, sed étiam ad certándum invictíssime confortávit. Attulit namque donum caritátis, quæ perdúceret hómines ad consórtium deitátis.

Quod ergo áttulit, erogávit; nec sibi áliquid mínuit, sed mirabíliter et suórum fidélium paupériem ditávit et indeficiéntibus thesáuris plenus ipse permánsit.

Cáritas ergo, quæ ad terram de cælo depósuit Christum, ipsa Stéphanum de terris elevávit ad cælum. Cáritas, quæ præcéssit in rege, ipsa subsequénter refúlsit in mílite.

Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, caritátem pro armis habébat et per ipsam ubíque vincébat. Per caritátem Dei sæviéntibus Iudæis non cessit, per caritátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per caritátem arguébat errántes, ut corrigeréntur; per caritátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur.

Caritátis virtúte subníxus, vicit Saulum crudéliter sæviéntem et, quem hábuit in terra persecutórem, in cælo méruit habére consórtem. Ipsa sancta et indeféssa cáritas desiderábat orándo acquírere, quos nequívit monéndo convértere.

Et ecce nunc Paulus cum Stéphano lætátur, cum Stéphano Christi claritáte perfrúitur, cum Stéphano exsúltat, cum Stéphano regnat. Quo enim præcéssit Stéphanus, trucidátus lapídibus Pauli, illuc secútus est Paulus, adiútus oratiónibus Stéphani.

Quam vera vita, fratres mei, ubi non Paulus de Stéphani occisióne confúnditur, sed Stéphanus de Pauli consórtio gratulátur, quóniam cáritas in utróque lætátur. Cáritas quippe in Stéphano superávit sævítiam Iudæórum, cáritas in Paulo coopéruit multitúdinem peccatórum, cáritas in utróque páriter regnum méruit possidére cælórum.

Cáritas est ígitur ómnium fons et orígo bonórum, munímen egrégium, via quæ ducit ad cælum. In caritáte qui ámbulat, nec erráre póterit, nec timére. Ipsa dírigit, ipsa prótegit, ipsa perdúcit.

Quocírca, fratres, quóniam scalam caritátis constítuit Christus, per quam ad cælum omnis possit conscéndere christiánus, puram caritátem fórtiter retinéte, ipsam vobis ínvicem exhibéte et in ea proficiéndo

conscéndite.

Responsorium

℟. Hestérna die Dóminus natus est in terris, ut Stéphanus nascerétur in cælis; ingréssus est in mundum, * Ut Stéphanus ingrederétur in cælum.

℣. Heri rex noster, trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum. * Ut Stéphanus.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine, imitári quod cólimus, † ut discámus et inimícos dilígere, quia eius natalícia celebrámus, * qui novit étiam pro persecutóribus exoráre. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 257).

Psalmodia

Cf. Ps 62, 9

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 296

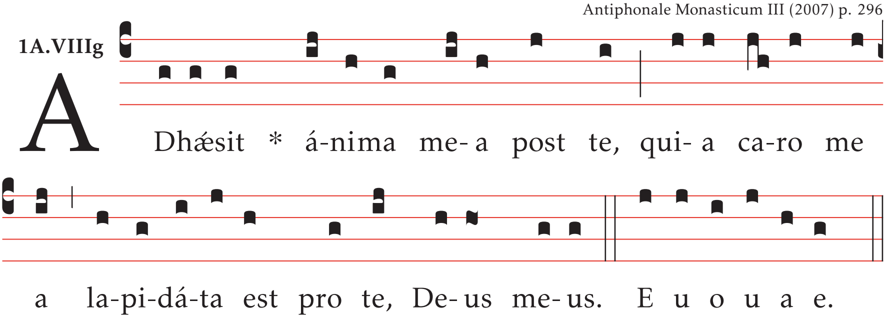

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus meus **es** tu, *
ad te de *luce* **ví**gilo.
Sitívit in te ánima **me**a, *
te desiderávit *caro* **me**a.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glór*iam* **tu**am.
Quóniam mélior est misericórdia tua super **vi**tas, *
lábia me_a lau_**dá**bunt te.
Sic benedícam te in vita **me**a *
et in nómine tuo levábo *manus* **me**as.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima **me**a, *
et lábiis exsultatiónis laudá*bit os* **me**um.
Cum memor ero tui super stratum **meum**, *
in matutínis medi*tábor* **de** te,
quia fuísti adiútor **meus**,*
et in velaménto alárum tuárum _exsul_**tá**bo.
Adhæsit ánima mea **post** te, *
me suscépit déx*tera* **tu**a.

Cf. Act 7, 56

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 296

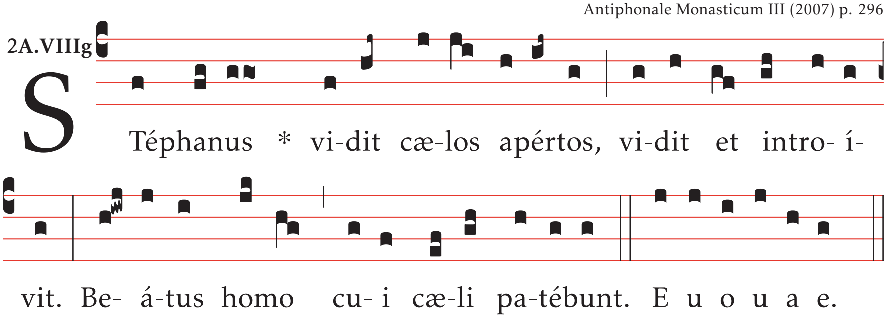

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte e*um in* **sǽ**cula.
Benedícite, cæli, **Dó**mino, *
benedícite, ángeli Dó*mini,* **Dó**mino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, **Dó**mino, *
benedícat omnis *virtus* **Dó**mino.
Benedícite, sol et luna, **Dó**mino, *
benedícite, stellæ *cæli*, **Dó**mino.
Benedícite, omnis imber et ros, **Dó**mino, *
benedícite, omnes *venti*, **Dó**mino.
Benedícite, ignis et æstus, **Dó**mino, *
benedícite, frigus et *æstus*, **Dó**mino.
Benedícite, rores et pruína, **Dó**mino, *
benedícite, gelu et *frigus*, **Dó**mino.
Benedícite, glácies et nives, **Dó**mino, *
benedícite, noctes et *dies*, **Dó**mino.
Benedícite, lux et ténebræ, **Dó**mino, *
benedícite, fúlgura et *nubes*, **Dó**mino.
Benedícat terra **Dó**minum, *
laudet et superexáltet e*um in* **sǽ**cula.
Benedícite, montes et colles, **Dó**mino, *
benedícite, univérsa germinántia in *terra*, **Dó**mino.
Benedícite, mária et flúmina, **Dó**mino, *
benedícite, *fontes*, **Dó**mino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, **Dó**mino, *
benedícite, omnes vólucres *cæli*, **Dó**mino.
Benedícite, omnes béstiæ et pécora, **Dó**mino, *
benedícite, fílii hó*minum,* **Dó**mino.
Bénedic, Israel, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte e*um in* **sǽ**cula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, **Dó**mino, *
 benedícite, servi Dó*mini*, **Dó**mino.
Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dó**mino, *
 benedícite, sancti et húmiles *corde*, **Dó**mino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dó**mino, *
 laudáte et superexaltáte *eum in* **sǽ**cula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spí**ritu; *
 laudémus et superexaltémus *eum in* **sǽ**cula.
Benedíctus es in firmaménto **cæ**li *
 et laudábilis et glorió*sus in* **sǽ**cula.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Act 7, 56

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 296

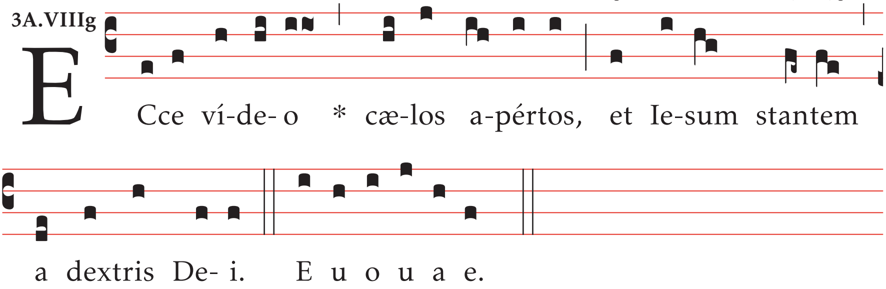

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum **no**vum; *
 laus eius in ecclési*a sanc***tó**rum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit **e**um, *
 et fílii Sion exsúltent in *rege* **su**o.
Laudent nomen eius in **cho**ro, *
 in týmpano et cíthara *psallant* **ei**,
quia beneplácitum est Dómino in pópulo **su**o, *
 et honorábit mansuétos *in sa***lú**te.
Iúbilent sancti in **gló**ria, *
 lænténtur in cubí*libus* **su**is.

Exaltatiónes Dei in gútture e**ó**rum *
et gládii ancípites in máni*bus e***ó**rum,
ad faciéndam vindíctam in nati**ó**nibus, *
castigati*ónes in* **pó**pulis,
ad alligándos reges eórum in com**pé**dibus *
et nóbiles eórum in m*ánicis* **fé**rreis,
ad faciéndum in eis iudícium con**scríp**tum: *
glória hæc est ómnibus *sanctis* **e**ius.

Lectio brevis

Act 6, 2b-5a

Non est æquum nos derelinquéntes verbum Dei ministráre mensis; consideráte vero, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem plenos Spíritu et sapiéntia, quos constituémus super hoc opus; nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus. Et plácuit sermo coram omni multitúdine.

Ps 117, 14

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 372

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 297

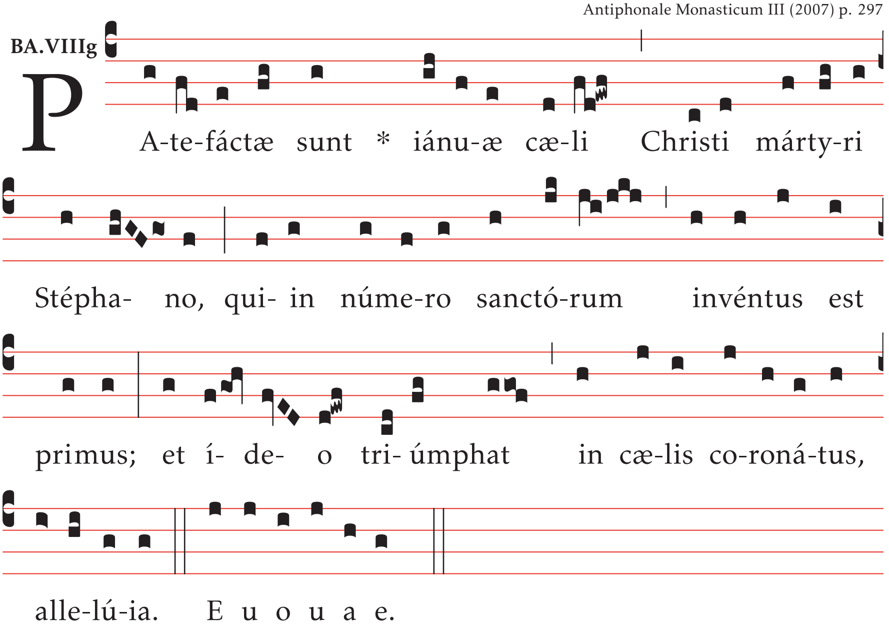

Preces

Fratres, Salvatórem nostrum, testem fidélem, per mártyres interféctos propter verbum Dei celebr*émus, cla***mán**tes:

℟. Redemísti nos Deo in sán*guine* **tu**o.

Per mártyres tuos, qui líbere mortem in testimónium fídei *sunt am***plé**xi, da nobis, Dómine, veram spíritus *liber***tá**tem. ℟.

Per mártyres tuos, qui fidem usque ad sánguinem *sunt con***fés**si, da nobis, Dómine, puritátem fideí*que con***stán**tiam. ℟.

Per mártyres tuos, qui, sustinéntes crucem, tua vestígia *sunt se***cú**ti, da nobis, Dómine, ærúmnas vitæ fórtiter *susti***né**re. ℟.

Per mártyres tuos, qui stolas suas lavérunt in sán*guine* **Ag**ni, da nobis, Dómine, omnes insídias carnis mundí*que de***vín**cere.℟.

Pater noster.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine, imitári quod cólimus, † ut discámus et inimícos dilígere, quia eius natalícia celebrámus, * qui novit étiam pro persecutóribus exoráre. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

Psalmodia

Lc 2, 33

Graduale Simplex (2007), p. 73

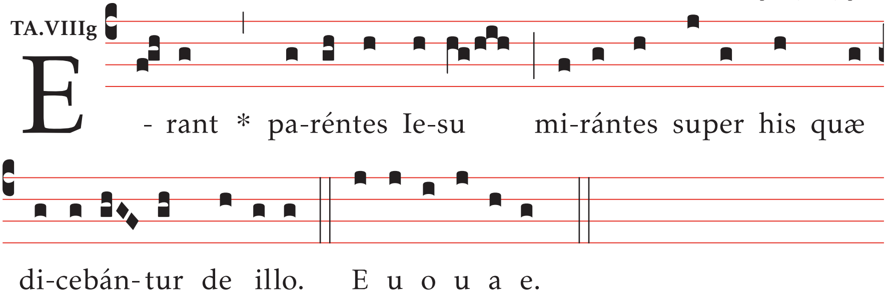

Psalmus 119 (120)

Ad Dóminum, cum tribulárer, cla**má**vi, *
   et *exau***dí**vit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis men**dá**cii, *
   a lin*gua do***ló**sa.
Quid detur tibi aut quid apponátur **ti**bi, *
   lin*gua do***ló**sa?

Sagíttæ poténtis a**cú**tæ *
        cum carbónibus iu*nipe***ró**rum.
Heu mihi, quia peregrinátus sum in **Mo**soch, *
        habitávi ad tabernác*ula* **Ce**dar!
Multum íncola fuit ánima **me**a *
        cum his, qui o*dérunt* **pa**cem.
Ego eram pa**cí**ficus; *
        cum loquébar, illi *impug***ná**bant me.

Psalmus 120 (121)

Levábo óculos meos in **mon**tes: *
        unde véniet auxí*lium* **mi**hi?
Auxílium meum a **Dó**mino, *
        qui fecit cæ*lum et* **ter**ram.
Non dabit in commotiónem pedem **tu**um, *
        neque dormitábit, *qui cus***tó**dit te.
Ecce non dormitábit neque **dór**miet, *
        qui cus*tódit* **Is**rael.
Dóminus custódit te, †
        Dóminus umbráculum **tu**um, *
        ad manum déx*teram* **tu**am.
Per diem sol non percúti**et** te, *
        neque lu*na per* **noc**tem.
Dóminus custódiet te ab omni **ma**lo; *
        custódiet ánimam *tuam* **Dó**minus.
Dóminus custódiet intróitum tuum et éxitum **tu**um *
        ex hoc nunc et us*que in* **sǽ**culum.

Psalmus 121 (122)

Lætátus sum in eo quod dixérunt **mi**hi: *
        «In domum Dó*mini* **í**bimus».

Stantes iam sunt pedes **nos**tri *
in portis tu*is, Ie***rú**salem.
Ierúsalem, quæ ædificáta est ut **cí**vitas, *
sibi compácta *in i***dí**psum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus **Dó**mini, *
testimónium Israel, ad confiténdum nó*mini* **Dó**mini.
Quia illic sedérunt sedes ad iu**dí**cium, *
sedes *domus* **Da**vid.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Ie**rú**salem: *
«Secúri sint *dili***gén**tes te!
Fiat pax in muris **tu**is, *
et secúritas in túr*ribus* **tu**is!».
Propter fratres meos et próximos **me**os *
loquar: «**Pax** in te!».
Propter domum Dómini Dei **nos**tri *
exquíram *bona* **ti**bi.

Lectio brevis 1 Petr 5, 10-11

Deus omnis grátiæ, qui vocávit vos in ætérnam suam glóriam in Christo Iesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidábit, fundábit. Ipsi impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

℣. Stola iucunditátis índuit eum Dóminus.
℟. Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput eius.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia

Lc 2,19

Graduale Simplex (2007), p. 74

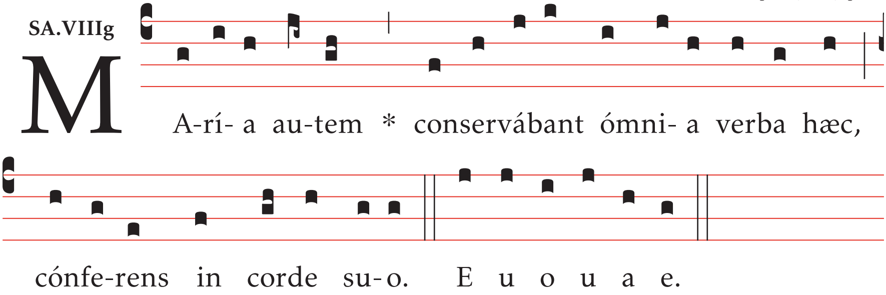

Psalmus 18 B (19 B)

Lex Dómini immaculáta, refíciens **á**nimam, *
    testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam *præstans* **pár**vulis.
Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes **cor**da, *
    præcéptum Dómini lúcidum, illú*minans* **ó**culos.
Timor Dómini mundus, pérmanens in sǽculum **sǽ**culi, *
    iudícia Dómini vera, iusta óm*nia* **si**mul,
desiderabília super aurum et lápidem pretiósum **mul**tum *
    et dulcióra super mel et fa*vum stil***lán**tem.
Etenim servus tuus erudítur in **e**is; *
    in custodiéndis illis retribú*tio* **mul**ta.
Erróres quis intéllegit? †
    Ab occúltis **mun**da me, *
    et a supérbia custódi servum tuum, ne domi*nétur* **me**i.
Tunc immaculátus **e**ro *
    et emundábor a de*lícto* **má**ximo.
Sint ut compláceant elóquia oris **me**i *
    et meditátio cordis mei in con*spéctu* **tu**o.
Dómine, adiútor **me**us *
    et re*démptor* **me**us.

Psalmus 7

Dómine Deus meus, in te spe**rá**vi; *
salvum me fac ex ómnibus perse*quénti***bus** me
et líbera me, ne quando rápiat ut leo ánimam **me**am *
discérpens, dum non est qui *salvum* **fá**ciat.
Dómine Deus meus, si feci **is**tud, *
si est iníquitas in má*nibus* **me**is,
si réddidi retribuénti mihi **ma**la *
et exspoliávi inimícum meum dimít*tens in***á**nem,
persequátur inimícus ánimam meam et comprehéndat †
et concúlcet in terra vitam **me**am *
et glóriam meam in púlve*rem de***dú**cat.
Exsúrge, Dómine, in ira **tu**a *
et exaltáre contra indignatiónem inimicó*rum me***ó**rum
et exsúrge, Deus **me**us, *
in iudício, *quod man***dás**ti.
Et synagóga populórum circúmdabit te, †
et super hanc in altum re**gré**dere: *
Dóminus iú*dicat* **pó**pulos.
Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam **me**am *
et secúndum innocéntiam meam, *quæ est* **in** me.
Consumátur nequítia peccatórum; †
et iustum con**fír**ma, *
scrutans corda et renes *Deus* **ius**tus.

II

Adiutórium meum apud **De**um, *
qui salvos facit *rectos* **cor**de.
Deus iudex **ius**tus, *
fortis, iráscens per sín*gulos* **di**es.
Nonne íterum gládium suum ex**á**cuit, *
arcum suum teténdit et pa*rávit* **il**lum?
Et parávit sibi vasa **mor**tis, *
sagíttas suas ardén*tes* ef**fé**cit.

Ecce partúriit iniustítiam, *
concépit dolórem et péperit in*iqui***tá**tem;
lacum apéruit et effódit **e**um *
et íncidit in fóve*am, quam* **fe**cit.
Convertétur dolor eius in caput **e**ius, *
et in vérticem ipsíus iníquitas *eius de***scén**det.
Confitébor Dómino secúndum iustítiam **e**ius *
et psallam nómini Dómi*ni Al***tís**simi.

LECTIO BREVIS Iac 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem, quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℣. In Deo sperávi.
℟. Non timébo quid fáciat mihi homo.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

PSALMODIA, ut in die Nativitatis, p. 20.

LECTIO BREVIS Sap 3, 1-2a. 3b

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

℣. Veniéntes vénient cum exsultatióne.
℟. Portántes manípulos suos.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 205).

AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 vel sequentem:

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Cantus Missæ (1995) p. 8

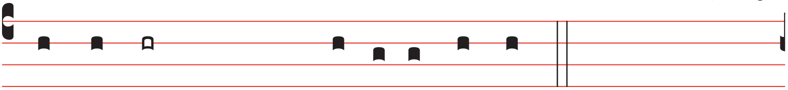

FRatres, agnóscamus pecca-ta nostra.

℣. Mi-se-rére nostri, Dómi-ne. ℟. Qui- a peccá-vimus ti-bi.

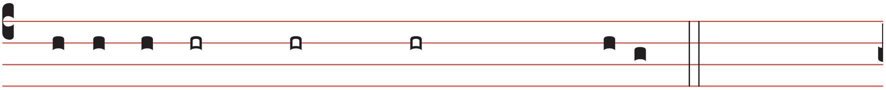

℣. Osténde nobis, Dómine misericordiam tu- am.

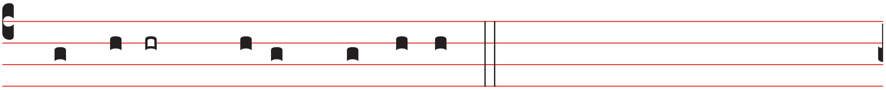

℟. Et sa-lutáre tu-um da no-bis.

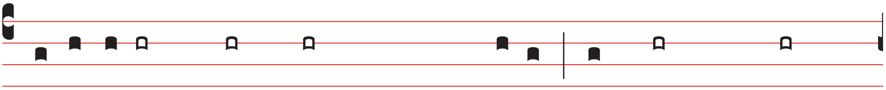

Mi-se-re- átur nostri omnípotens De- us et, dimíssis peccátis

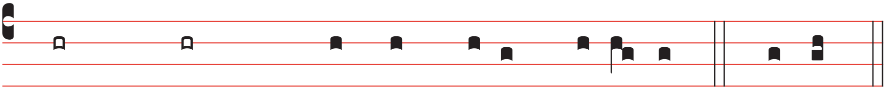

nostris, perdúcat nos ad vi-tam æ-térnam. ℟. Amen.

Hymnus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 226).

Psalmodia

Psautier Monastique (1982) p. 700

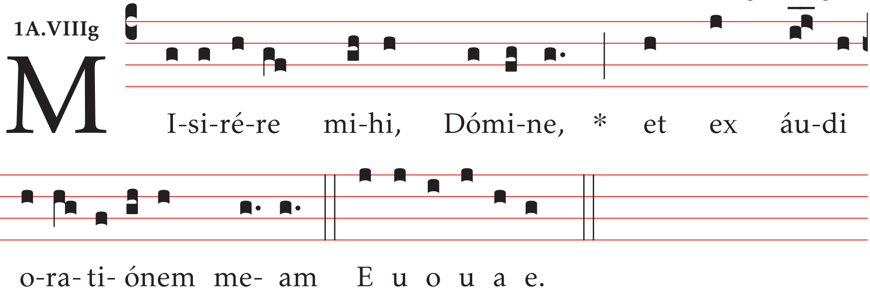

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ **me**æ. *
In tribulatióne dila*tásti* **mi**hi;
miserére **mei** *
et exáudi orati*ónem* **me**am.
Fílii hóminum, úsquequo gravi **cor**de? *
Ut quid dilígitis vanitátem et quǽri*tis men***dá**cium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum **su**um; *
Dóminus exáudiet, cum clamáve*ro ad* **e**um.
Irascímini et nolíte peccáre; †
loquímini in córdibus **ves**tris, *
in cubílibus vestris et *conqui***é**scite.
Sacrificáte sacrifícium ius**tí**tiæ *
et sperá*te in* **Dó**mino.
Multi dicunt: «Quis osténdit nobis **bo**na?». *
Leva in signum super nos lumen vultus *tui,* **Dó**mine!
Maiórem dedísti lætítiam in corde **me**o, *
quam cum multiplicántur fruméntum et vi*num e***ó**rum.
In pace in idípsum dórmiam et requi**é**scam, *
quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe con*stitu***í**sti me.

Ps 133, 2

Psautier Monastique (1982) p. 706

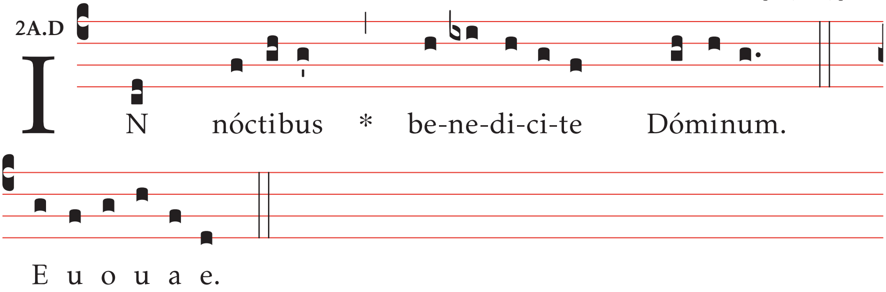

Psalmus 133 (134)

Ecce benedícite Dóminum, omnes *servi* **Dó**mini, *
qui statis in domo Dó*mini per* **noc**tes.
Extóllite manus vestras ad sanctu**á**rium *
et bene*dícite* **Dó**minum.
Benedícat te Dóminus ex **Si**on, *
qui fecit *cælum et* **ter**ram.

Lectio brevis — Deut 6, 4-7

Audi Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo, et inculcábis ea fíliis tuis et loquéris ea sedens in domo tua et ámbulans in itínere, decúmbens atque consúrgens.

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 231

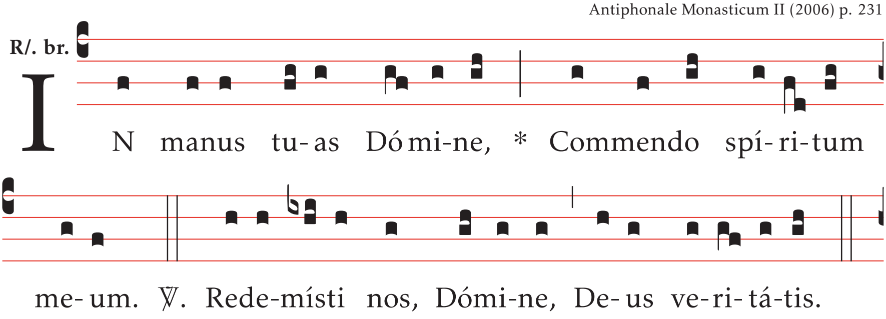

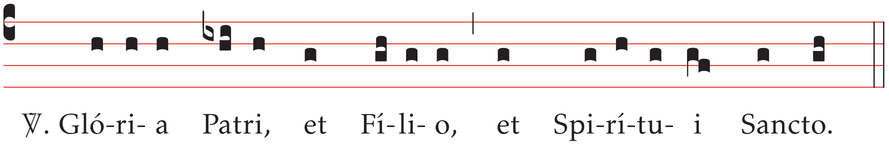

Antiphona ad Nunc Dimittis

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 233

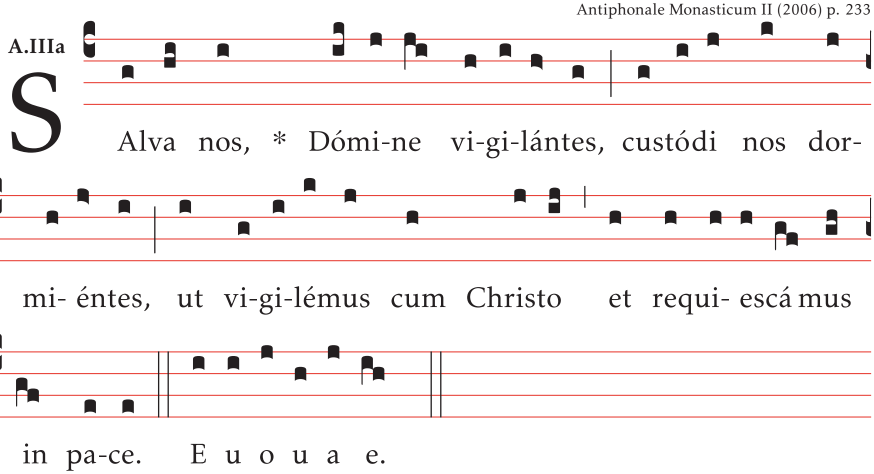

Canticum evangelicum — Lc 2, 29-32

Nunc dimíttis servum **tu**um, **Dómi**ne, *
 secúndum verbum **tu**um in **pa**ce,
quia vidérunt **ó**culi **mei** *
 salu**tá**re **tu**um,
quod pa**rá**sti *
 ante fáciem ómnium **po**pu**ló**rum,
lumen ad revelati**ó**nem **gén**tium *
 et glóriam plebis **tu**æ **Isra**el.

Oratio

Vísita nos, quǽsumus, Dómine, hac nocte præsénti, † ut, dilúculo tua virtúte surgéntes, * de resurrectióne Christi tui gaudére valeámus. Qui vivit.

Vel, in sollemnitatibus extra dominicam occrentibus:

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle; † ángeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; * et benedictio tua sit super nos semper. Per Christum.

Die 27 decembris

S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ

Festum

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Liber Hymnarius (1983) p. 266

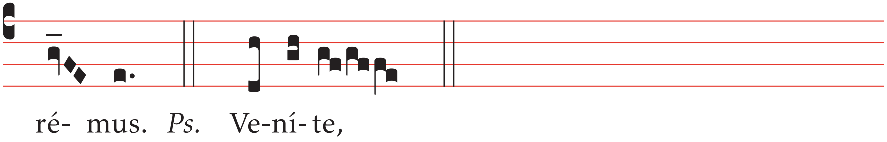

Psalmus Invitatorius ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 251).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 259).

Psalmodia

Antiphonale Monasticum (1934) p. 369

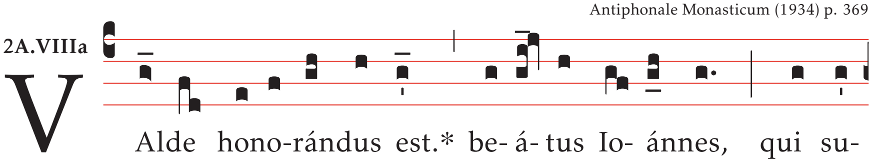

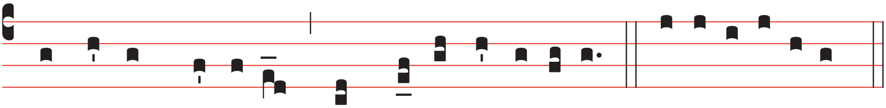

pra pectus Dómi-ni īn cœna re-cúbu- it. E u o u a e.

Psalmus 18 (19) A

Cæli enárrant glóriam **De**i, *
    et ópera mánuum eius annúntiat *firma***mén**tum.
Dies diéi erúctat **ver**bum, *
    et nox nocti índi*cat sci***én**tiam.
Non sunt loquélæ neque ser**mó**nes, *
    quorum non intelle*gántur* **vo**ces:
in omnem terram exívit sonus e**ó**rum *
    et in fines orbis terræ ver*ba e***ó**rum.
Soli pósuit tabernáculum in eis, †
    et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo **su**o, *
    exsultávit ut gigas ad cur*réndam* **vi**am.
A fínibus cælórum egréssio eius †
    et occúrsus eius usque ad fines e**ó**rum, *
    nec est, quod se abscóndat a ca*lóre* **e**ius.

Io 21, 24

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 301

2A.IIIb

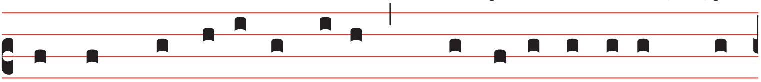

H IC est disscípu-lus ille * qui testimó-ni- um per-

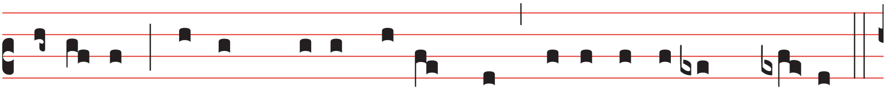

hí-bu- it; scimus qui- a ve-rum est testimó-ni- um e-ius.

E u o u a e.

Psalmus 63 (64)

Exáudi, Deus, vocem meam in meditati**ó**ne **me**a; *
a timóre inimíci custódi **á**nimam **me**am.
Prótege me a convéntu **ma**lig**ná**ntium, *
a multitúdine operántium **in**iqui**tá**tem.
Qui exacuérunt ut gládium linguas suas, †
intendérunt sagíttas suas, ve**né**fica **ver**ba *
ut sagíttent in occúltis im**ma**cu**lá**tum.
Súbito sagittábunt eum et **non** ti**mé**bunt, *
firmavérunt sibi con**sí**lium **ne**quam.
Disputavérunt, ut ab**scón**derent **lá**queos, *
dixérunt: «Quis vi**dé**bit **e**os?».
Excogitavérunt iníqua, †
perfecérunt excogi**tá**ta con**sí**lia. *
Interióra hóminis et cor **e**ius a**bý**ssus.
Et sagittávit illos Deus; †
súbito factæ sunt **pla**gæ e**ó**rum, *
et infirmávit eos **lin**gua e**ó**rum.
Caput movébunt omnes, qui vi**dé**bunt **e**os, *
et timébit **om**nis **ho**mo;
et annuntiábunt **ó**pera **Dei** *
et facta **e**ius in**tél**legent.
Lætábitur iustus in Dómino et spe**rá**bit in **e**o, *
et gloriabúntur omnes **rec**ti **cor**de.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 299

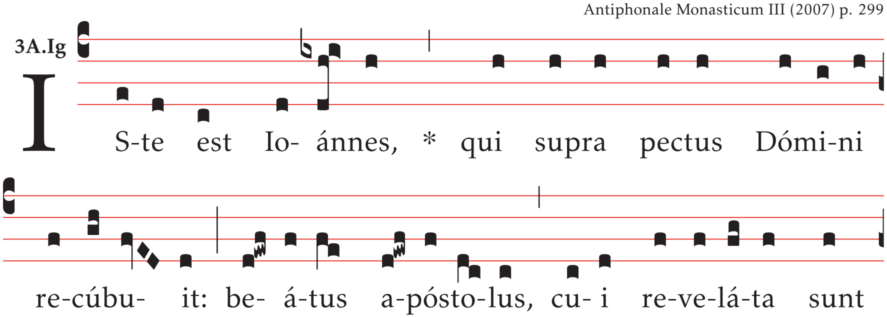

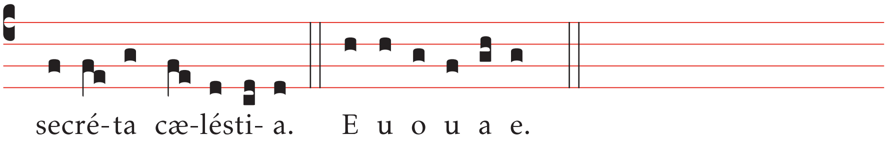

Psalmus 98 (99)

Dóminus regnávit! Commove**án**tur **pó**puli; *
    sedet super chérubim, move*átur* **ter**ra.
Dóminus in **Si**on **mag**nus *
    et excélsus super *omnes* **pó**pulos.
Confiteántur nómini tuo magno **et** ter**rí**bili, *
    quó*niam* **sanc**tum est.
Rex potens iudícium díligit: †
    tu statu**ís**ti, quæ **rec**ta sunt, *
    iudícium et iustítiam in Iacob *tu fe***cís**ti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum †
    et adoráte ad scabéllum **pe**dum **e**ius, *
    quóniam *sanctus* **e**st.
Móyses et Aaron in sacer**dó**tibus **e**ius *
    et Sámuel inter eos, qui ínvocant *nomen* **e**ius.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudi**é**bat **e**os, *
    in colúmna nubis loquebá*tur ad* **e**os.
Custodiébant testi**mó**nia **e**ius *
    et præcéptum, quod *dedit* **il**lis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos; †
    Deus, tu propítius fu**ís**ti **e**is, *
    ulcíscens autem adinventi*ónes e***ó**rum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum †
    et adoráte ad montem **sanc**tum **e**ius, *
    quóniam sanctus Dóminus *Deus* **nos**ter.

℣. Narravérunt laudes Dómini et virtútes eius.
℟. Et mirabília eius quæ fecit.

Lectio prior

De Epístola prima beáti Ioánnis apóstoli 1, 1 — 2, 3

Verbum vitæ et lux Dei

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus et manus nostræ contrectavérunt, de verbo vitæ — et vita appáruit, et vídimus et testámur et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat coram Patre et appáruit nobis — quod vídimus et audívimus, annuntiámus et vobis, ut et vos communiónem habeátis nobíscum. Commúnio autem nostra est cum Patre et cum Fílio eius Iesu Christo. Et hæc scríbimus nos, ut gáudium nostrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo et annuntiámus vobis, quóniam Deus lux est et ténebræ in eo non sunt ullæ.

Si dixérimus quóniam communiónem habémus cum eo et in ténebris ambulámus, mentímur et non fácimus veritátem; si autem in luce ambulémus, sicut ipse est in luce, communiónem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu Fílii eius mundat nos ab omni peccáto.

Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, nosmetípsos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et iustus, ut remíttat nobis peccáta et emúndet nos ab omni iniustítia. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum eius non est in nobis.

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Iesum Christum iustum; et ipse est propitiátio pro peccátis nostris, non pro nostris autem tantum sed étiam pro totíus mundi.

Et in hoc cognóscimus quóniam nóvimus eum: si mandáta eius servémus.

Responsorium

1 Io 1, 2. 4; Io 20, 31

℟. Annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat
coram Patre et appáruit nobis; et hæc scríbimus
nos, * Et gáudium nostrum sit plenum.

℣. Hæc scripta sunt, ut credátis quia Iesus est Christus Fílius Dei;
et ut, credéntes, vitam habeátis in nómine eius. * Et gáudium.

Lectio altera

Ex Tractátibus sancti Augustíni epíscopi in Epístolam Ioánnis
Tract. 1, 1. 3: PL 35, 1978. 1980

Manifestata est ipsa Vita in carne

Quod erat ab inítio, quod audívimus, et quod vídimus óculis nostris, et manus nostrae tractavérunt de Verbo vitæ. Quis est qui mánibus tractat Verbum, nisi quia Verbum caro factum est, et habitávit in nobis?

Hoc autem Verbum, quod caro factum est, ut mánibus tractarétur, cœpit esse caro ex vírgine María: sed non tunc cœpit Verbum, quia quod erat ab inítio dixit. Vidéte si non attestátur Epístola sua Evangélio suo, ubi modo audístis. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum.

Forte de Verbo vitæ sic quisque accípiat quasi locutiónem quandam de Christo, non ipsum corpus Christi, quod mánibus tractátum est. Vidéte quid sequátur: Et ipsa vita manifestáta est. Christus ergo Verbum vitæ.

Et unde manifestáta est? Erat enim ab inítio, sed non erat manifestáta homínibus: manifestáta autem erat ángelis vidéntibus et tamquam pane suo cibántibus. Sed quid ait Scriptúra? Panem angelórum manducávit homo.

Ergo manifestáta est ipsa Vita in carne; quia in manifestatióne pósita est, ut res, quæ solo corde vidéri potest, viderétur et óculis, ut corda sanáret. Solo enim corde vidétur Verbum: caro autem et óculis corporálibus vidétur. Erat unde viderémus carnem, sed non erat unde viderémus

Verbum: factum est Verbum caro, quam vidére possémus, et sanarétur in nobis unde Verbum viderémus.

Et testes, inquit, sumus; et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et manifestáta est in nobis, hoc est: manifestáta est inter nos; quod apértius dicerétur, manifestáta est nobis.

Quæ ergo vídimus et audívimus, nuntiámus vobis. Inténdat cáritas vestra: Quæ ergo vídimus et audívimus, nuntiámus vobis. Illi vidérunt ipsum Dóminum præséntem in carne, et audiérunt verba ex ore Dómini, et annuntiavérunt nobis. Et nos ergo audívimus, sed non vídimus.

Minus ergo sumus felíces quam illi qui vidérunt et audiérunt? Et quómodo adiúngit: Ut et vos societátem habeátis nobíscum? Illi vidérunt, nos non vídimus, et tamen sócii sumus; quia fidem commúnem tenémus.

Et socíetas nostra sit cum Deo Patre et Iesu Christo Fílio eius. Et hæc, inquit, scríbimus vobis, ut gáudium vestrum sit plenum. Plenum gáudium dicit in ipsa societáte, in ipsa caritáte, in ipsa unitáte.

Responsorium

℟. Iste est Ioánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit:
* Beátus apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Fluénta Evangélii de ipso sacri domínici
péctoris fonte potávit. * Beátus.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Deus, qui per beátum apóstolum Ioánnem Verbi tui nobis arcána reserásti, † præsta, quǽsumus, ut quod ille nostris áuribus excellénter infúdit, * intellegéntiæ competéntis eruditióne capiámus. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 261).

PSALMODIA

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 299

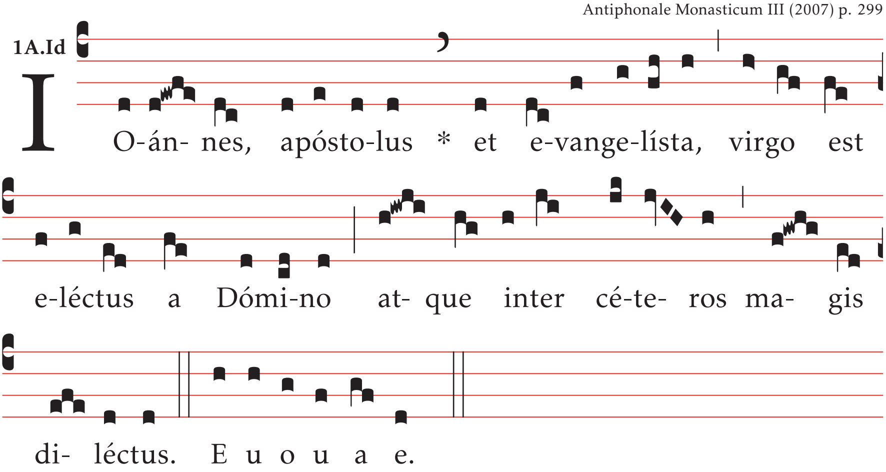

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus **me**us **es** tu, *
    ad te de *luce* **ví**gilo.
Sitívit in te **á**nima **me**a, *
    te desiderávit *caro* **me**a.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
    sic in sancto ap**pá**rui **ti**bi, *
    ut vidérem virtútem tuam et gló*riam* **tu**am.
Quóniam mélior est misericórdia tua **su**per **vi**tas, *
    lábia me*a lau***dá**bunt te.
Sic benedícam te in **vi**ta **me**a *
    et in nómine tuo levábo *manus* **me**as.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur **á**nima **me**a, *
    et lábiis exsultatiónis laudá*bit os* **me**um.

Cum memor ero tui super **stra**tum **me**um, *
in matutínis medi*tábor* **de** te,
quia fuísti ad**iú**tor **me**us,*
et in velaménto alárum tuárum *exsul*tábo.
Adhæsit ánima **me**a **post** te, *
me suscépit déx*tera* **tu**a.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 300

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera Dó*mini,* **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte *eum in* **sǽ**cula.
Benedícite, *cæli*, **Dó**mino, *
benedícite, ángeli *Dómini,* **Dó**mino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cæ*los sunt*, **Dó**mino, *
benedícat om*nis virtus* **Dó**mino.
Benedícite, sol et *luna*, **Dó**mino, *
benedícite, stel*læ cæli*, **Dó**mino.
Benedícite, omnis imber *et ros*, **Dó**mino, *
benedícite, om*nes venti*, **Dó**mino.
Benedícite, ignis et *æstus*, **Dó**mino, *
benedícite, frigus *et æstus*, **Dó**mino.
Benedícite, rores et pru*ína*, **Dó**mino, *
benedícite, gelu *et frigus*, **Dó**mino.
Benedícite, glácies et *nives*, **Dó**mino, *
benedícite, noctes *et dies*, **Dó**mino.

Benedícite, lux et té*nebræ,* **Dó**mino, *
benedícite, fúlgura *et nubes*, **Dó**mino.
Benedícat *terra* **Dó**minum, *
laudet et superexáltet *eum in* **sǽ**cula.
Benedícite, montes et *colles*, **Dó**mino, *
benedícite, univérsa germinántia *in terra*, **Dó**mino.
Benedícite, mária et flú*mina,* **Dó**mino, *
benedíci*te, fontes*, **Dó**mino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in *aquis*, **Dó**mino, *
benedícite, omnes vólu*cres cæli*, **Dó**mino.
Benedícite, omnes béstiæ et pé*cora,* **Dó**mino, *
benedícite, fílii *hóminum,* **Dó**mino.
Bénedic, Is*rael,* **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte *eum in* **sǽ**cula.
Benedícite, sacerdótes Dó*mini,* **Dó**mino, *
benedícite, servi *Dómini*, **Dó**mino.
Benedícite, spíritus et ánimæ iu*stórum,* **Dó**mino, *
benedícite, sancti et húmi*les corde*, **Dó**mino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mí*sael,* **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte *eum in* **sǽ**cula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum *Sancto* **Spí**ritu; *
laudémus et superexaltémus *eum in* **sǽ**cula.
Benedíctus es in firma*ménto* **cæ**li *
et laudábilis et glori*ósus in* **sǽ**cula.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Io 21, 7

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 300

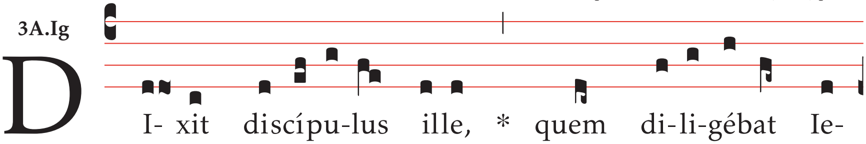

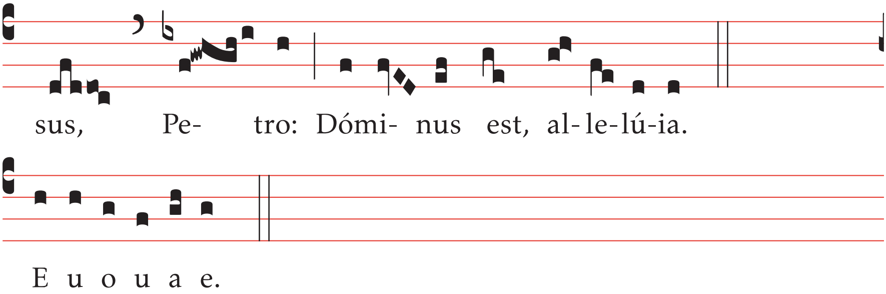

Psalmus 149

Cantáte Dómino **cán**ticum **no**vum; *
laus eius in ecclési*a sanc***tó**rum.
Lætétur Israel in eo, qui **fe**cit **e**um, *
et fílii Sion exsúltent in *rege* **su**o.
Laudent nomen **e**ius in **cho**ro, *
in týmpano et cíthara *psallant* **e**i,
quia beneplácitum est Dómino in **pó**pulo **su**o, *
et honorábit mansuétos *in sa***lú**te.
Iúbilent **sanc**ti in **gló**ria, *
læténtur in cubí*libus* **su**is.
Exaltatiónes Dei in gúttu**re** e**ó**rum *
et gládii ancípites in máni*bus e***ó**rum,
ad faciéndam vindíctam in **natió**nibus, *
castigatió*nes in* **pó**pulis,
ad alligándos reges eórum **in** com**pé**dibus *
et nóbiles eórum in má*nicis* **fé**rreis,
ad faciéndum in eis iudíci**um** con**scríp**tum: *
glória hæc est ómnibus *sanctis* **e**ius.

Lectio brevis — Act 4, 19-20

Petrus et Ioánnes respondéntes dixérunt ad eos: «Si iustum est in conspéctu Dei vos pótius audíre quam Deum, iudicáte; non enim póssumus nos, quæ vídimus et audívimus, non loqui».

Ps 44, 17-18

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 341

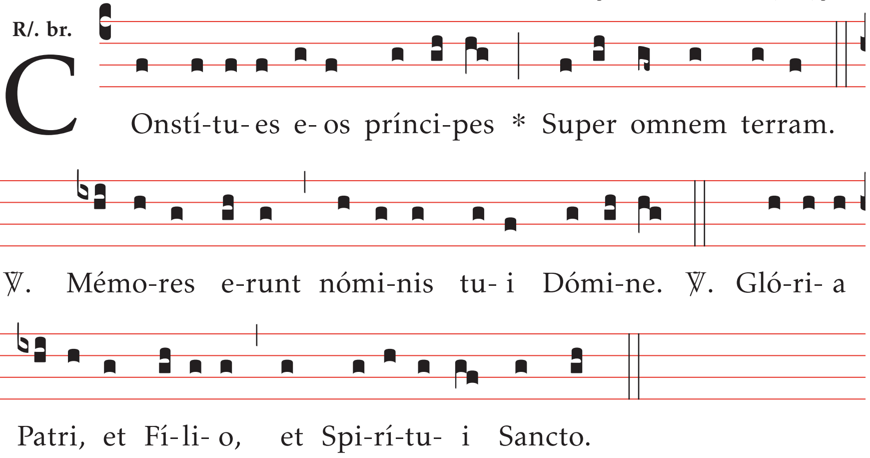

Io 1, 14

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 301

Preces

Superædificáti, fratres, super fundaméntum Apostolórum, orémus Patrem omnipoténtem pro pópulo sancto e*ius*, *di***cén**tes:

℟. Recordáre Ecclésiæ *tuæ*, **Dó**mine.

Pater, qui voluísti Fílium tuum, a mórtuis suscitátum, prius Apóstolis fíeri *mani***fés**tum, præsta, ut eius testes simus usque ad últ*imum* **ter**ræ. ℟.

Pater, qui Fílium tuum misísti in mundum evangelizá*re pau***pé**ribus, da, ut omni creatúræ Evangélium *prædi***cé**tur. ℟.

Pater, qui tuum misísti Fílium semináre *semen* **ver**bi, concéde ut, verbum seminántes cum labóre, fruges metá*mus in* **gáu**dio. ℟.

Pater, qui Fílium tuum misísti reconciliáre tibi mundum per sán*guinem* **su**um, tríbue, ut ad reconciliatiónem omnes co*ope***ré**mur. ℟.

Pater noster.

Oratio

Deus, qui per beátum apóstolum Ioánnem Verbi tui nobis arcána reserásti, † præsta, quǽsumus, ut quod ille nostris áuribus excellénter infúdit, * intellegéntiæ competéntis eruditióne capiámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

Psalmodia, ut in die precedente, p. 40.

Lectio brevis 2 Cor 5, 19b-20

Pósuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia, ut in die Nativitatis, p. 18.

Lectio brevis — Act 5, 12a. 14

Per manus apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe. Magis autem addebántur credéntes Dómino, multitúdines virórum ac mulíerum.

℣. Custodiébam testimónia Dei.
℟. Et præcépta eius.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia

Ps. 97,3

Graduale Simplex (2007), p. 68

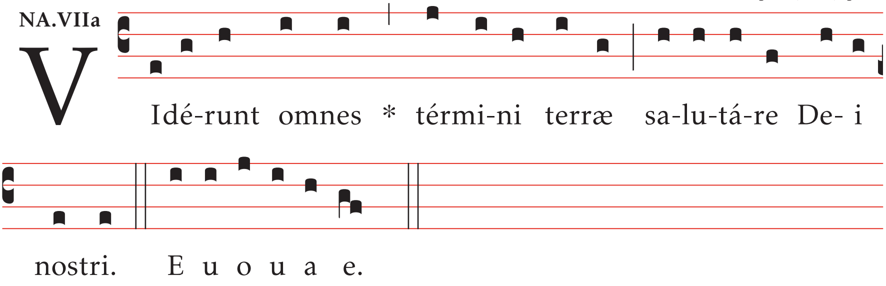

Psalmus 118 (119), 1-8
I (Aleph)

Beáti immacu**lá**ti in **vi**a, *
qui ámbulant in **le**ge **Dó**mini.
Beáti, qui servant testi**mó**nia **e**ius, *
in toto corde ex**quí**runt **e**um.
Non enim operáti sunt **i**ni**qui**tá**tem, *
in viis eius **am**bula**vé**runt.
Tu man**dás**ti *
mandáta tua custo**dí**ri **ni**mis.
Utinam dirigántur **vi**æ **me**æ *
ad custodiéndas iustificati**ó**nes **tu**as!
Tunc **non** con**fún**dar, *
cum perspéxero in ómnibus præ**cép**tis **tu**is.
Confitébor tibi in directi**ó**ne **cor**dis, *
in eo quod dídici iudícia ius**tí**tiæ **tu**æ.
Iustificatiónes **tu**as cus**tó**diam, *
non me derelínquas **us**que**quá**que.

Psalmus 12 (13)

Usquequo, Dómine, oblivisćéris **me** in **fi**nem? *
Usquequo avértes fáciem **tu**am **a** me?
Usquequo ponam consília in ánima mea, †
dolórem in corde **me**o per **di**em? *
Usquequo exaltábitur inimícus **me**us **su**per me?
Réspice et exáudi me, Dómine **De**us **me**us. *
Illúmina óculos meos, ne quando obdórmi**am** in **mor**te,
ne quando dicat inimícus meus: †
«Præválui ad**vér**sus **e**um!»; *
neque exsúltent, qui tríbulant me, si **mo**tus **fú**ero.

Ego autem in misericórdia tua sperávi. †
Exsultábit cor meum in salu**tá**ri **tu**o, *
cantábo Dómino, qui bona **trí**buit **mi**hi.

Psalmus 13 (14)

Dixit insípiens in corde suo: «Non est Deus». †
Corrúpti sunt et abominatiónes **ope**rá**ti sunt; *
non est qui **fá**ciat **bo**num.
Dóminus de cælo prospéxit super **fí**lios **hó**minum, *
ut vidéret si est intéllegens aut re**quí**rens **De**um.
Omnes declinavérunt, **si**mul cor**rúp**ti sunt; *
non est qui fáciat bonum, non est **us**que ad **u**num.
Nonne scient omnes, qui operántur **ini**qui**tá**tem, *
qui dévorant plebem meam sicut **es**cam **pa**nis?
Dóminum non invocavérunt, †
illic trepida**vé**runt ti**mó**re, *
quóniam Deus cum generati**ó**ne **ius**ta est.
Vos consílium ínopis **con**fun**dé**tis, *
Dóminus **au**tem spes **e**ius est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? †
Cum convérterit Dóminus captivitátem **ple**bis **su**æ, *
exsultábit Iacob et læ**tá**bitur **Is**rael.

Lectio brevis — Act 5, 41-42

Ibant apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii quóniam digni hábiti sunt pro nómine contuméliam pati; et omni die in templo et circa domos non cessábant docéntes et evangelizántes Christum, Iesum.

℣. Gaudéte et exsultáte, dicit Dóminus.
℟. Quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 206).

AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 (II) vel p. 46 (I).

Die 28 decembris

SS. INNOCENTIUM, MARTYRUM

Festum

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 262).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 262).

Psalmodia

Sap 3, 6

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 43

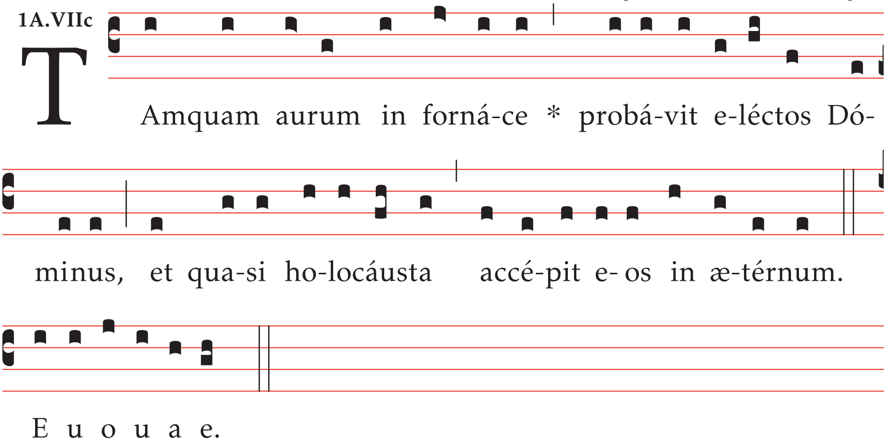

Psalmus 2

Quare fremuérunt **gen**tes, *
    et pópuli meditáti **sunt** inánia?
Astitérunt reges terræ, †
    et príncipes conve**né**runt in **u**num *
    advérsus Dóminum et advérsus **chris**tum **e**ius:
«Dirumpámus víncu**la** e**ó**rum *
    et proiciámus a nobis **iu**gum ip**só**rum!».
Qui hábitat in cælis, irri**dé**bit **e**os, *
    Dóminus subsan**ná**bit **e**os.
Tunc loquétur ad eos in **ira** **su**a *
    et in furóre suo contur**bá**bit **e**os:
«Ego autem constítui **re**gem **me**um *
    super Sion, montem **sanc**tum **me**um!».
Prædicábo decrétum eius. †
    Dóminus dixit ad me: «Fílius **me**us **es** tu; *
    ego hódie **génui** te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes heredi**tá**tem **tu**am *
    et possessiónem tuam **tér**minos **ter**ræ.
Reges eos in **vir**ga **fér**rea *
    et tamquam vas fíguli con**frín**ges **e**os».
Et nunc, reges, **in**tel**lé**gite; *
    erudímini, qui iudi**cá**tis **ter**ram.
Servíte Dómino **in** ti**mó**re *
    et exsultáte ei **cum** tre**mó**re.
Apprehéndite disciplínam, †
    ne quando irascátur, et pere**á**tis de **vi**a, *
    cum exárserit in brevi **ira** **e**ius.
Beáti **om**nes, *
    qui con**fí**dunt in **e**o.

Is 56, 5; 35, 10

Antiphonale Monasticum (1934) p. 980

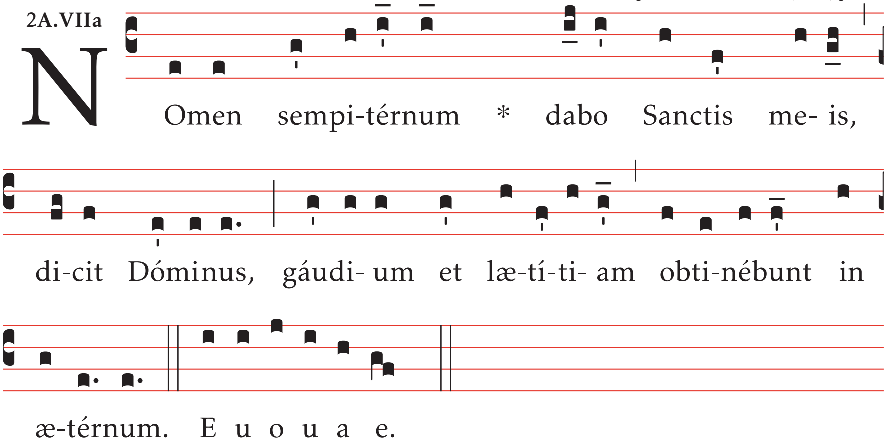

Psalmus 32 (33)

I

Exsultáte, **ius**ti, in **Dó**mino; *
    rectos decet **col**lau**dá**tio.
Confitémini Dómi**no** in **cí**thara, *
    in psaltério decem chordárum **psál**lite **il**li.
Cantáte ei **cán**ticum **no**vum, *
    bene psállite ei in vocife**ra**ti**ó**ne,
quia rectum est **ver**bum **Dó**mini, *
    et ómnia ópera **ei**us in **fi**de.
Díligit iustítiam **et** iu**dí**cium; *
    misericórdia Dómini **ple**na est **ter**ra.
Verbo Dómini **cæ**li **fac**ti sunt, *
    et spíritu oris eius omnis **vir**tus e**ó**rum.
Cóngregans sicut in utre **a**quas **ma**ris, *
    ponens in the**sáu**ris a**bý**ssos.
Tímeat Dóminum **om**nis **ter**ra, *
    a fácie autem eius formídent omnes inhabi**tán**tes **or**bem.

Quóniam ipse **di**xit, et **fac**ta sunt, *
    ipse mandávit, **et** cre**á**ta sunt.
Dóminus díssipat con**sí**lia **gén**tium, *
    írritas facit cogitatiónes **popu**l**ó**rum.
Consílium autem Dómini in æ**tér**num **ma**net, *
    cogitatiónes cordis eius in generatióne et gene**ra**ti**ó**nem.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 362

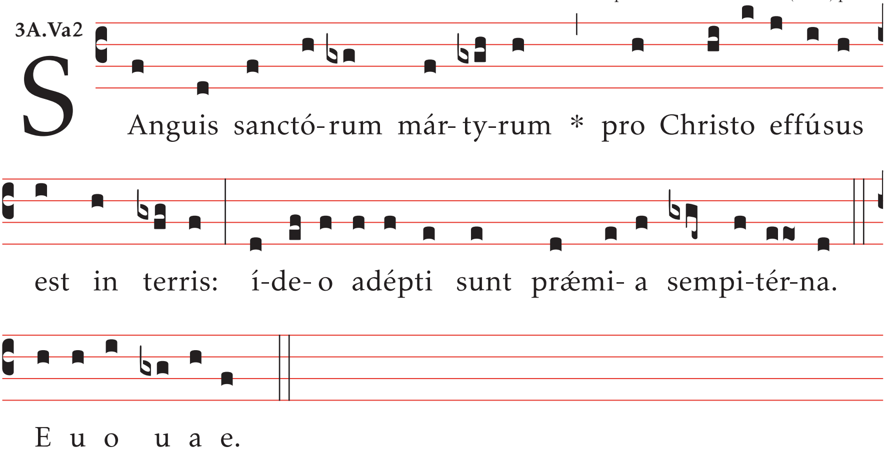

II

Beáta gens, cui Dóminus est **De**us, *
    pópulus, quem elégit in heredi**tá**tem **si**bi.
De cælo respéxit **Dó**minus, *
    vidit omnes **fí**lios **hó**minum.
De loco habitáculi sui re**spé**xit *
    super omnes, qui **há**bitant **ter**ram,
qui finxit singillátim corda e**ó**rum, *
    qui intéllegit ómnia óper**a** e**ó**rum.
Non salvátur rex per multam vir**tú**tem, *
    et gigas non liberábitur in multitúdine vir**tú**tis **su**æ.
Fallax equus ad sa**lú**tem, *
    in abundántia autem virtútis suæ **non** sal**vá**bit.

Ecce óculi Dómini super metuéntes **e**um, *
in eos, qui sperant super miseri**cór**dia **e**ius,
ut éruat a morte ánimas e**ó**rum *
et alat **e**os in **fa**me.
Anima nostra sústinet **Dó**minum, *
quóniam adiútor et pro**téc**tor **nos**ter est;
quia in eo lætábitur cor **nos**trum, *
et in nómine sancto **e**ius spe**rá**vimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, **su**per nos, *
quemádmodum spe**rá**vimus **in** te.

℣. Cantábant sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni.
℟. Et resonábat terra in voces illórum.

Lectio prior

De libro Exodi 1, 8-16. 22

Cædes infantium Hebræorum in Ægypto

In diébus illis: Surréxit rex novus super Ægýptum, qui ignorábat Ioseph, et ait ad pópulum suum: «Ecce, pópulus filiórum Israel multus et fórtior nobis est: veníte, prudénter agámus cum eo, ne forte multiplicétur; et, si ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnatísque nobis, egrediátur de terra». Præpósuit ítaque eis magístros óperum, ut afflígerent eos onéribus; ædificaverúntque urbes promptuárias pharaóni, Phithom et Ramésses. Quantóque opprimébant eos, tanto magis multiplicabántur et crescébant. Formidaverúntque fílios Israel Ægýptii et in servitútem redegérunt eos atque ad amaritúdinem perducébant vitam eórum opéribus duris luti et láteris omníque famulátu, quo in terræ opéribus premebántur.

Dixit autem rex Ægýpti obstetrícibus Hebræórum, quarum una vocabátur Sephra, áltera Phua, præcípiens eis: «Quando obstetricábitis

Hebrææs et partus tempus advénerit, si másculus fúerit, interfícite eum; si fémina, reserváte».

Præcépit ergo phárao omni pópulo suo dicens: «Quidquid masculíni sexus natum fúerit, in flumen proícite; quidquid femínei, reserváte».

RESPONSORIUM Is 65, 19; Ap 21, 4. 5

℟. Gaudébo in pópulo meo: * Non audiétur in eo ultra vox fletus et vox clamóris.

℣. Mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor. Ecce nova fácio ómnia. * Non audiétur.

LECTIO ALTERA

Ex Sermónibus sancti Quodvultdéus epíscopi

Sermo 2 de Symbolo: PL 40, 655

Necdum loquuntur et Christum confitentur

Náscitur infans parvus, Rex magnus. Adducúntur de longínquo magi; véniunt ut adórent adhuc in præsépi iacéntem, sed in cælo et in terra regnántem. Annuntiántibus magis Regem natum, turbátur Heródes, et ne regnum perdat, vult eum occídere, in quem si créderet, et hic secúrus, et in illa vita sine fine regnáret.

Quid times, Heródes, quia audis Regem natum? Non venit ille ut te exclúdat, sed ut diábolum vincat. Sed tu hæc non intéllegens turbáris et sævis; et ut perdas unum quem quæris, per tot infántium mortes effíceris crudélis.

Non te ulla píetas plangéntium matrum, aut lugéntium patrum fúnera filiórum, non mugítus et gémitus révocat infántium. Necas párvulos córpore, quia te necat timor in corde; et putas, si hoc quod cupis impléveris, diu te posse vívere, cum ipsam Vitam quæras occídere.

Ille autem fons grátiæ, parvus et magnus, qui in præsépi iacet, thronum

tuum terret: agit per te nesciéntem causas suas, et a captivitáte diáboli ánimas líberat. Suscépit fílios inimicórum in número adoptatórum.

Moriúntur párvuli pro Christo nesciéntes, paréntes plangunt mártyres moriéntes: ille, nondum loquéntes, idóneos suos éfficit testes. Ecce quómodo regnat, qui sic regnáre vénerat. Ecce iam líberat liberátor, et salútem præstat salvátor.

Sed tu, Heródes, nésciens hoc, turbáris et sævis; et dum contra párvulum sævis, iam illi obséquium præbes, et nescis.

O magnum donum grátiæ! Quibus eórum méritis præstitum est ut sic víncerent infántes? Necdum loquúntur, et Christum confiténtur. Necdum mótibus membrórum valent suscípere pugnam, et victóriæ iam éfferunt palmam.

Responsorium — Cf. Ap 5, 14; 4, 10; 7, 11

℟. Adoravérunt vivéntem in sǽcula sæculórum. * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui.

℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: et benedixérunt vivéntem in sǽcula sæculórum. * Mitténtes.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Deus, cuius hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt, † da, quǽsumus, ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, * étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 263).

Psalmodia

Ap 3, 4.5

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 303

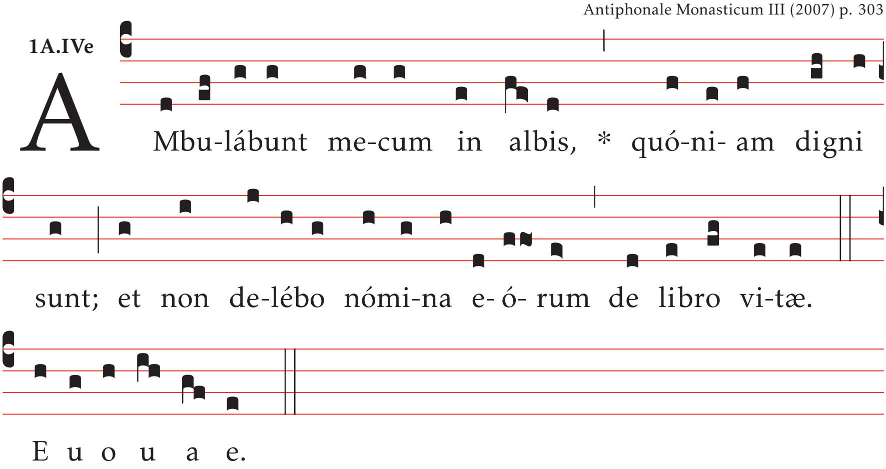

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus *meus* **es** tu, *
ad te *de luce* **ví**gilo.
Sitívit in te á*nima* **me**a, *
te desiderá*vit caro* **me**a.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appá*rui* **ti**bi, *
ut vidérem virtútem tuam et *glóriam* **tu**am.
Quóniam mélior est misericórdia tua *super* **vi**tas, *
lábia *mea lau***dá**bunt te.
Sic benedícam te in *vita* **me**a *
et in nómine tuo levá*bo manus* **me**as.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur á*nima* **me**a, *
et lábiis exsultatiónis lau*dábit os* **me**um.
Cum memor ero tui super *stratum* **me**um, *
in matutínis me*ditábor* **de** te,
quia fuísti adi*útor* **me**us,*
et in velaménto alárum tuá*rum exsul***tá**bo.

Adhæsit ánima *mea* **post** te, *
me suscépit *déxtera* **tua**.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 437

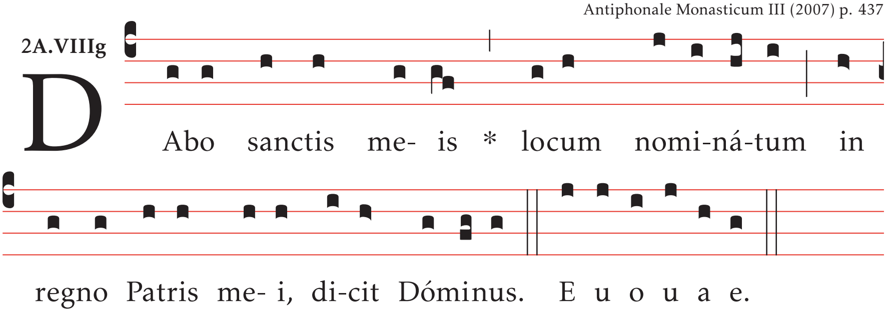

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte *eum in* **sǽ**cula.
Benedícite, cæli, **Dó**mino, *
benedícite, ángeli Dó*mini,* **Dó**mino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, **Dó**mino, *
benedícat omnis *virtus* **Dó**mino.
Benedícite, sol et luna, **Dó**mino, *
benedícite, stellæ *cæli*, **Dó**mino.
Benedícite, omnis imber et ros, **Dó**mino, *
benedícite, omnes *venti*, **Dó**mino.
Benedícite, ignis et æstus, **Dó**mino, *
benedícite, frigus et *æstus*, **Dó**mino.
Benedícite, rores et pruína, **Dó**mino, *
benedícite, gelu et *frigus*, **Dó**mino.
Benedícite, glácies et nives, **Dó**mino, *
benedícite, noctes et *dies*, **Dó**mino.
Benedícite, lux et ténebræ, **Dó**mino, *
benedícite, fúlgura et *nubes*, **Dó**mino.
Benedícat terra **Dó**minum, *
laudet et superexáltet *eum in* **sǽ**cula.

Benedícite, montes et colles, **Dómino**, *
    benedícite, univérsa germinántia in *terra*, **Dómino**.
Benedícite, mária et flúmina, **Dómino**, *
    benedícite, *fontes*, **Dómino**.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, **Dómino**, *
    benedícite, omnes vólucres *cæli*, **Dómino**.
Benedícite, omnes béstiæ et pécora, **Dómino**, *
    benedícite, fílii hó*minum*, **Dómino**.
Bénedic, Israel, **Dómino**, *
    laudáte et superexaltáte *eum in* **sǽ**cula.
Benedícite, sacerdótes Dómini, **Dómino**, *
    benedícite, servi Dó*mini*, **Dómino**.
Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**, *
    benedícite, sancti et húmiles *corde*, **Dómino**.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dómino**, *
    laudáte et superexaltáte *eum in* **sǽ**cula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spí**ritu; *
    laudémus et superexaltémus *eum in* **sǽ**cula.
Benedíctus es in firmaménto **cæli** *
    et laudábilis et glorió*sus in* **sǽ**cula.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Cf. Ps 102, 5

Antiphonale Monasticum (1934) p. 652

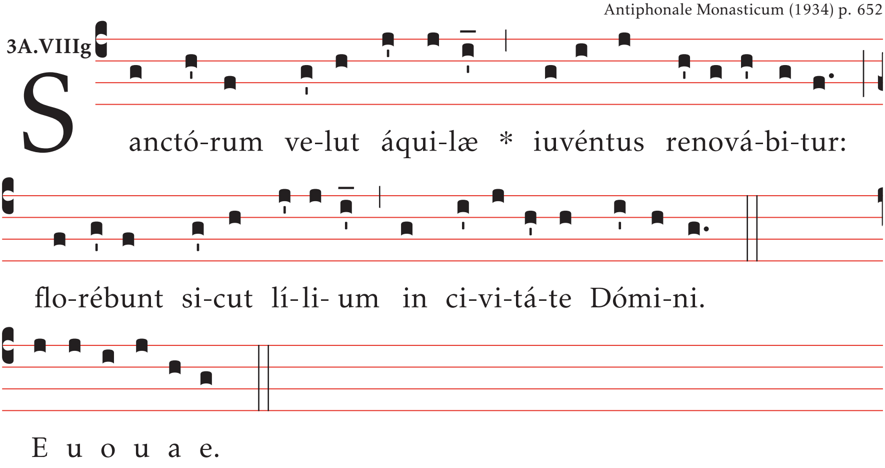

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum **no**vum; *
laus eius in ecclési*a sanc***tó**rum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit **e**um, *
et fílii Sion exsúltent in *rege* **su**o.
Laudent nomen eius in **cho**ro, *
in týmpano et cíthara *psallant* **e**i,
quia beneplácitum est Dómino in pópulo **su**o, *
et honorábit mansuétos *in sa***lú**te.
Iúbilent sancti in **gló**ria, *
læténtur in cubí*libus* **su**is.
Exaltatiónes Dei in gútture e**ó**rum *
et gládii ancípites in máni*bus e***ó**rum,
ad faciéndam vindíctam in nati**ó**nibus, *
castigatió*nes in* **pó**pulis,
ad alligándos reges eórum in com**pé**dibus *
et nóbiles eórum in má*nicis* **fé**rreis,
ad faciéndum in eis iudícium con**scríp**tum: *
glória hæc est ómnibus *sanctis* **e**ius.

Lectio brevis — Ier 31, 15

Vox in Rama audíta est lamentatiónis, luctus et fletus Rachel plorántis fílios suos et noléntis consolári super eis, quia non sunt.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 261

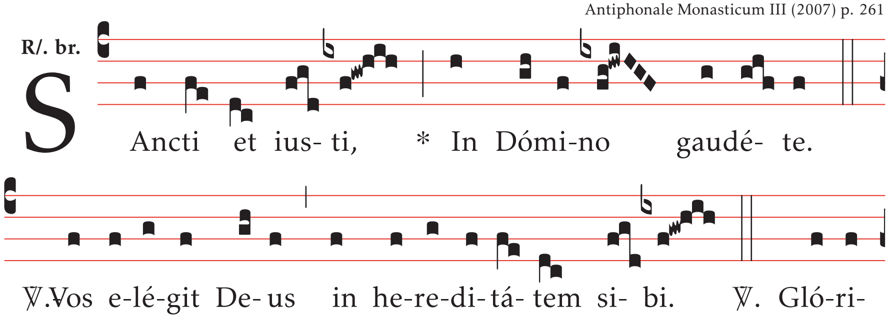

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 305

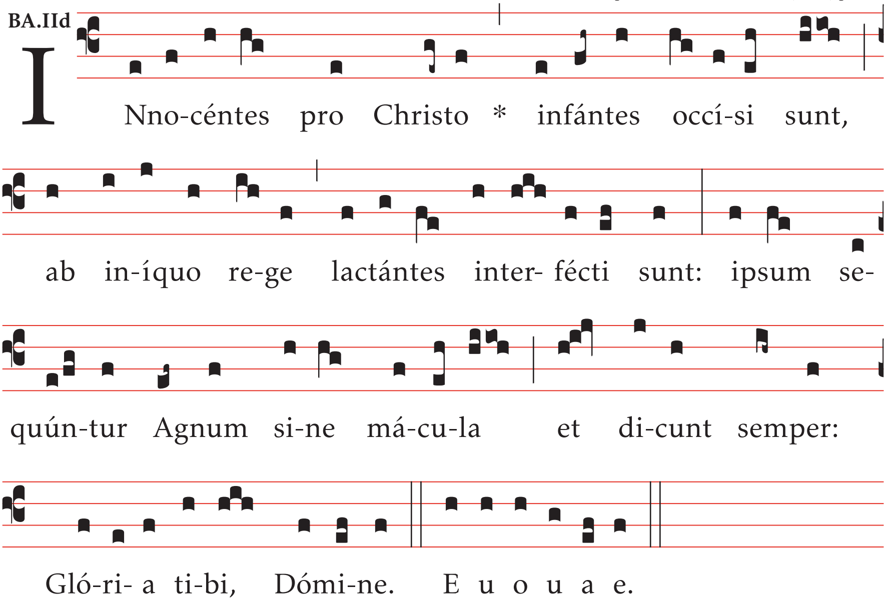

Preces

Glóriam Christi celebrémus, qui non armatórum manu, sed candidáta ácie parvulórum vicit tyránnum, at*que cla***mé**mus:

℟. Te mártyrum candidátus lau*dat ex***ér**citus.

Christe, cui párvuli Innocéntes non loquéla, sed sánguine testimónium *reddi***dé**runt, da nos et verbis et opéribus te coram homínibus *confi***té**ri. ℟.

Qui nondum ad pugnam idóneos, victóriæ dignos iam pal*ma fe***cí**sti, tantis nos præditos victóriæ subsídiis, succúmbe*re ne* **sí**veris. ℟.

Qui sánguine tuo stolas lavísti *Inno***cén**tium, ab omni nos emúnda *iniqui***tá**te. ℟.

Qui mártyres infántes regni tui primítias ad cælum *præmi***sí**sti, nos aula convívii ætérni extórres fíeri *ne per***mít**tas. ℟.

Qui in infántia tua persecutiónem et exsílium *cogno***ví**sti, serva infántes, qui inópia aut bello vel calamitátibus pe*ricli***tán**tur. ℟.

Pater noster.

Oratio

Deus, cuius hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt, † da, quǽsumus, ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, * étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

Psalmodia

Lc 2, 33

Graduale Simplex (2007), p. 73

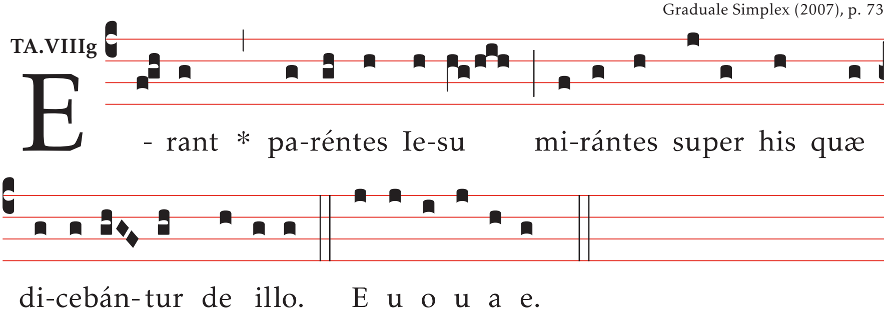

Psalmus 118 (119), 9-16
II (Beth)

In quo mundábit adulescéntior viam **su**am? *
    In custodiéndo ser*mónes* **tu**os.
In toto corde meo exqui**sí**vi te, *
    ne erráre me fácias a præ*céptis* **tu**is.
In corde meo abscóndi elóquia **tu**a, *
    ut non *peccem* **ti**bi.
Benedíctus es, **Dó**mine; *
    doce me iustificati*ónes* **tu**as.
In lábiis **me**is *
    numerávi ómnia iudícia *oris* **tu**i.
In via testimoniórum tuórum delec**tá**tus sum *
    sicut in ómni*bus di***ví**tiis.
In mandátis tuis exer**cé**bor *
    et considerábo *vias* **tu**as.
In iustificatiónibus tuis delec**tá**bor, *
    non oblivíscar serm*ónem* **tu**um.

Psalmus 16 (17)

I

Exáudi, Dómine, iustítiam **me**am, *
    inténde deprecati*ónem* **me**am.
Auribus pércipe oratiónem **me**am, *
    non in lábi*is do***ló**sis.
De vultu tuo iudícium meum **pró**deat; *
    óculi tui vídeant *æqui***tá**tes.
Proba cor meum et vísita nocte; †
    igne me ex**á**mina, *
    et non invénies in me in*iqui***tá**tem.
Non transgréditur os meum ad ópera **hó**minum, *
    propter verba labiórum tuórum custodívi me a viis *vio***lén**ti.
Rétine gressus meos in sémitis **tu**is, *
    ut non moveántur vestí*gia* **me**a.

Ego ad te clamávi, quóniam exáudis me, **De**us; *
inclína aurem tuam mihi et exáudi *verba* **me**a.
Miríﬁca misericórdias **tu**as, *
qui salvos facis ab insurgéntibus sperántes in déx*tera* **tu**a.
Custódi me ut pupíllam óculi, †
sub umbra alárum tuárum próte**ge** me *
a fácie impiórum, qui me *afﬂi***xé**runt.

II

Inimíci mei in furóre circumdedérunt me, †
ádipem suum conclus**é**runt; *
os eórum locútum *est su***pér**biam.
Incedéntes nunc circumde**dé**runt me, *
óculos suos statuérunt prostérn*ere in* **ter**ram.
Aspéctus eórum quasi leónis paráti ad **præ**dam *
et sicut cátuli leónis recubán*tis in* **áb**ditis.
Exsúrge, Dómine, præveni eum, supplánta **e**um; *
éripe ánimam meam ab ímpio frá*mea* **tu**a,
a mórtuis manu tua, **Dó**mine, *
a mórtuis, quorum defécit pór*tio* **vi**tæ.
De recónditis tuis adímpleas ventrem e**ó**rum, *
saturéntur fílii et dimíttant relíquias pár*vulis* **su**is.
Ego autem in iustítia vidébo fáciem **tu**am, *
satiábor, cum evigilávero, con*spéctu* **tu**o.

Lectio brevis — Cf. Lam 1, 16

Ego plorans, et óculus meus dedúcens aquas; facti sunt fílii mei desoláti, quóniam inváluit inimícus.

℣. Stola iucunditátis índuit eos Dóminus.
℟. Et corónam pulchritúdinis pósuit super cápita eórum.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia, ut in die Nativitatis, p. 18.

Lectio brevis   Cf. Lam 2, 11

Defecérunt præ lácrimis óculi mei, efferbuérunt víscera mea; cum defíceret párvulus et lactens in platéis óppidi.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent.
℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia, ut in die Nativitatis, p. 20.

Lectio brevis   Ier 31, 16a. 17a

Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrimis, quia est merces óperi tuo. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus.

℣. Exsultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 208).

AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 (II) vel p. 46 (I).

Die 29 decembris

DE DIE V INFRA OCTAVAM NATIVITATIS

Commemoratio S. Thomæ Becket, Episcopi et Martyris

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 229).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 231).

Psalmodia

Ps 45, 2

Psautier Monastique (1982) p. 234

1A.VIIIg

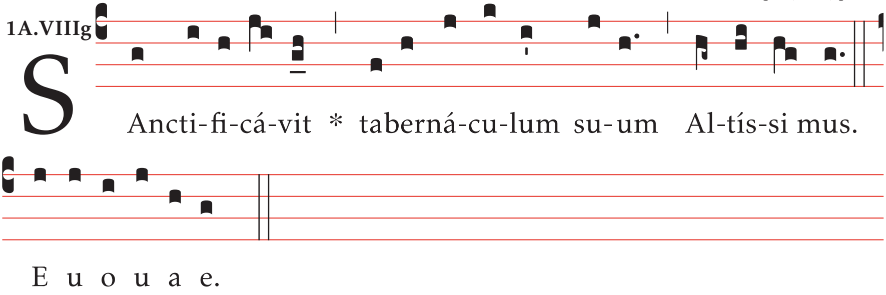

Psalmus 45 (46)

Deus est nobis refúgium et **vir**tus, *
adiutórium in tribulatiónibus invén*tus est* **ni**mis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur **ter**ra, *
et transferéntur montes *in cor* **ma**ris.
Fremant et intuméscant aquæ **e**ius, *
conturbéntur montes in elati*óne* **e**ius.
Flúminis rivi lætíficant civitátem **De**i, *
sancta tabernácu*la Al***tís**simi.
Deus in médio eius, non commo**vé**bitur; *
adiuvábit eam Deus ma*ne di***lú**culo.
Fremuérunt gentes, commóta sunt **re**gna; *
dedit vocem suam, liquefác*ta est* **ter**ra.
Dóminus virtútum no**bís**cum, *
refúgium nobis *Deus* **Ia**cob.
Veníte et vidéte ópera **Dó**mini, *
quæ pósuit prodígia *super* **ter**ram.
Auferet bella usque ad finem terræ, †
arcum cónteret et confrínget **ar**ma *
et scuta com*búret* **ig**ne.
Vacáte et vidéte quóniam ego sum **De**us: *
exaltábor in géntibus et exaltá*bor in* **ter**ra.
Dóminus virtútum no**bís**cum, *
refúgium nobis *Deus* **Ia**cob.

Ps 71, 7.8

In Nocte Nativitatis Domini (1926), p. 15

2A.IIIa

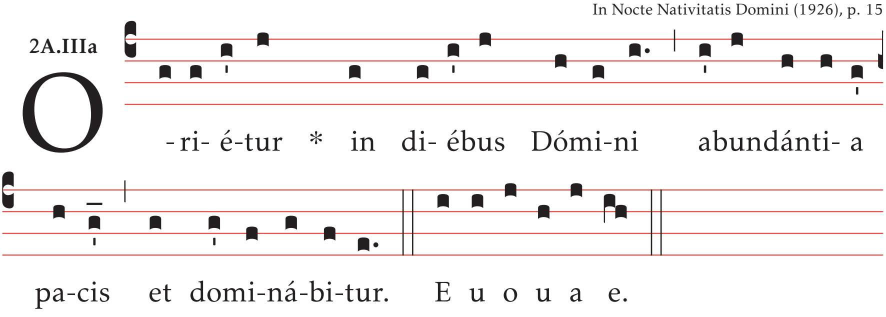

Psalmus 71 (72)

I

Deus, iudícium **tu**um **re**gi da *
 et iustítiam tuam **fí**lio **re**gis;
iúdicet pópulum tuum **in** ius**tí**tia *
 et páuperes tuos **in** iu**dí**cio.
Afferant montes **pa**cem **pó**pulo, *
 et **col**les ius**tí**tiam.
Iudicábit páuperes pópuli †
 et salvos fáciet **fí**lios **í**nopis *
 et humiliábit ca**lum**nia**tó**rem.
Et permanébit cum sole et **an**te **lu**nam, *
 in generatióne et gene**ra**ti**ó**nem.
Descéndet sicut plúvi**a** in **gra**men *
 et sicut imber **ír**rigans **ter**ram.
Florébit in diébus eius iustítia et abun**dán**tia **pa**cis, *
 donec aufe**rá**tur **lu**na.
Et dominábitur a mari **us**que ad **ma**re *
 et a Flúmine usque ad términos **or**bis ter**rá**rum.
Coram illo prócident **ín**colæ de**sér**ti, *
 et inimíci eius **ter**ram **lin**gent.
Reges Tharsis et ínsulæ **mú**nera **óf**ferent, *
 reges Arabum et Saba **do**na ad**dú**cent.
Et adorábunt eum **om**nes **re**ges, *
 omnes gentes **sér**vient **ei**.

Ps 71, 12

Psautier Monastique (1982) p. 316

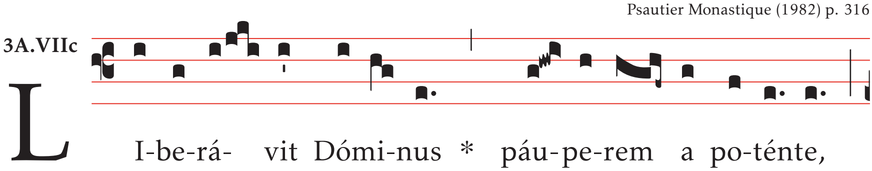

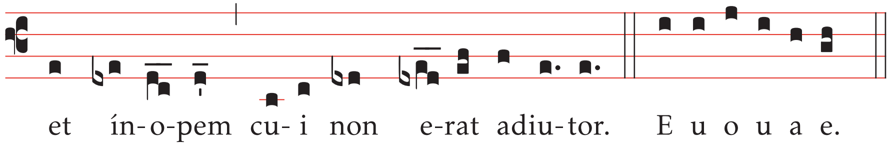

II

Quia liberábit íno**pem** cla**mán**tem *
et páuperem, cui non **e**rat adi**ú**tor.
Parcet páupe**ri** et **í**nopi *
et ánimas páuperum **sal**vas **fá**ciet.
Ex oppressióne et violéntia rédimet **á**nimas e**ó**rum, *
et pretiósus erit sanguis eórum **co**ram **il**lo.
Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, †
et orábunt pro **ip**so **sem**per; *
tota die bene**dí**cent **ei**.
Et erit ubértas fru**mén**ti in **ter**ra, *
in summis móntium **fluc**tu**á**bit;
sicut Líbanus **fruc**tus **e**ius *
et florébit de civitáte sicut **fe**num **ter**ræ.
Sit nomen eius bene**díc**tum in **sǽ**cula, *
ante solem permanébit **no**men **e**ius.
Et benedicéntur in ipso omnes **tri**bus **ter**ræ, *
omnes gentes magnifi**cá**bunt **e**um.
Benedíctus Dóminus Deus, **De**us **Is**rael, *
qui facit mira**bí**lia **so**lus.
Et benedíctum nomen maiestátis eius **in** æ**tér**num; *
et replébitur maiestáte eius omnis terra. **Fi**at, **fi**at.

℣. Vidéntes pastóres cognovérunt de verbo.
℟. Quod dictum erat illis de Púero.

Lectio prior

Incipit Epístola beáti Pauli apóstoli ad Colosséńses 1, 1-14

Gratiarum actio et precatio

Paulus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei et Timótheus frater his, qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus frátribus in Christo: grátia vobis et pax a Deo Patre nostro.

Grátias ágimus Deo Patri Dómini nostri Iesu Christi semper pro vobis orántes, audiéntes fidem vestram in Christo Iesu et dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes, propter spem, quæ repósita est vobis in cælis, quam ante audístis in verbo veritátis evangélii, quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est fructíficans et crescens sicut et in vobis ex ea die, qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte; sicut didicístis ab Epáphra caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro nobis miníster Christi, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in Spíritu.

Ideo et nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes et postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis eius in omni sapiéntia et intelléctu spirituáli, ut ambulétis digne Dómino per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes et crescéntes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis eius in omnem patiéntiam et longanimitátem, cum gáudio grátias agéntes Patri, qui idóneos vos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine; qui erípuit nos de potestáte tenebrárum et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem, remissiónem peccatórum.

Responsorium

Col 1, 12. 13; Iac 1, 17

℟. Grátias agámus Deo Patri, * Qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

℣. Omne datum óptimum et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum. * Qui erípuit.

Lectio altera

Ex Sermónibus sancti Bernárdi abbátis

Sermo 1 in Epiphania Domini, 1-2: PL 133, 141-143

In plenitudine temporis venit et plenitudo divinitatis

Appáruit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei. Grátias Deo, per quem sic abúndat consolátio nostra in hac peregrinatióne, in hoc exsílio, in hac miséria.

Priúsquam apparéret humánitas, latébat benígnitas; síquidem et prius erat: nam et misericórdia Dómini ab ætérno est. Sed unde tanta agnósci póterat? Promittebátur, sed non sentiebátur; unde et a multis non credebátur. Multifárie quippe multísque modis loquebátur Dóminus in prophétis. Ego, ínquiens, cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis. Sed quid respondébat homo, afflictiónem séntiens, pacem nésciens? Quoúsque dícitis, Pax, pax, et non est pax? Propter hoc ángeli pacis amáre flebant, dicéntes: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Sed nunc credant hómines vel vísui suo, quia testimónia Dei credibília facta sunt nimis. Ut enim nec turbátum quidem óculum láteat, in sole pósuit tabernáculum suum.

Ecce pax non promíssa, sed missa; non diláta, sed data; non prophetáta, sed præsentáta. Ecce quasi saccum plenum misericórdia sua Deus Pater misit in terram; saccum, inquam, in passióne concidéndum, ut effundátur quod in eo latet prétium nostrum; saccum útique, etsi parvum, sed plenum. Párvulus síquidem datus est nobis, sed in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis. Postquam enim venit plenitúdo témporis, venit et plenitúdo divinitátis. Venit in carne, ut vel sic carnálibus exhiberétur, ei apparénte humanitáte benígnitas agnoscerétur. Ubi enim Dei innotéscit humánitas, iam benígnitas latére non potest. In quo enim magis commendáre póterat benignitátem suam, quam suscipiéndo carnem meam? Meam, inquam, non carnem Adam, id est non qualem ille hábuit ante culpam.

Quid tantópere decláret eius misericórdiam, quam quod ipsam suscépit

misériam? Quid ita pietáte plenum, quam quod Dei Verbum propter nos factum est fenum? Dómine, quid est homo quia réputas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Hinc atténdat homo quanta sit cura eius Deo; hinc sciat quid de eo cógitet aut quid séntiat. Non intérroges, o homo, ea quæ páteris, sed quæ passus est ille. Quanti te fecit, ex his quæ pro te factus est, agnósce, ut appáreat tibi benígnitas eius ex humanitáte. Quanto enim minórem se fecit in humanitáte, tanto maiórem exhíbuit in bonitáte; et quanto pro me vílior, tanto mihi cárior est. Appáruit, inquit Apóstolus, benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei. Magna plane et manifésta benígnitas Dei et humánitas! et magnum benignitátis indícium declarávit, qui humanitáti áddere nomen Dei curávit.

RESPONSORIUM — Eph 1, 5; Rom 8, 29

℟. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, * Secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ.

℣. Quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui. * Secúndum.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Omnípotens et invisíbilis Deus, qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti, † seréno vultu nos, quǽsumus, intuére, * ut magnificéntiam nativitátis Unigéniti tui dignis præcóniis collaudémus. Qui tecum vivit.

AD LAUDES MATUTINAS

Hymnus, antiphonæ, psalmi et canticum, ut in Laudibus matutinis Nativitatis Domini, p. 8.

Lectio brevis — Hebr 1, 1-2

Multifáriam et multis modis olim Deus locútus pátribus in prophétis, in novíssimis his diébus locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sǽcula.

Ps 97, 2

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 77

R/. br.

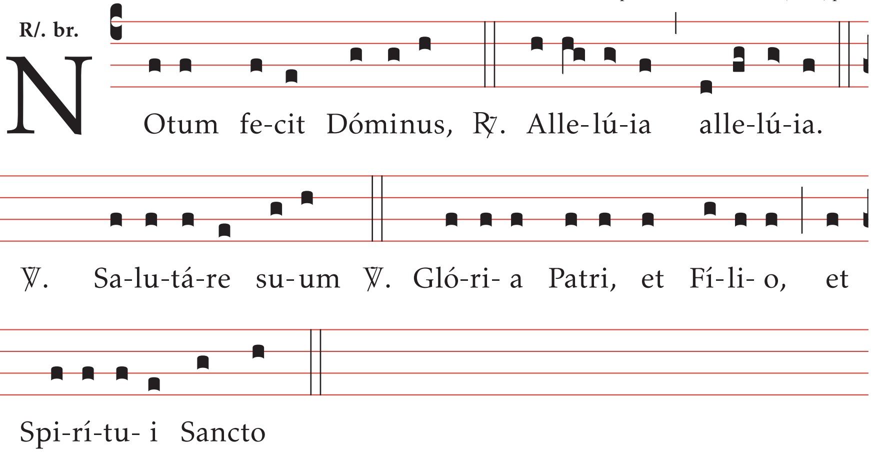

Lc 2, 15

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 78

BA.VIId

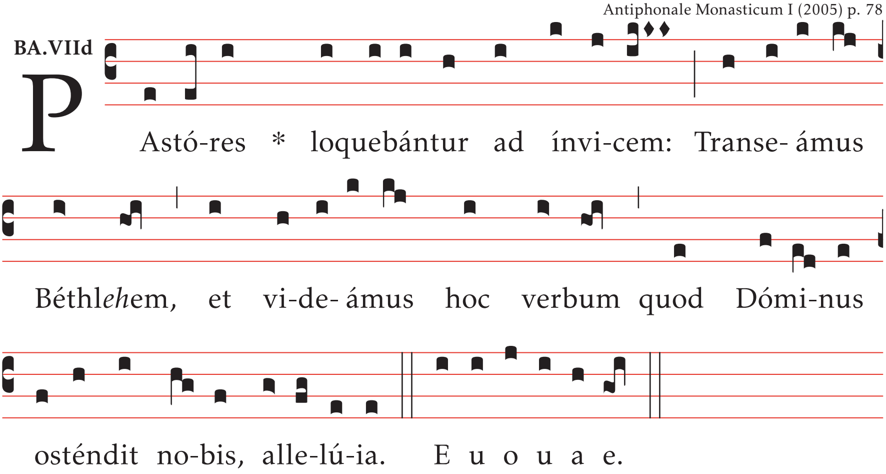

Preces

Quia Deus in sua misericórdia Christum, príncipem pacis, nobis misit, cum fidúci*a cla***mé**mus:

℟. Pax homínibus bonæ *volun***tá**tis.

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi, quo témpore Ecclésia salvíficum tuum céle*brat a***mó**rem, laudem nostram suscípere digná*re pro***pí**tius. ℟.

Qui ab inítio victóriam tuam per Christum salvatórem nostrum homínibus *promi***sí**sti, Evangélii lúmine omnes hómines illustrá*ri con***cé**de. ℟.

In laudem Fílii tui, cuius diem cum gáudio Abraham prævídit, patriárchæ speravérunt, prophétæ nuntiavérunt et gentes desi*dera***vé**runt, fac ut omnis Israel *salvus* **fi**at. ℟.

Qui voluísti nativitátem Fílii tui a cælórum spirítibus prædicári atque ab Apóstolis, martýribus et fidélibus sæculórum ómnium *collau***dá**ri, pacem in terris largíre, quam nuntia*vérunt* **án**geli. ℟.

Pater noster.

Oratio

Omnípotens et invisíbilis Deus, qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti, † seréno vultu nos, quǽsumus, intuére, * ut magnificéntiam nativitátis Unigéniti tui dignis præcóniis collaudémus. (Qui tecum vivit.)

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 373

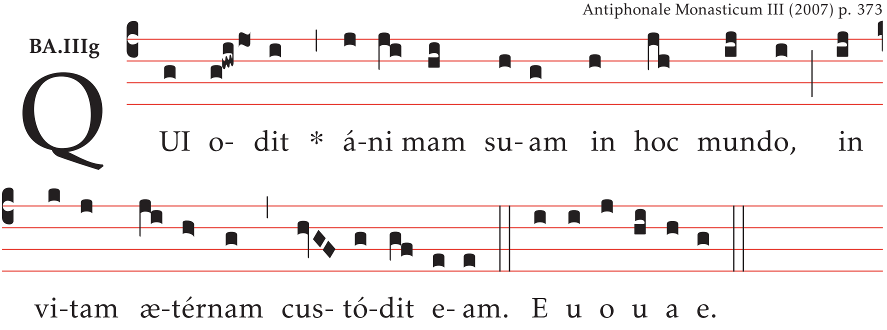

Oratio

Deus, qui beáto Thomæ mártyri pro iustítia magno ánimo vitam profúndere tribuísti, † da nobis, eius intercessióne, nostram pro Christo vitam in hoc sǽculo abnegáre, * ut eam in cælo inveníre possímus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

Psalmodia, ut in die S. Stephani, p. 40.

Lectio brevis — Tit 2, 11-12

Appáruit grátia Dei salutáris ómnibus homínibus erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sǽculo.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, allelúia.
℟. Et veritátis suæ dómui Israel, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia

Lc 2,19

Graduale Simplex (2007), p. 74

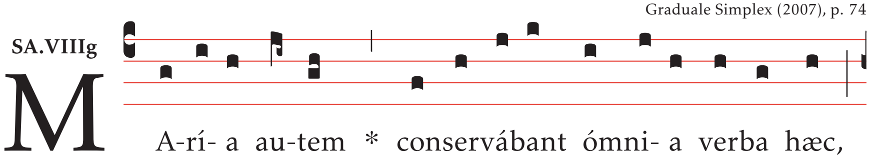

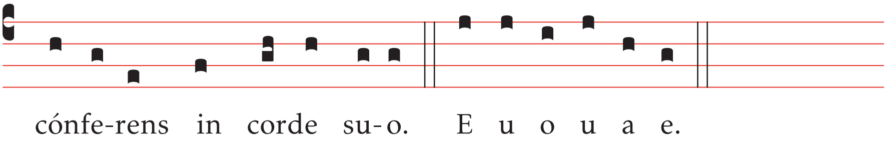

Psalmus 118 (119), 17-24
III (Ghimel)

Bénefac servo tuo, et **viv**am *
 et custódiam ser*mónem* **tu**um.
Revéla óculos **me**os, *
 et considerábo mirabília de *lege* **tu**a.
Incola ego sum in **ter**ra, *
 non abscóndas a me præ*cépta* **tu**a.
Defécit ánima mea in desiderándo iudícia **tu**a *
 in *omni* **tém**pore.
Increpásti su**pér**bos; *
 maledícti, qui errant a præ*céptis* **tu**is.
Aufer a me oppróbrium et con**témp**tum, *
 quia testimónia tu*a ser***vá**vi.
Etsi príncipes sedent et advérsum me lo**quún**tur, *
 servus tamen tuus exercétur in iustificatió*nibus* **tu**is.
Nam et testimónia tua delectátio **me**a, *
 et consílium meum iustificati*ónes* **tu**æ.

Psalmus 24 (25)

I

Ad te, Dómine, levávi ánimam **me**am, *
 Deus meus, in te confído: non *eru***bés**cam.
Neque exsúltent super me inimíci **me**i, *
 étenim univérsi, qui sústinent te, non *confun***dén**tur.

Confundántur infidéliter a**gén**tes *
    propter *vani***tá**tem.
Vias tuas, Dómine, demónstra **mi**hi *
    et sémitas tuas *édo***ce** me.
Dírige me in veritáte tua et **do**ce me, †
    quia tu es Deus salútis **me**æ, *
    et te sustínui *tota* **di**e.
Reminíscere miseratiónum tuárum, **Dó**mine, *
    et misericordiárum tuárum, quóniam a *sǽcu***lo** sunt.
Peccáta iuventútis meæ et delícta mea ne memíneris; †
    secúndum misericórdiam tuam meménto **me**i tu, *
    propter bonitátem *tuam*, **Dó**mine.
Dulcis et rectus **Dó**minus, *
    propter hoc peccatóres vi*am do***cé**bit;
díriget mansuétos in iu**dí**cio, *
    docébit mites *vias* **su**as.
Univérsæ viæ Dómini misericórdia et **vé**ritas *
    custodiéntibus testaméntum eius et testimó*nia* **e**ius.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto **me**o: *
    mul*tum est* **e**nim.

II

Quis est homo, qui timet **Dó**minum? *
    Docébit eum vi*am, quam* **é**ligat.
Anima eius in bonis demo**rá**bitur, *
    et semen eius heredi*tábit* **ter**ram.
Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus **e**um, *
    ut testaméntum suum mani*féstet* **il**lis.
Oculi mei semper ad **Dó**minum, *
    quóniam ipse evéllet de láqueo *pedes* **me**os.
Réspice in me et miserére **mei**, *
    quia únicus et pau*per sum* **e**go.

Diláta angústias cordis **mei** *
et de necessitátibus meis *érue* me.
Vide humilitátem meam et labórem **me**um *
et dimítte univérsa de*lícta* **me**a.
Réspice inimícos meos, quóniam multipli**cá**ti sunt, *
et ódio crudéli *odé***runt** me.
Custódi ánimam meam et éru**e** me; *
non erubéscam, quóniam sper*ávi* **in** te.
Innocéntia et ǽquitas custódi**ant** me, *
quia sust*ínu***i** te.
Líbera, Deus, **Is**rael *
ex ómnibus tribulatió*nibus* **su**is.

Lectio brevis 1 Io 4, 9

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.
℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia, ut in die Nativitatis, p. 20.

Lectio brevis Act 10, 36

Verbum misit Deus fíliis Israel evangelízans pacem per Iesum Christum; hic est ómnium Dóminus.

℣. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.
℟. Iustítia et pax osculátæ sunt, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, antiphonæ, psalmi et canticum, ut in II Vespris Nativitatis Domini, in AR II (v.i. p. 189).

Lectio brevis 1 Io 1, 1-3

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus et manus nostræ contrectavérunt, de verbo vitæ — et vita appáruit, et vídimus et testámur et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat coram Patre et appáruit nobis — quod vídimus et audívimus, annuntiámus et vobis, ut et vos communiónem habeátis nobíscum. Commúnio autem nostra est cum Patre et cum Fílio eius Iesu Christo.

Io 1, 14

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 75

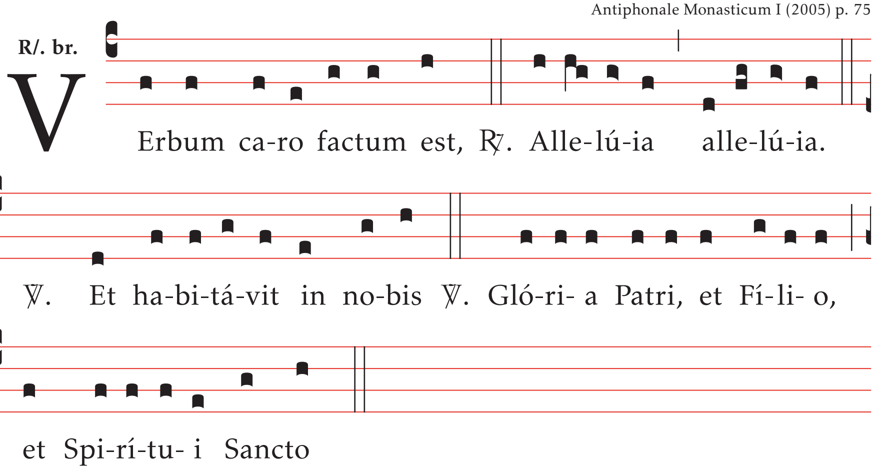

Gal 4, 4-5

Psautier Monastique (1982) p. 104

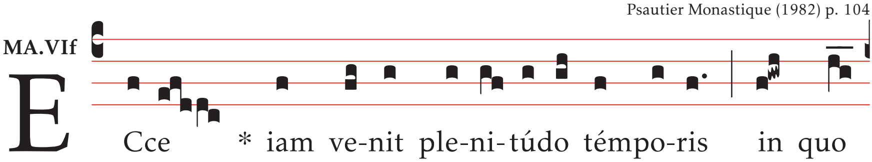

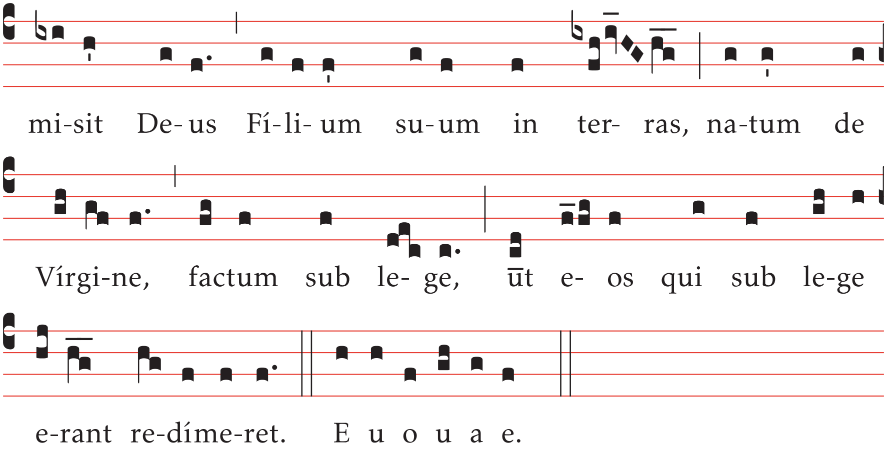

Preces

Deum Patrem miserentíssimum, qui Fílium suum unxit Spíritu Sancto ad evangelizándos páupe*res, ro***gé**mus:

℟. Dómine miséricors, miser*ére* **nos**tri.

Misericors et sempitérne Deus, qui vis omnes hómines salvos fíeri et ad agnitiónem veritátis tuæ perveníre, tibi grátias ágimus, qui Unigénitum tuum mun*do de***dís**ti: omnem terram in eius nativitáte *læ***tí**fica. ℟.

Misísti eum evangelizáre paupéribus, nuntiáre captívis remissiónem et prædicáre *tempus* **grá**tiæ: libertátem homínibus et pacem *lar***gí**re. ℟.

Ad eum direxísti géntium sapiéntes, ut ado*rárent* **e**um: áccipe fídei nostræ et oratiónis *ob***sé**quium. ℟.

Et, post illos, omnes hómines vocas de ténebris in admirábile lumen tuum, ut in nómine Iesu omne ge*nu flec***tá**tur: fac ut testes huius Evangélii e*va***dá**mus. ℟.

Christum, in Béthlehem natum, lumen fecísti ad revelati*ónem* **gén**tium: glóriam vultus tui frátribus, qui obiérunt, *re***vé**la. ℟.

Pater noster.

Oratio

Omnípotens et invisíbilis Deus, qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti, † seréno vultu nos, quǽsumus, intuére, * ut magnificéntiam nativitátis Unigéniti tui dignis præcóniis collaudémus. (Qui tecum vivit.)

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 377

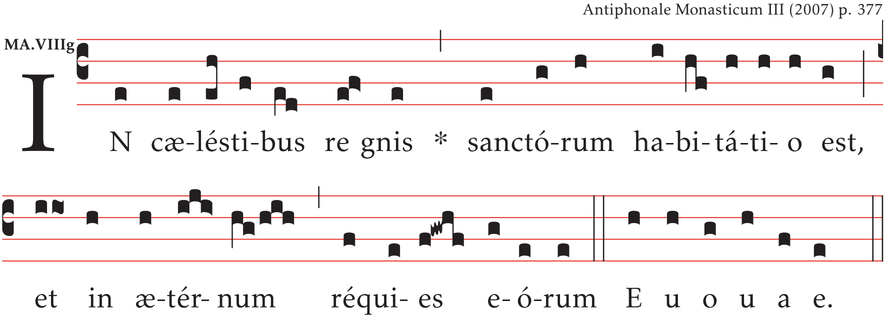

Oratio

Deus, qui beáto Thomæ mártyri pro iustítia magno ánimo vitam profúndere tribuísti, † da nobis, eius intercessióne, nostram pro Christo vitam in hoc sǽculo abnegáre, * ut eam in cælo inveníre possímus. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 (II) vel p. 46 (I).

Die 30 decembris

SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIÆ, ET IOSEPH (trans.)

Festum

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 237).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 238).

Psalmodia

Lc 2, 27.28-29

Antiphonale Monasticum (1934) p. 803

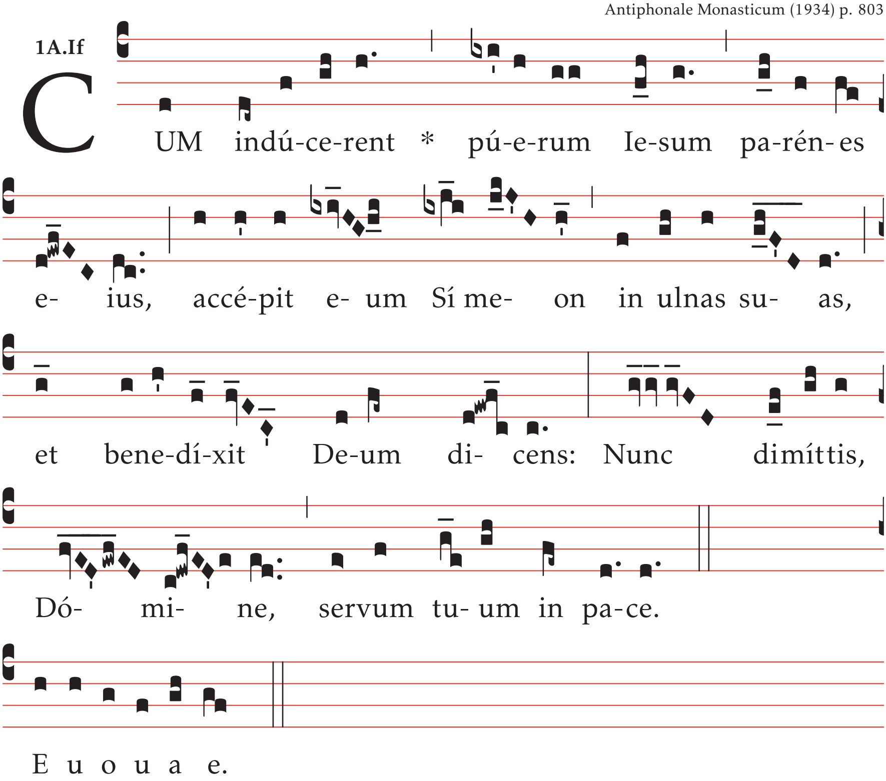

Psalmus 23 (24)

Dómini est terra et pleni**tú**do **e**ius, *
orbis terrárum et qui hábi*tant in* **e**o.
Quia ipse super mária fun**dá**vit **e**um *
et super flúmina fir*mávit* **e**um.
Quis ascéndet in **mon**tem **Dó**mini, *
aut quis stabit in loco *sancto* **e**ius?
Innocens mánibus et mundo corde, †
qui non levávit ad vana **á**nimam **su**am, *
nec iurá*vit in* **do**lum.
Hic accípiet benedicti**ó**nem a **Dó**mino *
et iustificatiónem a Deo salu*tári* **su**o.
Hæc est generátio quæ**rén**tium **e**um, *
quæréntium fáciem *Dei* **Ia**cob.
Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ **æ**ter**ná**les, *
et introí*bit rex* **gló**riæ.
Quis est **is**te rex **gló**riæ? *
Dóminus fortis et potens, Dóminus po*tens in* **prœ**lio.
Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ **æ**ter**ná**les, *
et introí*bit rex* **gló**riæ.
Quis est **is**te rex **gló**riæ? *
Dóminus virtútum ipse *est rex* **gló**riæ.

Mt 2,11

Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (1912) p. [118]

2A.IId

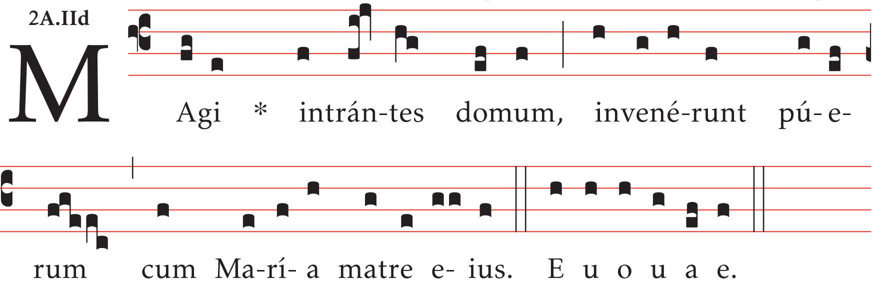

Psalmus 45 (46)

Deus est nobis refúgium et **vir**tus, *
adiutórium in tribulatiónibus invéntus *est* **ni**mis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur **ter**ra, *
et transferéntur montes in *cor* **ma**ris.
Fremant et intuméscant aquæ **e**ius, *
conturbéntur montes in elatió*ne* **e**ius.
Flúminis rivi lætíficant civitátem **De**i, *
sancta tabernácula *Al***tís**simi.
Deus in médio eius, non commo**vé**bitur; *
adiuvábit eam Deus mane *di***lú**culo.
Fremuérunt gentes, commóta sunt **reg**na; *
dedit vocem suam, liquefácta *est* **ter**ra.
Dóminus virtútum no**bís**cum, *
refúgium nobis De*us* **Ia**cob.
Veníte et vidéte ópera **Dó**mini, *
quæ pósuit prodígia su*per* **ter**ram.
Auferet bella usque ad finem terræ, †
arcum cónteret et confrínget **ar**ma *
et scuta combú*ret* **ig**ne.
Vacáte et vidéte quóniam ego sum **De**us: *
exaltábor in géntibus et exaltábor *in* **ter**ra.
Dóminus virtútum no**bís**cum, *
refúgium nobis De*us* **Ia**cob.

Mt 2,14

Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (1912) p. [130]

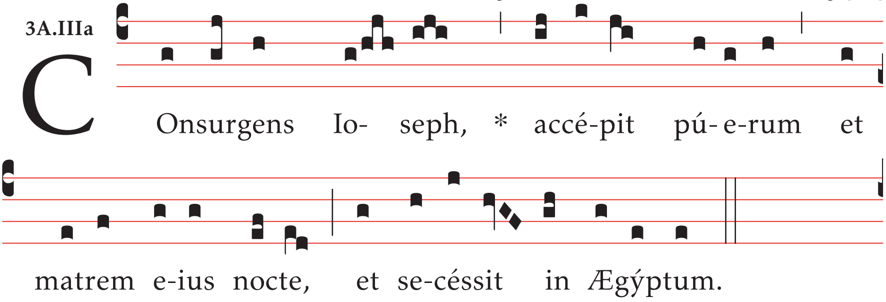

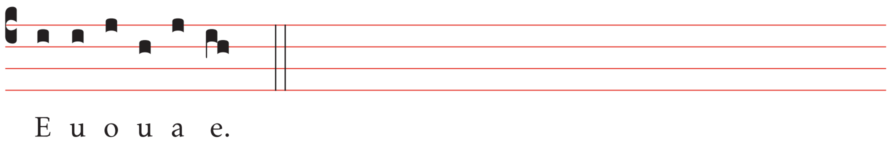

Psalmus 86 (87)

Fundaménta eius in móntibus sanctis; †
    díligit Dóminus **por**tas **Si**on *
    super ómnia taber**ná**cula **Ia**cob.
Gloriósa **dic**ta sunt **de** te, *
    cívitas **De**i!
Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me; †
    ecce Philistæa et Tyrus cum Æthi**ó**pia: *
    hi **na**ti sunt **il**lic.
Et de Sion dicétur: «Hic et ille natus **est** in **e**a; *
    et ipse firmávit **e**am Al**tís**simus».
Dóminus réferet in librum **populó**rum: *
    «Hi **na**ti sunt **il**lic».
Et cantant sicut **cho**ros du**cén**tes: *
    «Omnes fontes **mei in** te».

℣. Ponam univérsos fílios tuos doctos a Dómino.
℟. Et multitúdinem pacis fíliis tuis.

Lectio prior

De Epístola beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 5, 21 — 6, 4

De vita christiana in familia

Fratres: Subiécti ínvicem estóte in timóre Christi. Mulíeres viris suis sicut Dómino, quóniam vir caput est mulíeris, sicut et Christus caput est ecclésiæ, ipse salvátor córporis. Sed ut ecclésia subiécta est Christo, ita et

mulíeres viris in ómnibus.

Viri, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit ecclésiam et seípsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam ecclésiam non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi, sed ut sit sancta et immaculáta. Ita et viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, seípsum díligit; nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fovet eam sicut et Christus ecclésiam, quia membra sumus córporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. Sacraméntum hoc magnum est; ego autem dico de Christo et ecclésia! Verúmtamen et vos sínguli unusquísque suam uxórem sicut seípsum díligat; uxor autem tímeat virum.

Fílii, obœdíte paréntibus vestris in Dómino, hoc enim est iustum. Honóra patrem tuum et matrem, quod est mandátum primum cum promissióne, ut bene sit tibi et sis longævus super terram. Et, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre fílios vestros, sed educáte illos in disciplína et correptióne Dómini.

RESPONSORIUM — EPH 6, 1-2. 3; LC 2, 51

℟. Fílii, obœdíte paréntibus vestris in Dómino, hoc enim est iustum; * Honóra patrem tuum et matrem tuam.

℣. Descéndit Iesus cum María et Ioseph; et venit Názareth et erat súbditus illis. * Honóra.

LECTIO ALTERA

Ex Allocutiónibus Pauli papæ Sexti

Allocutio habita Nazareth 5 ianuarii 1964

Exemplum Nazareth

Nazaréna domus schola est, in qua íncipit Christi vita dignósci: Evangélii nempe schola.

Hic enim primum aspícere díscimus, audíre, meditári, pénitus perspícere quæ in simplicíssima hac et humíllima pulcherrimáque Fílii Dei revelatióne vis alta insit et arcána. Sed et imitári fortásse sensim díscimus.

Hic quidem ratiónem viámque percípimus, qua Christus quis sit fácile cognoscámus. Hic appríme intellégimus quantum ea consideránda sint, quæ illíus in nobis habitatiónem respíciunt ac véluti inclúdunt, loca vidélicet, témpora, mores, sermo, sacri ritus, ómnia dénique, quibus Iesus est usus ut se mundo fáceret maniféstum. Omnia hic vocem, ómnia significatiónem habent.

Hic profécto, hac in schola, perspícimus cur spiritális tenénda sit disciplína, si quis Evangélii sequi doctrínam atque Christi cúpiat esse discípulus.

O quómodo ad nostram libénter redíre vellémus infántiam, nosque Nazarénæ huic húmili eidémque sublími scholæ rursus commíttere! quam veheménter gestirémus nostrum redintegráre stúdium ad veram vitæ sciéntiam iuxta Maríam et ad divinárum veritátum intellegéntiam comparándam!

At hic nónnisi peregríni consídimus, votúmque hoc depónere cógimur, quo institutiónem numquam absolútam ad noscéndum Evangélium hac in domo pergámus. Non tamen abíbimus quin festinánter, ac véluti furtim, breves quosdam e Nazaréna sede mónitus referámus.

Siléntium enim hæc docet in primis. Utinam óptima in nobis reviréscat siléntii æstimátio, mirándi nempe huius ac necessárii mentis hábitus, dum in æstuánti ætátis nostræ nimiúmque exagitáta vita tot vociferatiónibus, strepítibus, clamóribus impugnámur. O Nazarénum siléntium, doce nos in bonis esse cogitatiónibus defíxos, ad interióra spíritus inténtos, ad secréta Dei consília verorúmque mandáta magistrórum audiénda probe parátos; doce nos quantum opus sint atque váleant præparatiónes, stúdium, meditátio, personális intimúsque ordo vitæ, orátio, quam Deus solus réspicit in occúlto.

Domésticam hic prætérea vivéndi percípimus ratiónem. Nos sane Názareth admóneat quid sit família, quid eius commúnio dilectiónis, eius gravis ac nítida pulchritúdo, sacra eius inviolabilísque proprıétas; demónstret quam dulcis in família sit institútio, pro qua nihil áliud substítui possit; edóceat quod sit eius in sociáli órdine natívum offícium.

Operis dénique hic cognóscimus disciplínam. O Nazaréna sedes, fabri Fílii domus, hic potíssimum sevéram quidem sed redemptrícem labóris humáni legem intellégere optámus et celebráre; labóris hic dignitátem sic instauráre, ut ab ómnibus sentiátur; illud hoc in tecto commemoráre, non posse labórem semetípsum finem sibi esse, sed suam libertátem præstantiámque súmere non tantum ex suo quod vocant moménto œconómico, verum ex iis étiam rebus, quibus ad præclárum finem ipse dirígitur; hic dénique totíus mundi operáriis salútem vólumus nuntiáre, iisdémque magnum exémplar osténdere, divínum fratrem, prophétam iustárum ómnium, quæ ad eos pertíneant, causárum, Christum vidélicet Dóminum nostrum.

Responsorium 2 Cor 13, 11; Eph 5, 19; Col 3, 23

℟. Gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte: * Cantántes et psalléntes in córdibus vestris Dómino.

℣. Quodcúmque fácitis ex ánimo operámini, sicut Dómino, et non homínibus. * Cantántes.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Deus, qui præclára nobis sanctæ Famíliæ dignátus es exémpla præbére, † concéde propítius, ut, domésticis virtútibus caritatísque vínculis illam sectántes, * in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis. Per Dóminum.

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 239).

Psalmodia

Lc 2, 41

Antiphonale Monasticum (1934) p. 841

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus **me**us **es** tu, *
ad te de **lu**ce **ví**gilo.
Sitívit in te **á**nima **me**a, *
te desiderávit **ca**ro **me**a.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto ap**pá**rui **ti**bi, *
ut vidérem virtútem tuam et **gló**riam **tu**am.
Quóniam mélior est misericórdia tua **su**per **vi**tas, *
lábia **me**a lau**dá**bunt te.
Sic benedícam te in **vi**ta **me**a *
et in nómine tuo levábo **ma**nus **me**as.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur **á**nima **me**a, *
et lábiis exsultatiónis lau**dá**bit os **me**um.
Cum memor ero tui super **stra**tum **me**um, *
in matutínis medi**tá**bor **de** te,

quia fuísti ad**iú**tor **me**us,*
    et in velaménto alárum tuárum **ex**sul**tá**bo.
Adhæsit ánima **me**a **post** te, *
    me suscépit **déx**tera **tu**a.

Lc 2, 52

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 72

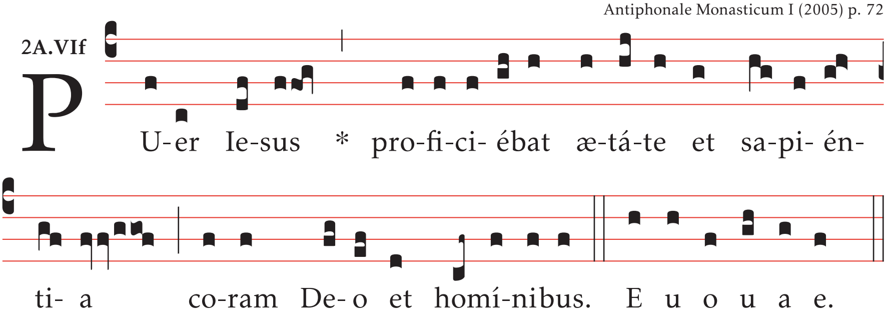

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera Dómi*ni,* **Dó**mino, *
    laudáte et superexaltáte *eum in* **sǽ**cula.
Benedícite, cæ*li,* **Dó**mino, *
    benedícite, ángeli Dó*mini,* **Dó**mino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos *sunt*, **Dó**mino, *
    benedícat omnis *virtus* **Dó**mino.
Benedícite, sol et lu*na*, **Dó**mino, *
    benedícite, stellæ *cæli*, **Dó**mino.
Benedícite, omnis imber et *ros*, **Dó**mino, *
    benedícite, omnes *venti*, **Dó**mino.
Benedícite, ignis et æ*stus,* **Dó**mino, *
    benedícite, frigus et *æstus*, **Dó**mino.
Benedícite, rores et pruí*na*, **Dó**mino, *
    benedícite, gelu et *frigus*, **Dó**mino.
Benedícite, glácies et ni*ves*, **Dó**mino, *
    benedícite, noctes et *dies*, **Dó**mino.
Benedícite, lux et téne*bræ*, **Dó**mino, *
    benedícite, fúlgura et *nubes*, **Dó**mino.

Benedícat ter*ra* **Dó**minum, *
    laudet et superexáltet e*um in* **sǽ**cula.
Benedícite, montes et col*les*, **Dó**mino, *
    benedícite, univérsa germinántia in *terra*, **Dó**mino.
Benedícite, mária et flúmi*na*, **Dó**mino, *
    benedícite, *fontes*, **Dó**mino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in a*quis*, **Dó**mino, *
    benedícite, omnes vólucres *cæli*, **Dó**mino.
Benedícite, omnes béstiæ et péco*ra*, **Dó**mino, *
    benedícite, fílii hó*minum*, **Dó**mino.
Bénedic, Isra*el*, **Dó**mino, *
    laudáte et superexaltáte e*um in* **sǽ**cula.
Benedícite, sacerdótes Dómi*ni*, **Dó**mino, *
    benedícite, servi Dó*mini*, **Dó**mino.
Benedícite, spíritus et ánimæ iustó*rum*, **Dó**mino, *
    benedícite, sancti et húmiles *corde*, **Dó**mino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísa*el*, **Dó**mino, *
    laudáte et superexaltáte e*um in* **sǽ**cula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sanc*to* **Spí**ritu; *
    laudémus et superexaltémus e*um in* **sǽ**cula.
Benedíctus es in firmamén*to* **cæ**li *
    et laudábilis et glorió*sus in* **sǽ**cula.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Lc 2,33

Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (1912) p. [118]

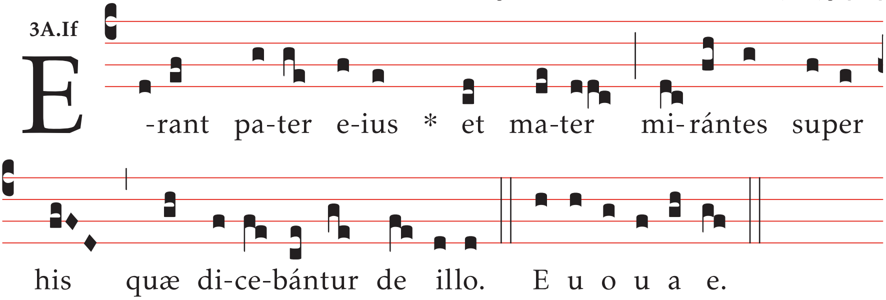

Psalmus 149

Cantáte Dómino **cán**ticum **no**vum; *
    laus eius in ecclési*a sanc***tó**rum.
Lætétur Israel in eo, qui **fe**cit **e**um, *
    et fílii Sion exsúltent in *rege* **su**o.
Laudent nomen **ei**us in **cho**ro, *
    in týmpano et cíthara *psallant* **ei**,
quia beneplácitum est Dómino in **pó**pulo **su**o, *
    et honorábit mansuétos *in sa***lú**te.
Iúbilent **sanc**ti in **gló**ria, *
    læténtur in cubí*libus* **su**is.
Exaltatiónes Dei in gúttu**re** e**ó**rum *
    et gládii ancípites in máni*bus e***ó**rum,
ad faciéndam vindíctam in **natió**nibus, *
    castigatió*nes in* **pó**pulis,
ad alligándos reges eórum **in** com**pé**dibus *
    et nóbiles eórum in má*nicis* **fé**rreis,
ad faciéndum in eis iudíci**um** con**scríp**tum: *
    glória hæc est ómnibus *sanctis* **e**ius.

Lectio brevis — Deut 5, 16

Honóra patrem tuum et matrem, sicut præcépit tibi Dóminus Deus tuus, ut longo vivas témpore et bene sit tibi in terra, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi.

Cf. Mt 16, 16; Lc 2, 51

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 72

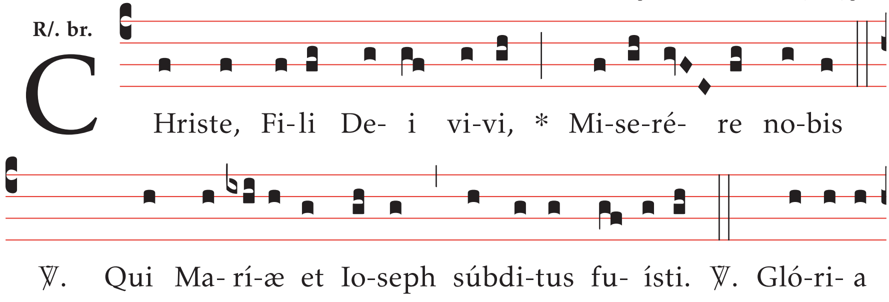

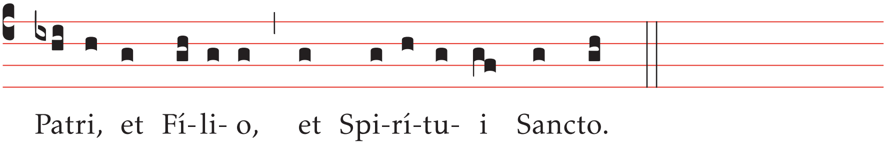

Mt 13, 54.55

Anno B:

Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (1912) p. [121]

Preces

Fílium Dei vivi, qui fílius humánæ famíliæ fíeri dignátus est, adorémus, ipsum *exo***rán**tes:

℟. Iesu, factus obœdiens, sanc*tífi***ca** nos.

Iesu, Verbum ætérnum Patris, qui súbditum Maríæ et Ioseph *te fe***cís**ti, doce nos hu*mili***tá**tem. ℟.

Magíster noster, cuius facta et verba mater tua in corde su*o ser***vá**bat, præsta, ut audiámus verbum tuum et custodiámus illud in corde pu*ro et* **bo**no. ℟.

Christe, faber mundi, qui fílium fabri te vocári *volu***ís**ti, doce nos sedulitá*tem in* **ó**pere. ℟.

Iesu, qui in família Názareth sapiéntia, ætáte et grátia apud Deum et hómines pro*fici***é**bas, fac, ut crescámus per ómnia in te, qui es *Caput* **nos**trum. ℟.

Pater noster.

Oratio

Deus, qui præclára nobis sanctæ Famíliæ dignátus es exémpla præbére, † concéde propítius, ut, domésticis virtútibus caritatísque vínculis illam sectántes, * in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

Psalmodia, ut in die S. Stephani, p. 40.

Lectio brevis — Col 3, 12-13

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

℣. Dóminus vias suas docébit nos.
℟. Et ambulábimus in sémitis eius.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia, ut in die Nativitatis, p. 18.

Lectio brevis — Col 3, 14-15

Super ómnia hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis. Et pax

Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore. Et grati estóte.

℣. Pauper sum ego et in labóribus a iuventúte mea.
℟. Exaltátus autem humiliátus sum et conturbátus.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia

Ps. 97,3

Graduale Simplex (2007), p. 68

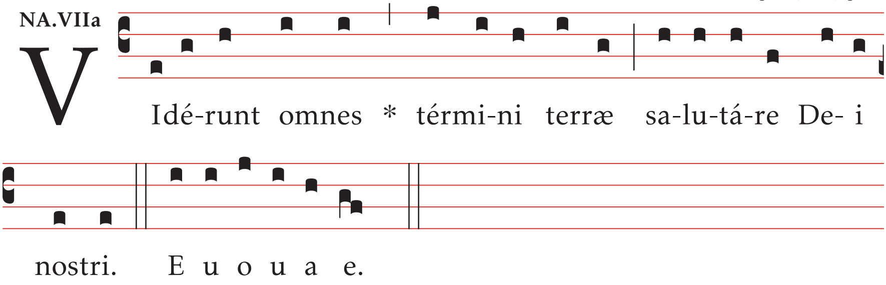

Psalmus 118 (119), 25-32
IV (Daleth)

Adhæsit púlveri **á**nima **me**a; *
vivífica me secúndum **ver**bum **tu**um.
Vias meas enuntiávi, et **exaudí**sti me; *
doce me iustificati**ó**nes **tu**as.
Viam mandatórum tuórum fac me **intel**l**é**gere, *
et exercébor in mira**bí**libus **tu**is.

Lacrimáta est ánima mea **præ** mæ**ró**re; *
    érige me secúndum **ver**bum **tu**um.
Viam mendácii a**vér**te **a** me *
    et legem tuam da **mi**hi be**níg**ne.
Viam veri**tá**tis e**lé**gi, *
    iudícia tua pro**pó**sui **mi**hi.
Adhæsi testimóniis **tu**is, **Dó**mine; *
    noli **me** con**fún**dere.
Viam mandatórum tu**ó**rum **cur**ram, *
    quia dila**tá**sti cor **me**um.

Psalmus 25 (26)

Iúdica me, Dómine, †
    quóniam ego in innocéntia **me**a in**grés**sus sum *
    et in Dómino sperans non **in**fir**má**bor.
Proba me, Dómi**ne**, et **ten**ta me; *
    ure renes meos **et** cor **me**um.
Quóniam misericórdia tua ante **ó**culos **me**os est, *
    et ambulávi in veri**tá**te **tu**a.
Non sedi cum viris **va**ni**tá**tis *
    et cum occúlte agéntibus non **in**tro**í**bo.
Odívi ecclésiam **ma**lig**nán**tium *
    et cum ímpiis **non** se**dé**bo.
Lavábo in innocéntia **ma**nus **me**as *
    et circúmdabo altáre **tu**um, **Dó**mine,
ut audítas fáciam **vo**ces **lau**dis *
    et enárrem univérsa mira**bí**lia **tu**a.
Dómine, diléxi habitáculum **do**mus **tu**æ *
    et locum habitatiónis **gló**riæ **tu**æ.
Ne cólligas cum ímpiis **á**nimam **me**am *
    et cum viris sánguinum **vi**tam **me**am,

in quorum mánibus i**ni**qui**tá**tes sunt, *
déxtera eórum repléta **est** mu**né**ribus.
Ego autem in innocéntia **me**a ingr**és**sus sum, *
rédime me et mise**ré**re **mei**.
Pes meus stetit **in** di**réc**to, *
in ecclésiis bene**dí**cam **Dó**mino.

Psalmus 27 (28), 1-3. 6-9

Ad te, Dómi**ne**, cla**má**bo; *
Deus meus, ne **sí**leas **a** me.
Nequándo **tá**ceas **a** me, *
et assimilábor descendénti**bus** in **la**cum.
Exáudi vocem deprecatiónis meæ, dum **cla**mo **ad** te, *
dum extóllo manus meas ad templum **sanc**tum **tu**um.
Ne simul trahas me cum **pecca**t**ó**ribus *
et cum operántibus i**ni**qui**tá**tem.
Qui loquúntur pacem cum **pró**ximo **su**o, *
mala autem in córdi**bus** e**ó**rum.
Benedíctus Dóminus, †
quóniam exaudívit vocem deprecati**ó**nis **me**æ; *
Dóminus adiútor meus et pro**téc**tor **me**us,
in ipso sperávit cor meum, et adiútus sum, †
et exsul**tá**vit cor **me**um, *
et in cántico meo confi**té**bor **ei**.
Dóminus fortitúdo **ple**bi **su**æ *
et refúgium salvatiónum **chris**ti **su**i est.
Salvum fac pópulum tuum et bénedic heredi**tá**ti **tu**æ *
et pasce eos et extólle illos usque **in** æ**tér**num.

Lectio brevis Col 3, 17

Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Iesu grátias agéntes Deo Patri per ipsum.

℣. Ponam univérsos fílios tuos doctos a Dómino.
℟. Et multitúdinem pacis filiis tuis.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 199).

AD COMPLETORIUM

Sumitur potest a p. 22 (II) vel p. 46 (I).

Die 31 decembris

DE DIE VII INFRA OCTAVAM NATIVITATIS

Commemoratio S. Silvestri I, Papæ

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 229).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 231).

Psalmodia

Ps 95, 11

In Nocte Nativitatis Domini (1926) p. 24

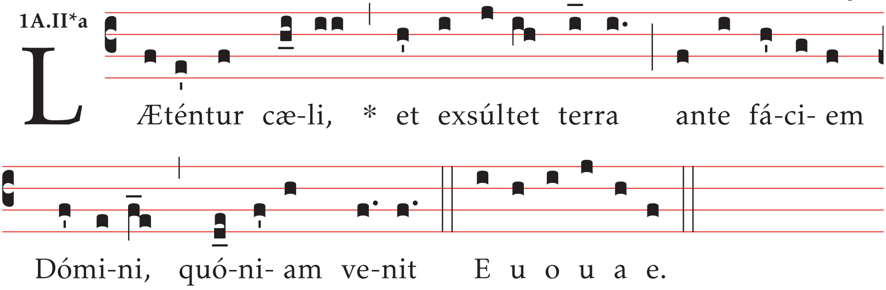

Psalmus 95 (96)

Cantáte Dómino cán*ticum* **no**vum, *
 cantáte Dóm*ino, omnis* **ter**ra.
Cantáte Dómino, benedícite nó*mini* **e**ius, *
 annuntiáte de die in diem sa*lutáre* **e**ius.
Annuntiáte inter gentes glór*iam* **e**ius, *
 in ómnibus pópulis mira*bília* **e**ius.
Quóniam magnus Dóminus et laudá*bilis* **ni**mis, *
 terríbilis est su*per omnes* **de**os.
Quóniam omnes dii génti*um in***á**nia, *
 Dóminus au*tem cælos* **fe**cit.
Magnificéntia et pulchritúdo in con*spéctu* **e**ius, *
 poténtia et decor in sanctu*ário* **e**ius.
Afférte Dómino, famíliæ populórum, †
 afférte Dómino glóriam *et po***tén**tiam, *
 afférte Dómino glóriam *nóminis* **e**ius.
Tóllite hóstias et introíte in á*tria* **e**ius, *
 adoráte Dóminum in *splendóre* **sanc**to.
Contremíscite a fácie eius, uni*vérsa* **ter**ra, *
 dícite in géntibus: «Dó*minus reg***ná**vit!».
Etenim corréxit orbem terræ, qui non *commo***vé**bitur; *
 iudicábit pópulos *in æqui***tá**te.
Læténtur cæli et exsúltet terra, †
 sonet mare et pleni*túdo* **e**ius; *
 gaudébunt campi et ómni*a, quæ in* **e**is sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum †
 a fácie Dómini, *quia* **ve**nit, *
 quóniam venit iu*dicáre* **ter**ram.
Iudicábit orbem terræ *in ius***tí**tia *
 et pópulos in ve*ritáte* **su**a.

Lc 2,11

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 64

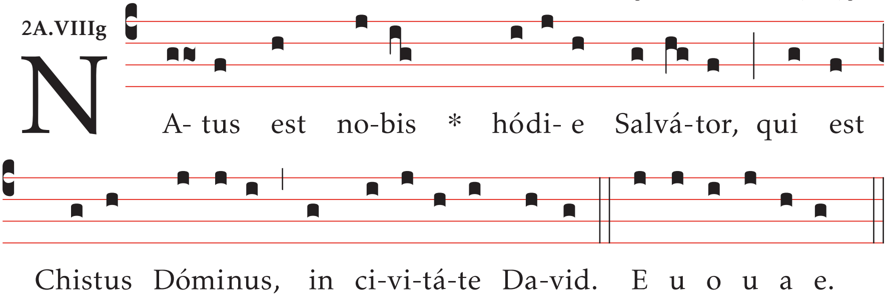

Psalmus 96 (97)

Dóminus regnávit! Exsúltet **ter**ra, *
  læténtur ín*sulæ* **mul**tæ.
Nubes et calígo in circúitu **e**ius, *
  iustítia et iudícium firmaméntum *sedis* **e**ius.
Ignis ante ipsum præ**cé**det *
  et inflammábit in circúitu ini*mícos* **e**ius.
Illustrárunt fúlgura eius orbem **ter**ræ: *
  vidit et contré*muit* **ter**ra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie **Dó**mini, *
  a fácie Dómini *omnis* **ter**ra.
Annuntiavérunt cæli iustítiam **e**ius, *
  et vidérunt omnes pópuli gló*riam* **e**ius.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília †
  et qui gloriántur in simulácris **su**is. *
  Adoráte eum, omnes án*geli* **e**ius.
Audívit et lætáta est Sion, †
  et exsultavérunt fíliæ **Iu**dæ *
  propter iudícia *tua*, **Dó**mine.
Quóniam tu Dóminus, Altíssimus super omnem **ter**ram, *
  nimis exaltátus es super *omnes* **de**os.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum; †
custódit ipse ánimas sanctórum su**ó**rum, *
de manu peccatóris liber*ábit* **e**os.
Lux orta est **ius**to, *
et rectis cor*de læ***tí**tia.
Lætámini, iusti, in **Dó**mino *
et confitémini memóriæ sancti*tátis* **e**ius.

Ps 97, 6.9

Psautier Monastique (1982) p. 432

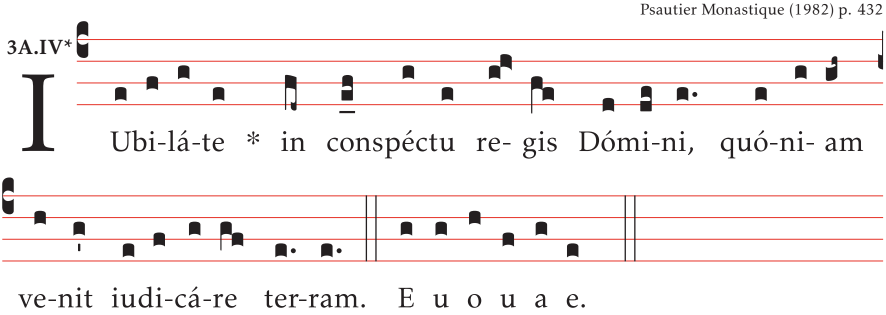

Psalmus 97 (98)

Cantáte Dómino cán*ticum* **no**vum, *
quia mira**bí**lia **fe**cit.
Salvávit sibi déx*tera* **e**ius, *
et bráchium **sanc**tum **e**ius.
Notum fecit Dóminus salu*táre* **su**um, *
in conspéctu géntium revelávit ius**tí**tiam **su**am.
Recordátus est misericór*diæ* **su**æ *
et veritátis suæ **dó**mui **Is**rael.
Vidérunt omnes tér*mini* **ter**ræ *
salutáre **Dei nos**tri.
Iubiláte Deo, *omnis* **ter**ra, *
erúmpite, exsul**tá**te et **psál**lite.
Psállite Dómi*no in* **cí**thara, *
in cíthara et **vo**ce **psal**mi;

in tubis ductílibus et voce *tubæ* **cór**neæ, *
iubiláte in conspéctu **re**gis **Dó**mini.
Sonet mare et pleni*túdo* **e**ius, *
orbis terrárum, et qui hábi**tant** in **e**o.
Flúmina plaudent manu, †
simul montes exsultábunt a con*spéctu* **Dó**mini, *
quóniam venit iudi**cá**re **ter**ram.
Iudicábit orbem terrárum *in ius***tí**tia *
et pópulos in **æ**qui**tá**te.

℣. Novíssime Deus locútus est nobis in Fílio.
℟. Per quem fecit et sǽcula.

Lectio prior

De Epístola ad Colossénses 2, 4-15

Fides nostra in Christo

Fratres: Hoc dico, ut nemo vos decípiat in subtilitáte sermónum. Nam etsi córpore absens sum, sed spíritu vobíscum sum, gaudens et videns órdinem vestrum et firmaméntum eius, quæ in Christum est, fídei vestræ.

Sicut ergo accepístis Christum Iesum Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti et superædificáti in ipso et confirmáti fide, sicut didicístis, abundántes in gratiárum actióne. Vidéte, ne quis vos deprædétur per philosophíam et inánem falláciam secúndum traditiónem hóminum, secúndum eleménta mundi et non secúndum Christum; quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter, et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis, in quo et circumcísi estis circumcisióne non manufácta in exspoliatióne córporis carnis, in circumcisióne Christi, consepúlti ei in baptísmo, in quo et conresuscitáti estis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis; et vos,

cum mórtui essétis in delíctis et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans nobis ómnia delícta, delens, quod advérsum nos erat, chirógraphum decrétis, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio affígens illud cruci; exspólians principátus et potestátes, tradúxit confidénter, triúmphans illos in semetípso.

Responsorium — Col 2, 9. 10. 12

℟. In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter,
* Ipse est caput omnis principátus et potestátis.

℣. Consepúlti ei in baptísmo, in quo et conresuscitáti
sumus per fidem operatiónis Dei. * Ipse.

Lectio altera

Ex Sermónibus sancti Leónis Magni papæ
Sermo 6 in Nativitate Domini, 2-3, 5: PL 54, 213-216

Natalis Domini, natalis est pacis

Quamvis illa infántia, quam Fílii Dei non est dedignáta maiéstas, in virum perféctum ætátis adiectióne provécta sit, et, consummáto passiónis et resurrectiónis triúmpho, omnes suscéptæ pro nobis humilitátis transíerint actiónes, rénovat tamen nobis hodiérna festívitas nati Iesu ex María Vírgine sacra primórdia; et, dum Salvatóris nostri adorámus ortum, invenímur nos nostrum celebráre princípium.

Generátio enim Christi orígo est pópuli christiáni, et natális cápitis natális est córporis.

Hábeant licet sínguli quique vocatórum órdinem suum, et omnes Ecclésiæ fílii témporum sint successióne distíncti, univérsa tamen summa fidélium fonte orta baptísmatis, sicut cum Christo in passióne crucifíxi, in resurrectióne resuscitáti, in ascensióne ad déxteram Patris collocáti, ita cum ipso sunt in hac nativitáte congéniti.

Quisquis enim hóminum in quacúmque mundi parte credéntium

regenerátur in Christo, intercíso originális trámite vetustátis, transit in novum hóminem renascéndo; nec iam in propágine habétur carnális patris, sed in gérmine Salvatóris, qui ídeo Fílius hóminis est factus, ut nos fílii Dei esse possímus.

Nisi enim ille ad nos hac humilitáte descénderet, nemo ad illum ullis suis méritis perveníret.

Unde ipsa colláti múneris magnitúdo dignam a nobis éxigit suo splendóre reveréntiam. Ideo enim, sicut beátus Apóstolus docet, non spíritum huius mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; qui non áliter pie cólitur, nisi id ei, quod ipse tríbuit, offerátur.

Quid autem in thesáuro domínicæ largitátis ad honórem præséntis festi tam cóngruum póssumus inveníre, quam pacem, quæ in nativitáte Dómini primo est angélico prædicáta concéntu?

Ipsa enim est, quæ parit fílios Dei, nutrix dilectiónis et génetrix unitátis, réquies beatórum et æternitátis habitáculum; cuius hoc opus próprium et speciále benefícium est, ut iungat Deo quos secérnit de mundo.

Qui ergo non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt, ófferant Patri pacificórum concórdiam filiórum, et in primogénitum novæ creatúræ, qui venit non suam, sed mitténtis, fácere voluntátem, univérsa adoptiónis membra concúrrant: quóniam grátia Patris non discórdes neque dissímiles, sed unum sentiéntes unúmque amántes adoptávit herédes. Ad unam reformátos imáginem, opórtet ánimam habére confórmem.

Natális Dómini, natális est pacis: sic enim ait Apóstolus: Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum; quóniam sive Iudæus, sive gentílis, per ipsum habémus accéssum in uno Spíritu ad Patrem.

RESPONSORIUM — EPH 2, 13-14. 17

℟. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in sánguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. Et véniens evangelizávit pacem vobis, qui longe fuístis, et pacem iis qui prope. * Ipse enim.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Fílii tui nativitáte tribuísti totíus religiónis inítium perfectionémque constáre, † da nobis, quǽsumus, in eius portióne cænséri, * in quo totíus salútis humánæ summa consístit. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

Hymnus, antiphonæ, psalmi et canticum, ut in Laudibus matutinis Nativitatis Domini, p. 8.

LECTIO BREVIS Is 4, 2-3

In die illa erit germen Dómini in splendórem et glóriam et fructus terræ sublímis et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: omnis qui relíctus fúerit in Sion et resíduus in Ierúsalem, sanctus vocábitur, omnis, qui scriptus est ad vitam in Ierúsalem.

Ps 97, 2

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 77

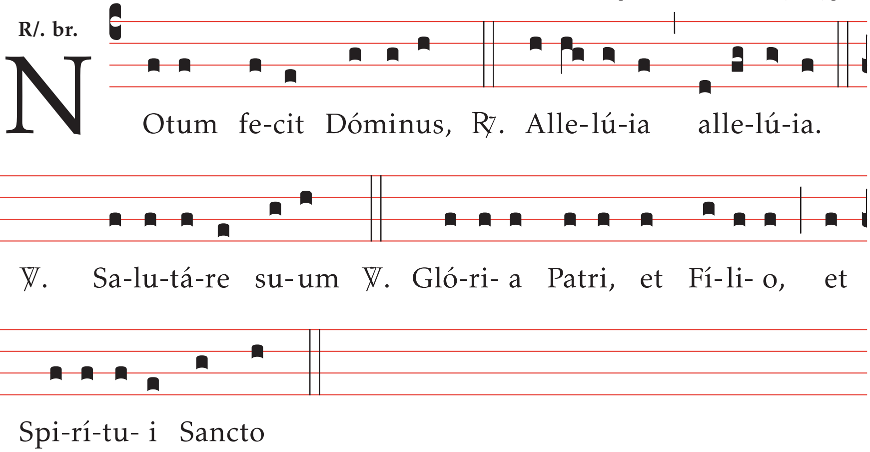

Lc 2, 13-14

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 62

Preces

Christum Dóminum, cuius grátia ómnibus homínibus appáruit, cum húmili fidúcia *implo***ré**mus:

℟. Dómine, miser*ére* **nos**tri.

Christe, a Patre génite ante ómnia sǽcula, splendor glóriæ eius, imágo eius substántiæ, qui verbo tuo univér*sa sus***tén**tas, te rogámus, ut Evangélio tuo hunc di*em vi***ví**fices. ℟.

Christe, in hoc mundo quando venit plenitúdo témporis nate, ad salvándum humánum genus et ad liberándam creatúram *uni***vér**sam, te rogámus, ut præstes ómnibus *liber***tá**tem. ℟.

Christe, Fili consubstantiális Patris, ante lucíferum génite, qui in Béthlehem natus es, ut adimplerén*tur Scrip***tú**ræ, te rogámus, ut paupértas effúlgeat in Eccl*ésia* **tu**a. ℟.

Christe, Deus et homo, qui Dóminus es David et fílius eius, prophet*ías* *ad***ím**plens, te rogámus, ut Israel te Mess*íam* *ag***nós**cat. ℟.

Pater noster.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Fílii tui nativitáte tribuísti totíus religiónis inítium perfectionémque constáre, † da nobis, quǽsumus, in eius portióne censéri, * in quo totíus salútis humánæ summa consístit. (Per Dóminum.)

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 397

Oratio

Auxiliáre, Dómine, pópulo tuo, beáti Silvéstri papæ intercessióne suffúlto, † ut, præséntem vitam sub tua gubernatióne transcúrrens, * mereátur felíciter inveníre perpétuam. Per Dóminum.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

Psalmodia

Lc 2, 33

Graduale Simplex (2007), p. 73

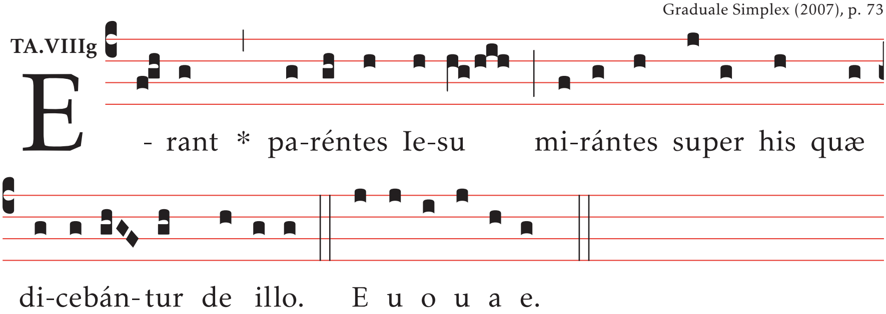

Psalmus 118 (119), 33-40
V (He)

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tu**á**rum, *
 et servábo *eam* **sem**per.
Da mihi intelléctum, et servábo legem **tu**am *
 et custódiam illam in toto *corde* **me**o.
Deduc me in sémitam præceptórum tu**ó**rum, *
 quia *ipsam* **vó**lui.
Inclína cor meum in testimónia **tu**a *
 et non in *ava***rí**tiam.
Avérte óculos meos, ne vídeant vani**tá**tem; *
 in via tua vi*ví*fi**ca** me.
Súscita servo tuo elóquium **tu**um, *
 quod est ad ti*mórem* **tu**um.
Amove oppróbrium meum, quod suspi**cá**tus sum, *
 quia iudícia tu*a iu***cún**da.
Ecce concupívi mandáta **tu**a; *
 in iustítia tua vi*ví*fi**ca** me.

Psalmus 33 (34)
Dominus iustorum salus

I

Benedícam Dóminum in omni **tém**pore, *
    semper laus eius in *ore* **me**o.
In Dómino gloriábitur ánima **me**a, *
    áudiant mansuéti *et læ***tén**tur.
Magnificáte Dóminum **me**cum, *
    et exaltémus nomen eius *in idí***p**sum.
Exquisívi Dóminum, et exau**dí**vit me *
    et ex ómnibus terróribus meis *erípu***it** me.
Respícite ad eum, et illumi**ná**mini *
    et fácies vestræ non *confun***dén**tur.
Iste pauper clamávit, †
    et Dóminus exaudívit **e**um *
    et de ómnibus tribulatiónibus eius sal*vávit* **e**um.
Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes **e**um *
    et erí*piet* **e**os.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est **Dó**minus; *
    beátus vir, qui spe*rat in* **e**o.
Timéte Dóminum, sancti **e**ius, *
    quóniam non est inópia timén*tibus* **e**um.
Dívites eguérunt et esuri**é**runt, *
    inquiréntes autem Dóminum non defícient *omni* **bo**no.

II

Veníte, fílii, au**dí**te me: *
    timórem Dómi*ni do***cé**bo vos.
Quis est homo, qui vult **vi**tam, *
    díligit dies, ut ví*deat* **bo**num?
Próhibe linguam tuam a **ma**lo, *
    et lábia tua ne lo*quátur* **do**lum.

Divérte a malo et fac **bo**num, *
inquíre pacem et persé*quere* **e**am.
Oculi Dómini super **ius**tos, *
et aures eius in clamó*rem e***ó**rum.
Vultus autem Dómini super faciéntes **ma**la, *
ut perdat de terra memó*riam* e**ó**rum.
Clamavérunt, et Dóminus exau**dí**vit *
et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liber*ávit* **e**os.
Iuxta est Dóminus iis, qui contríto sunt **cor**de, *
et confráctos spíri*tu sal***vá**bit.
Multæ tribulatiónes ius**tó**rum, *
et de ómnibus his liberábit *eos* **Dó**minus.
Custódit ómnia ossa e**ó**rum, *
unum ex his non *conte***ré**tur.
Interfíciet peccatórem ma**lí**tia, *
et, qui odérunt iustum, *puni***én**tur.
Rédimet Dóminus ánimas servórum su**ó**rum, *
et non puniéntur omnes, qui spe*rant in* **e**o.

LECTIO BREVIS — Is 45, 13

Suscitávi eum in iustítia et omnes vias eius dírigam; ipse ædificábit civitátem meam et captivitátem meam dimíttet, non in prétio neque in munéribus, dicit Dóminus exercítuum.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, allelúia.
℟. Et veritátis suæ dómui Israel, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia, ut in die Nativitatis, p. 18.

Lectio brevis Is 48, 20

In voce exsultatiónis annuntiáte; audítum fácite hoc, efférte illud usque ad extréma terræ, dícite: «Redémit Dóminus servum suum Iacob».

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.
℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia, ut in die Nativitatis, p. 20.

Lectio brevis Is 65, 1

Quæsítus sum ab his, qui non consulébant me, invéntus sum ab his, qui non quærébant me. Dixi: «Ecce ego, ecce ego!» ad gentem, quæ non invocábat nomen meum.

℣. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.
℟. Iustítia et pax osculátæ sunt, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

Die 1 ianuarii

IN OCTAVA NATIVITATIS DOMINI

**SOLLEMNITAS
SANCTÆ DEI GENITRICIS MARIÆ**

AD I VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 210).

AD COMPLETORIUM

Omnia ut in p. 46.

AD INVITATORIUM

℣. Dómine, lábia.

Antiphona et Psalmus ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 243).

AD OFFICIUM LECTIONIS

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 243).

Psalmodia

Liber Responsorialis (1895) p. 55

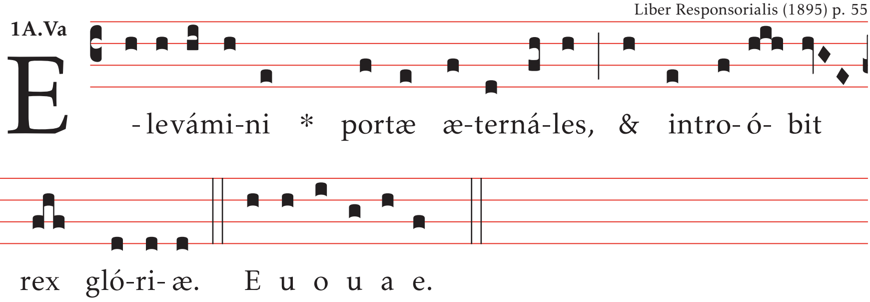

Psalmus 23 (24)

Dómini est terra et plenitúdo **e**ius, *
orbis terrárum et qui hábi**tant** in **e**o.
Quia ipse super mária fundávit **e**um *
et super flúmina fir**má**vit **e**um.
Quis ascéndet in montem **Dó**mini, *
aut quis stabit in loco **sanc**to **e**ius?
Innocens mánibus et mundo corde, †
qui non levávit ad vana ánimam **su**am, *
nec iu**rá**vit in **do**lum.
Hic accípiet benedictiónem a **Dó**mino *
et iustificatiónem a Deo salu**tá**ri **su**o.
Hæc est generátio quæréntium **e**um, *
quæréntium fáciem **Dei** **Ia**cob.
Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æter**ná**les, *
et intro**í**bit rex **gló**riæ.
Quis est iste rex **gló**riæ? *
Dóminus fortis et potens, Dóminus **po**tens in **prœ**lio.
Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æter**ná**les, *
et intro**í**bit rex **gló**riæ.
Quis est iste rex **gló**riæ? *
Dóminus virtútum ipse **est** rex **gló**riæ.

Liber Responsorialis (1895) p. 74

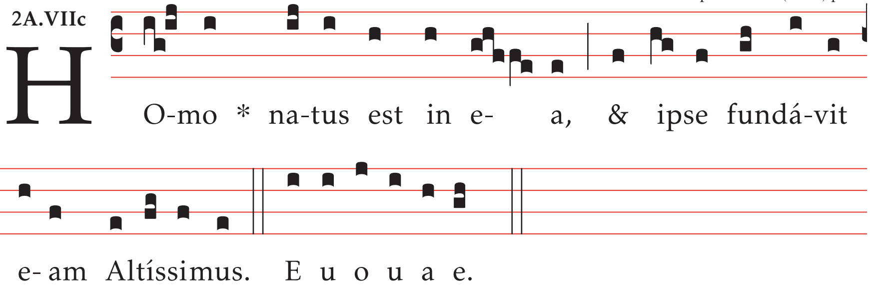

Psalmus 86 (87)

Fundaménta eius in móntibus sanctis; †
dílígit Dóminus **por**tas **Si**on *
super ómnia taber**ná**cula **Ia**cob.
Glorióśa **dic**ta sunt **de** te, *
cívitas **Dei**!
Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me; †
ecce Philistæa et Tyrus cum Æthi**ó**pia: *
hi **na**ti sunt **il**lic.
Et de Sion dicétur: «Hic et ille natus **est** in **e**a; *
et ipse firmávit **e**am Al**tís**simus».
Dóminus réferet in librum **popu**l**ó**rum: *
«Hi **na**ti sunt **il**lic».
Et cantant sicut **cho**ros du**cén**tes: *
«Omnes fontes **mei in** te».

Antiphonale Monasticum (1934) p. 290

Psalmus 98 (99)

Dóminus regnávit! Commoveántur **pó**puli; *
sedet super chérubim, moveá*tur* **ter**ra.

Dóminus in Sion **mag**nus *
  et excélsus super om*nes* **pó**pulos.
Confiteántur nómini tuo magno et ter**rí**bili, *
  quóni*am* **sanc**tum est.
Rex potens iudícium díligit: †
  tu statuísti, quæ **rec**ta sunt, *
  iudícium et iustítiam in Iacob tu *fe***cí**sti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum †
  et adoráte ad scabéllum pedum **e**ius, *
  quóniam sanc*tus* **e**st.
Móyses et Aaron in sacerdótibus **e**ius *
  et Sámuel inter eos, qui ínvocant no*men* **e**ius.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat **e**os, *
  in colúmna nubis loquebátur *ad* **e**os.
Custodiébant testimónia **e**ius *
  et præcéptum, quod de*dit* **il**lis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos; †
  Deus, tu propítius fuísti **e**is, *
  ulcíscens autem adinventiónes *e***ó**rum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum †
  et adoráte ad montem sanctum **e**ius, *
  quóniam sanctus Dóminus De*us* **nos**ter.

℣. Verbum caro factum est, allelúia.
℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Lectio prior

De Epístola ad Hebræos 2, 9-17

Christus per omnia fratribus similis

Fratres: Eum, qui paulo minus ab ángelis minorátus est, vidémus Iesum

propter passiónem mortis glória et honóre coronátum, ut grátia Dei pro ómnibus gustáverit mortem.

Decébat enim eum, propter quem ómnia et per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxit, auctórem salútis eórum per passiónes consummáre. Qui enim sanctíficat et qui sanctificántur ex uno omnes; propter quam causam non erubéscit fratres eos vocáre dicens: «Nuntiábo nomen tuum frátribus meis, in médio ecclésiæ laudábo te»; et íterum: «Ego ero fidens in eum»; et íterum: «Ecce ego et púeri, quos mihi dedit Deus».

Quia ergo púeri communicavérunt sánguini et carni, et ipse simíliter participávit iísdem, ut per mortem destrúeret eum, qui habébat mortis impérium, id est Diábolum, et liberáret eos, qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. Nusquam enim ángelos apprehéndit, sed semen Abrahæ apprehéndit. Unde débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fíeret et fidélis póntifex in iis, quæ sunt ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli.

RESPONSORIUM Lc 1, 28

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. * Genuísti.

LECTIO ALTERA

Ex Epístolis sancti Athanásii epíscopi
Epist. ad Epictetum, 5-9: PG 26, 1058. 1062-1066

Verbum nostra suscepit ex Maria

Verbum semen Abrahæ apprehéndit, ut ait Apóstolus, unde débuit per ómnia frátribus similári, et corpus assúmere nobis símile. Proptérea ígitur adest vere María, ut ab ea illud assúmat et tamquam próprium pro nobis illud ófferat. Partum mémorat Scriptúra, et ait: Pannis eum

invólvit: ac beáta prædicabántur úbera, quibus ipse lactátus est, et quasi partu vulvam adaperiénte oblátum est sacrifícium. Et Gábriel quidem caute ac prudénter annuntiábat illi, dicéndo, non simplíciter, quod in te nascétur, ne extrínsecus corpus ipsi indúctum putarétur; sed, ex te, ut, quod gignebátur, ortum ex illa duxísse crederétur.

Ita autem se res habébat, ut nostra Verbum suscípiens, offerénsque in sacrifícium, pénitus absúmeret, ac deínceps suis nos índuens, Apóstolo hæc dicéndi occasiónem daret: Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem.

Hæc autem non fictióne facta sunt, quemádmodum nonnúlli existimárunt, absit! sed, Salvatóre vere hómine facto, hinc totíus hóminis salus consecúta est. Verum nequáquam fictítia res est salus nostra, neque solíus córporis; sed vere totíus hóminis, ánimæ scílicet et córporis, salus in ipso Verbo facta est.

Humánum ítaque natúra erat, quod ex María pródiit, secúndum divínas Scriptúras, verúmque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cum idem atque nostrum exstíterit. Soror étenim nostra est María, omnes quippe ex Adámo orti sumus.

Quod enim a Ioánne dícitur: Verbum caro factum est, eádem est significatióne, ut ex símili loquéndi modo deprehéndere licet: apud Paulum quippe scriptum est: Christus factus est pro nobis maledíctum. Nam humáno córpori, ex Verbi communióne et coniunctióne, ingens facta est accéssio: ex mortáli enim factum est immortále, et, cum animále esset, factum est spiritále, cumque ex terra factum esset, cæléstes portas penetrávit.

Porro Trínitas, étiam Verbo ex María corpus suménte, Trínitas semper est, neque accessiónem admíttens, neque diminutiónem; sed perfécta semper est, et in Trinitáte una Déitas agnóscitur, et sic unus Deus Verbi Pater in Ecclésia prædicátur.

Responsorium — Cf. Lc 1, 42

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus et benedíctus
fructus ventris tui. * Quia quem.

Hymnus Te Deum (v.i. p. 269).

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti, † tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus Fílium tuum auctórem vitæ suscípere. Qui tecum vivit.

AD LAUDES MATUTINAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 244).

Psalmodia

Cf. Is 11, 10; Num 24, 17

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 84

Psalmus 62 (63), 2-9

Deus, Deus **me**us **es** tu, *
        ad te de *luce* **ví**gilo.
Sitívit in te **á**nima **me**a, *
        te desiderávit *caro* **me**a.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
        sic in sancto ap**pá**rui **ti**bi, *
        ut vidérem virtútem tuam et gló*riam* **tu**am.
Quóniam mélior est misericórdia tua **su**per **vi**tas, *
        lábia me*a lau***dá**bunt te.
Sic benedícam te in **vi**ta **me**a *
        et in nómine tuo levábo *manus* **me**as.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur **á**nima **me**a, *
        et lábiis exsultatiónis laudá*bit os* **me**um.
Cum memor ero tui super **stra**tum **me**um, *
        in matutínis medi*tábor* **de** te,
quia fuísti ad**iú**tor **me**us,*
        et in velaménto alárum tuárum *exsul***tá**bo.
Adhæsit ánima **me**a **post** te, *
        me suscépit déx*tera* **tu**a.

Cf. Io 1, 29

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 85

2A.IId

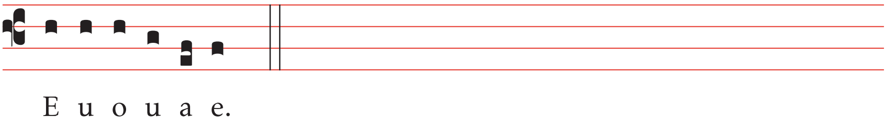

Canticum Dan 3, 57-88. 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte eum *in* **sǽ**cula.
Benedícite, cæli, **Dó**mino, *
benedícite, ángeli Dómi*ni,* **Dó**mino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, **Dó**mino, *
benedícat omnis vir*tus* **Dó**mino.
Benedícite, sol et luna, **Dó**mino, *
benedícite, stellæ cæ*li*, **Dó**mino.
Benedícite, omnis imber et ros, **Dó**mino, *
benedícite, omnes ven*ti*, **Dó**mino.
Benedícite, ignis et æstus, **Dó**mino, *
benedícite, frigus et æ*stus*, **Dó**mino.
Benedícite, rores et pruína, **Dó**mino, *
benedícite, gelu et fri*gus*, **Dó**mino.
Benedícite, glácies et nives, **Dó**mino, *
benedícite, noctes et di*es*, **Dó**mino.
Benedícite, lux et ténebræ, **Dó**mino, *
benedícite, fúlgura et nu*bes*, **Dó**mino.
Benedícat terra **Dó**minum, *
laudet et superexáltet eum *in* **sǽ**cula.
Benedícite, montes et colles, **Dó**mino, *
benedícite, univérsa germinántia in ter*ra*, **Dó**mino.
Benedícite, mária et flúmina, **Dó**mino, *
benedícite, fon*tes*, **Dó**mino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, **Dó**mino, *
benedícite, omnes vólucres cæ*li*, **Dó**mino.
Benedícite, omnes béstiæ et pécora, **Dó**mino, *
benedícite, fílii hómi*num,* **Dó**mino.

Bénedic, Israel, **Dómino**, *
laudáte et superexaltáte eum *in* **sǽ**cula.
Benedícite, sacerdótes Dómini, **Dómino**, *
benedícite, servi Dómi*ni*, **Dómino**.
Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**, *
benedícite, sancti et húmiles cor*de*, **Dómino**.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dómino**, *
laudáte et superexaltáte eum *in* **sǽ**cula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spí**ritu; *
laudémus et superexaltémus eum *in* **sǽ**cula.
Benedíctus es in firmaménto **cæ**li *
et laudábilis et gloriósus *in* **sǽ**cula.

In fine huius cantici non dicitur «Gloria Patri».

Sedulius

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 61

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum **no**vum; *
        laus eius in ecclésia *sanc***tó**rum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit **e**um, *
        et fílii Sion exsúltent in re*ge* **su**o.
Laudent nomen eius in **cho**ro, *
        in týmpano et cíthara psal*lant* **ei**,
quia beneplácitum est Dómino in pópulo **su**o, *
        et honorábit mansuétos in *sa***lú**te.
Iúbilent sancti in **gló**ria, *
        læténtur in cubíli*bus* **su**is.
Exaltatiónes Dei in gútture e**ó**rum *
        et gládii ancípites in mánibus *e***ó**rum,
ad faciéndam vindíctam in nati**ó**nibus, *
        castigatiónes *in* **pó**pulis,
ad alligándos reges eórum in com**pé**dibus *
        et nóbiles eórum in máni*cis* **fér**reis,
ad faciéndum in eis iudícium con**scríp**tum: *
        glória hæc est ómnibus sanc*tis* **e**ius.

Lectio brevis — Mic 5, 2-3a. 4a

Dominátor in Israel dabit eos usque ad tempus, in quo partúriens páriet; et relíquiæ fratrum eius converténtur ad fílios Israel. Et stabit et pascet in fortitúdine Dómini, in sublimitáte nóminis Dómini Dei sui; et erit iste pax.

Ps 97, 2

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 63

R/. br.

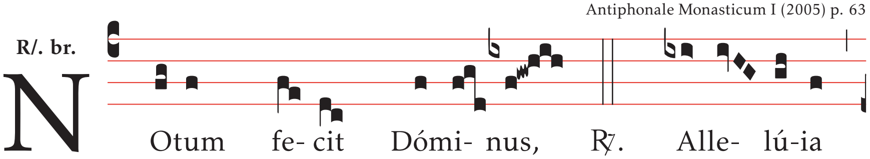

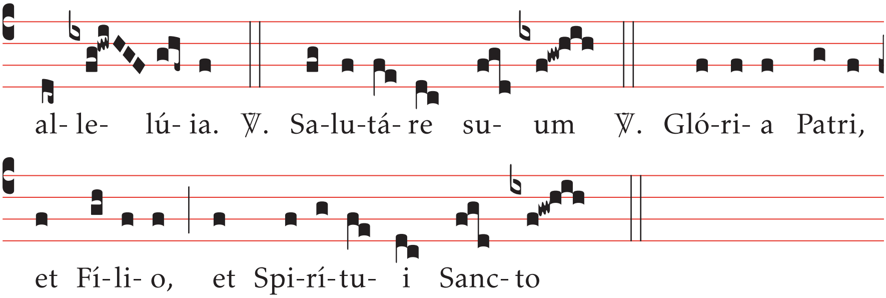

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 85

Preces

Christum glorificémus, qui natus est de María Vírgine ex virtúte Spíritus Sancti, et eum deprecé*mur, di***cén**tes:

℟. Fili Vírginis Maríæ, mise*rére* **no**bis.

Christe, qui de Vírgine María natus es, puer mirábilis et *princeps* **pa**cis, in pace totum orbem constitú*ere dig***ná**re. ℟.

Rex et Deus noster, qui véniens nos *hono***rás**ti, tríbue nos te ómnibus diébus nostris fide et móribus *hono***rá**re. ℟.

Qui nobis as*simi***lá**tus es, nos tibi concéde propítius as*simi***lá**ri. ℟.

Qui civis *noster* **fac**tus es, cæléstis tui regni nos red*de con***cí**ves. ℟.

Pater noster.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti, † tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus Fílium tuum auctórem vitæ suscípere. Qui tecum vivit.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 234).

Psalmodia, ut in die Nativitatis Domini, p. 14.

Lectio brevis — Soph 3, 14. 15b

Lauda, fília Sion, iubiláte, Israel! Lætáre et exsúlta in omni corde, fília Ierúsalem! Rex Israel Dóminus in médio tui.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, allelúia.
℟. Et veritátis suæ dómui Israel, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia, ut in die Nativitatis, p. 18.

Lectio brevis — Zac 9, 9

Exsúlta satis, fília Sion; iúbila, fília Ierúsalem. Ecce rex tuus venit tibi iustus et salvátor.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.
℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus, ut in Liber Hymnarius (v.i. p. 235).

Psalmodia, ut in die Nativitatis, p. 20, excepto Ps. 126 (127):

Psalmus 130 (131)

Dómine, non est exal**tá**tum cor **me**um, *
neque eláti sunt **ó**culi **mei**;
neque ambu**lá**vi in **mag**nis, *
neque in mira**bí**libus **su**per me.
Vere pacátam **et** qui**é**tam *
feci **á**nimam **me**am;
sicut ablactátus in sinu **ma**tris **su**æ, *
sicut ablactátus, ita in me est **á**nima **me**a.
Speret Isra**el** in **Dó**mino *
ex hoc nunc et **us**que in **sǽ**culum.

Lectio brevis — Bar 5, 3-4

Deus osténdet omni, quod sub cælo est, splendórem tuum, Ierúsalem.

Vocábitur enim nomen tuum a Deo in ætérnum: Pax iustítiæ et Glória cultúræ Dei.

℣. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.
℟. Iustítia et pax osculátæ sunt, allelúia.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

AD II VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 215).

AD COMPLETORIUM

Omnia ut in p. 22.

TONI COMMUNES
IN PRINCIPIO HORARUM

Ad Invitatorium
tonus ferialis

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 506

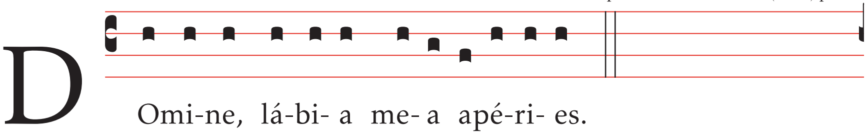

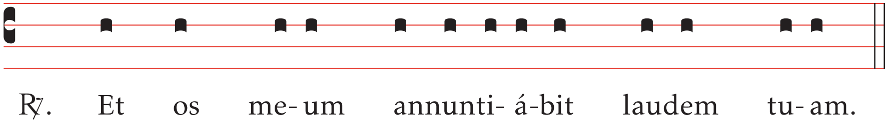

tonus festivus

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 506

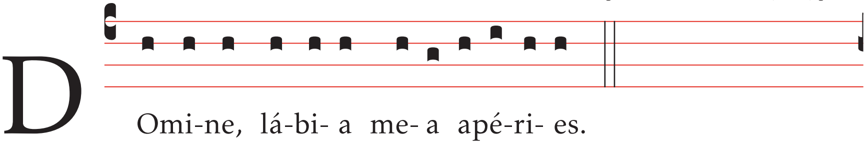

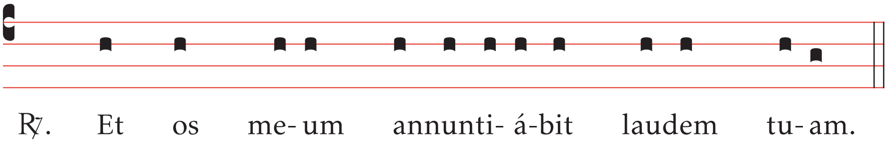

Ad omnes Horas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 506

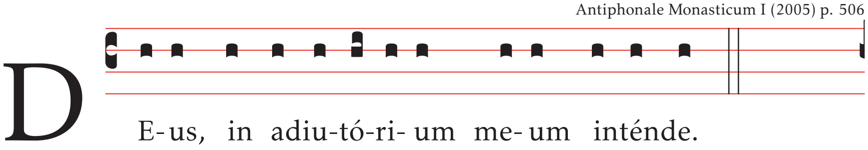

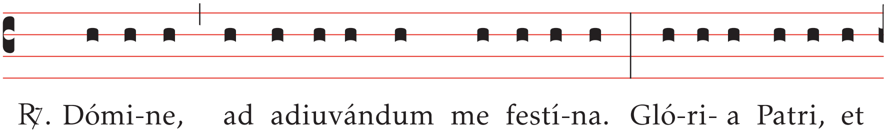

in sollemnitatibus

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 507

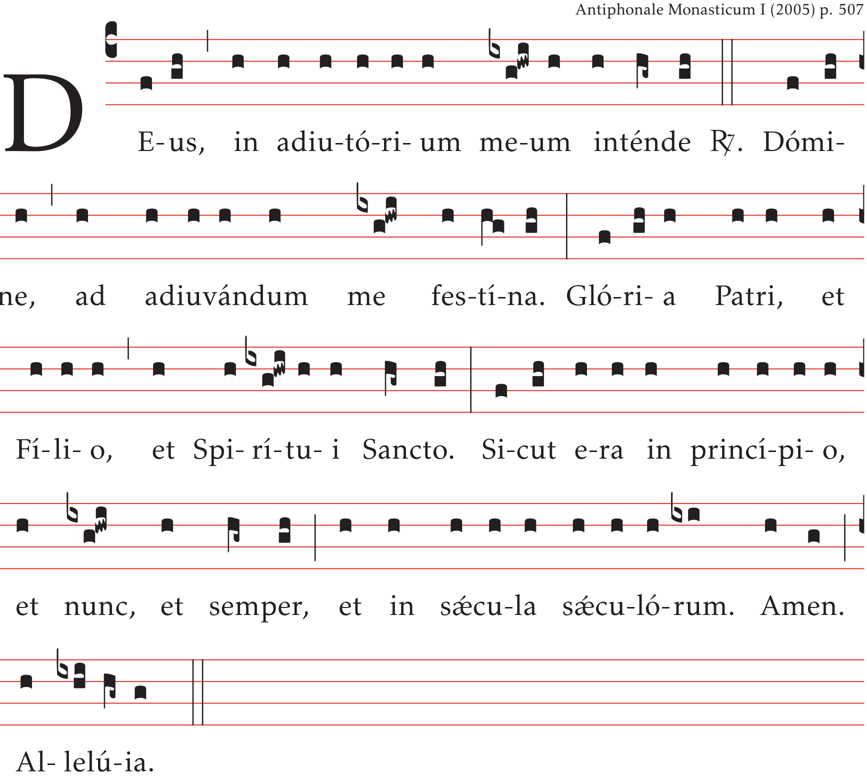

TONI CANTICORUM

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

&

S. ZACHARIÆ

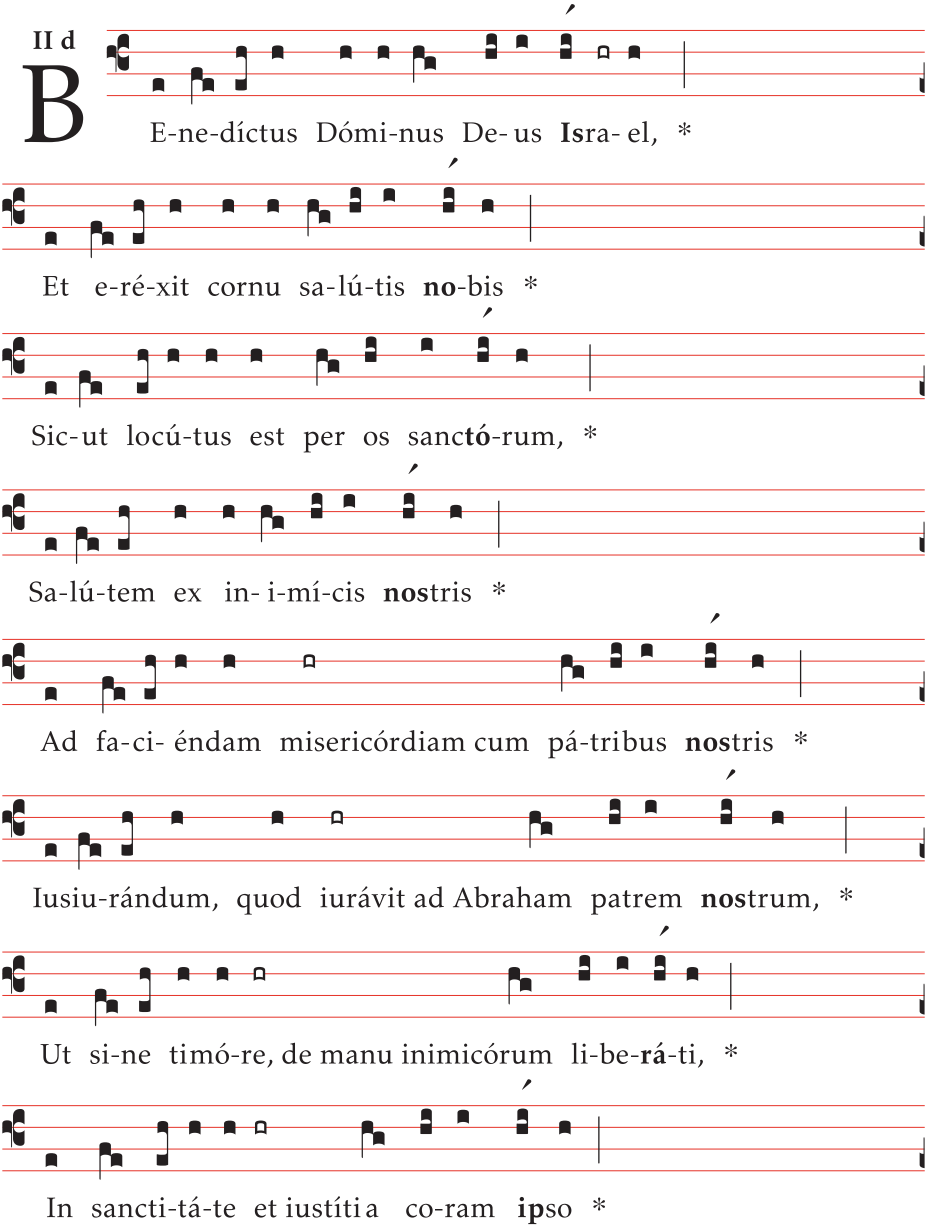
II d
BE-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, *
Et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis *
Sic-ut locú-tus est per os sanctó-rum, *
Sa-lú-tem ex in- i-mí-cis nostris *
Ad fa-ci- éndam misericórdiam cum pá-tribus nostris *
Iusiu-rándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, *
Ut si-ne timó-re, de manu inimicórum li-be-rá-ti, *
In sancti-tá-te et iustíti a co-ram ipso *

Q
Ui-a vi-sitávit et fecit redemptiónem ple-bi su-æ
in domo Da-vid pu-e-ri su- i,
qui a sǽculo sunt, próphetá-rum e-ius,
et de manu ómnium, qui odé-runt nos;
et memo-rári testaménti su- i sancti,
da-tú-rum se no-bis,
servi- amus il-li
ómnibus di- ébus nostris.

Et tu, pu- er, prophé-ta Altíssi-mi vo-cábe-ris: *
Ad dandam sci- éntiam salútis ple-bi e-ius *
Per ví sce-ra mi-sericórdiæ De- i nostri, *
Il-lu mi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent *
Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o *
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et semper *

præ- í-bis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as e-ius,
in remissiónem peccatórum e- ó-rum,
in quibus visitábit nos óriens ex alto,
ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis.
et Spi-rí-tu- i Sancto.
et in sǽcula sæculó-rum. Amen.

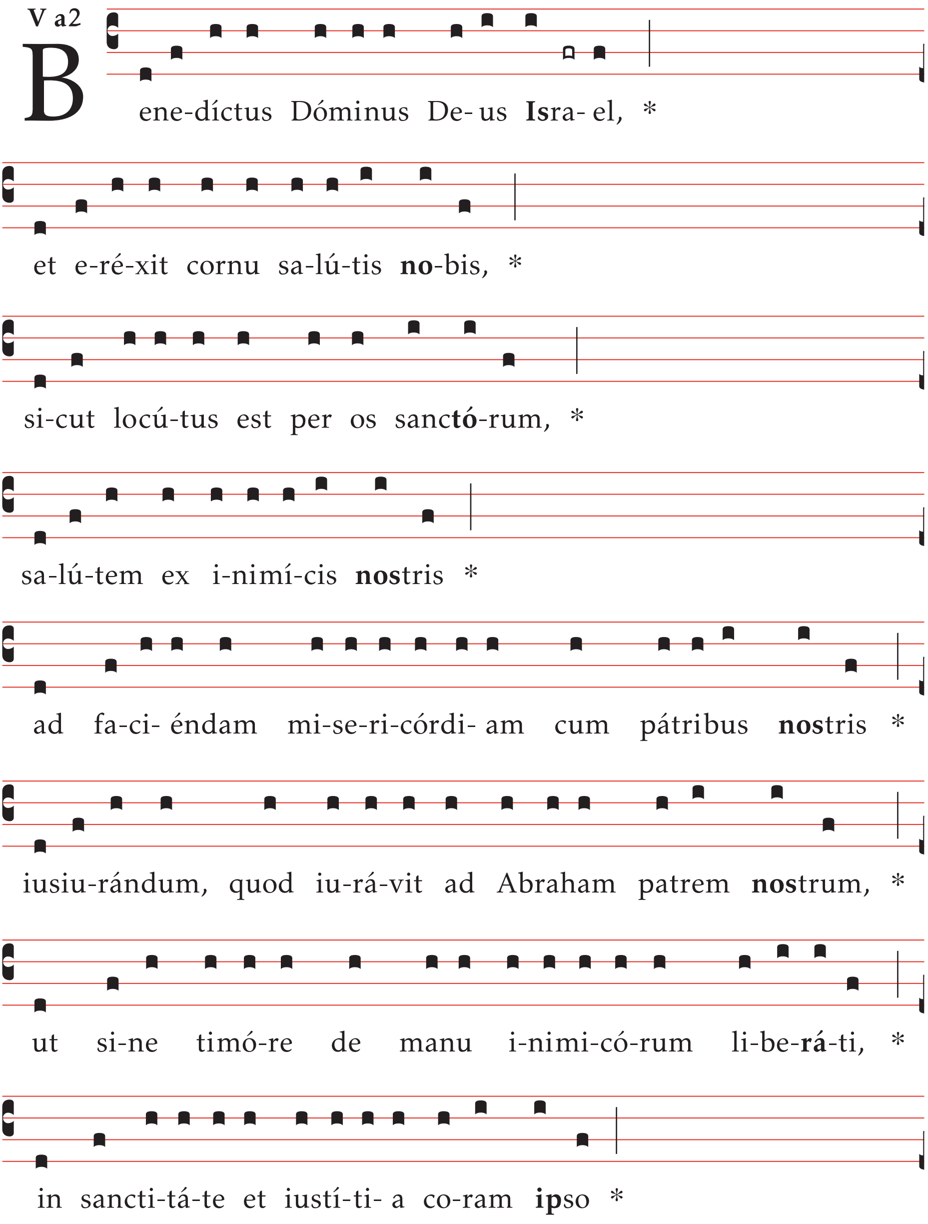
V a2
Bene-díctus Dóminus De- us **Isra**- el, *
et e-ré-xit cornu sa-lú-tis **no**-bis, *
si-cut locú-tus est per os sanc**tó**-rum, *
sa-lú-tem ex i-nimí-cis **nostris** *
ad fa-ci- éndam mi-se-ri-córdi- am cum pátribus **nos**tris *
iusiu-rándum, quod iu-rá-vit ad Abraham patrem **nostrum**, *
ut si-ne timó-re de manu i-nimi-có-rum li-be-**rá**-ti, *
in sancti-tá-te et iustí-ti- a co-ram **ip**so *

Qui-a vi-si-tá-vit et fe-cit redempti- ónem ple-bi su-æ
in domo Da-vid pú- e-ri su- i,
qui a sæcu-lo sunt, prophe-tá-rum e-ius,
et de manu ómni- um, qui odé-runt nos;
et memo-rá-ri testaménti su- i sancti,
da-tú-rum se no-bis,
servi- ámus il-li
ómnibus di- é-bus nostris.

Et tu pu- er, prophé-ta Altíssimi vo-**cá**be-ris *
ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi **e**-ius *
per vísce-ra mi-se-ri-córdi- æ De- i **nos**tri, *
illumi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis **se**dent *
Gló-ri- a Pátri, et **Fí**-li- o, *
Si-cut é-rat in princí-pi- o, et núnc, et **sém**per, *

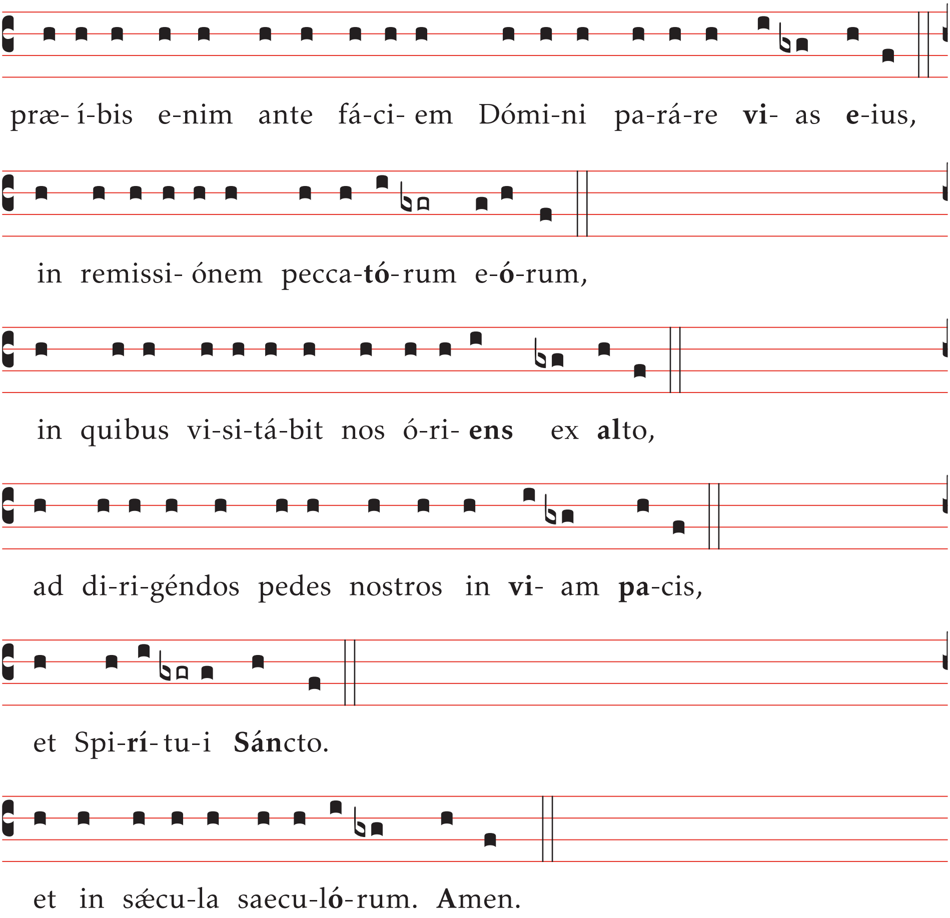
præ- í-bis e-nim ante fá-ci- em Dómi-ni pa-rá-re vi- as e-ius,
in remissi- ónem pecca-tó-rum e-ó-rum,
in quibus vi-si-tá-bit nos ó-ri- ens ex alto,
ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis,
et Spi-rí-tu-i Sáncto.
et in sǽcu-la saecu-ló-rum. Amen.

VII d
BE-ne-díctus Dóminus De-us Isra- el, *
et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis *
si- cut locú-tus est per os sanctó-rum, *
sa- lú-tem ex in-imí-cis nostris *
ad fa-ci- éndam mi-se-ri-córdi- am cum pátribus nostris *
ius-iu-rándum, quod iu-rá-vit ad Abraham patrem nostrum, *
ut si-ne timó-re, de manu in-imi-có-rum li-be-rá- ti, *
in sancti-tá-te et iustí-ti- a co-ram ipso *

Q
Ui-a vi-si-távit et fecit redemptiónem ple-bi su-æ
in domo Da-vid pú-e-ri su- i,
qui a sæcu-lo sunt, prophe-tá-rum e-ius,
et de manu ómni- um, qui odé-runt nos ;
et memo-rá-ri testaménti su- i sancti,
da-túrum se no-bis,
servi- ámus il-li
ómnibus di- ébus nostris.

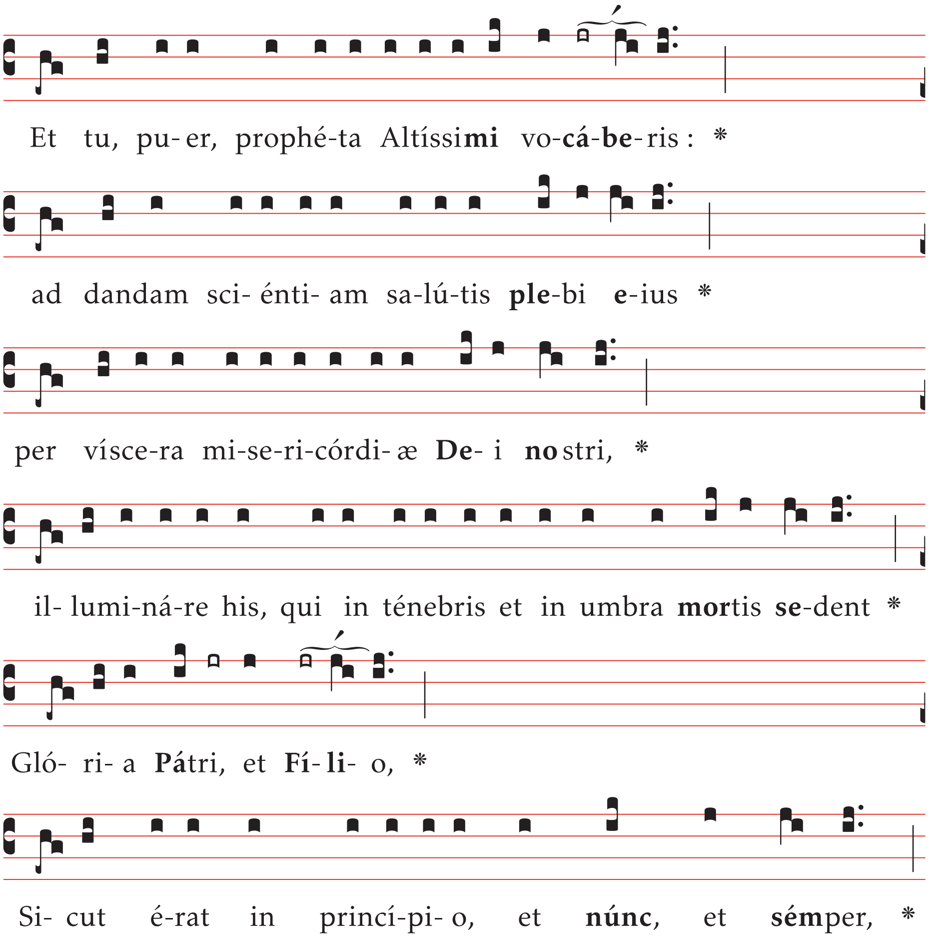
Et tu, pu- er, prophé-ta Altíssimi vo-cá-be-ris : *
ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi e-ius *
per vísce-ra mi-se-ri-córdi- æ De- i nostri, *
il- lumi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis se-dent *
Gló- ri- a Pátri, et Fí- li- o, *
Si- cut é-rat in princí-pi- o, et núnc, et sémper, *

præ- í-bis e-nim ante fá-ci- em Dómi-ni pa-rá-re vi- as e-ius,
in remissi- ónem pecca-tó-rum e- ó-rum,
in quibus vi-si-tá-bit nos ó-ri- ens ex alto,
ad dir- i-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis.
et Spi-rí-tu- i Sáncto.
et in sǽcu-la sæcu-ló-rum. Amen.

VIII g
BE-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, *
Et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis *
Sic-ut locú-tus est per os sanctó-rum, *
Sa-lú-tem ex in- i-mí-cis nostris *
Ad fa-ci- éndam misericórdiam cum pá-tribus nostris *
Iusiu-rándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, *
Ut si-ne timó-re, de manu inimicórum li-be-rá-ti, *
In sancti-tá-te et iustíti a co-ram ipso *

Q
Ui-a vi-sitávit et fecit redemptiónem ple-bi su-æ
in domo Da-vid pu-e-ri su- i,
qui a sǽculo sunt, próphetá-rum e-ius,
et de manu ómnium, qui odé-runt nos;
et memo-rári testaménti su- i sancti,
da-tú-rum se no-bis,
servi- amus il-li
ómnibus di- é-bus nostris.

Et tu, pu- er, prophé-ta Altíssi-mi vo-**cá**be-ris: *
Ad dandam sci- éntiam salútis ple-bi **e**-ius *
Per ví sce-ra mi-sericórdiæ De- i **nos**tri, *
Il-lu mi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis **se**dent *
Gló-ri- a Pa-tri, et **Fí**-li- o *
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et **sem**per *

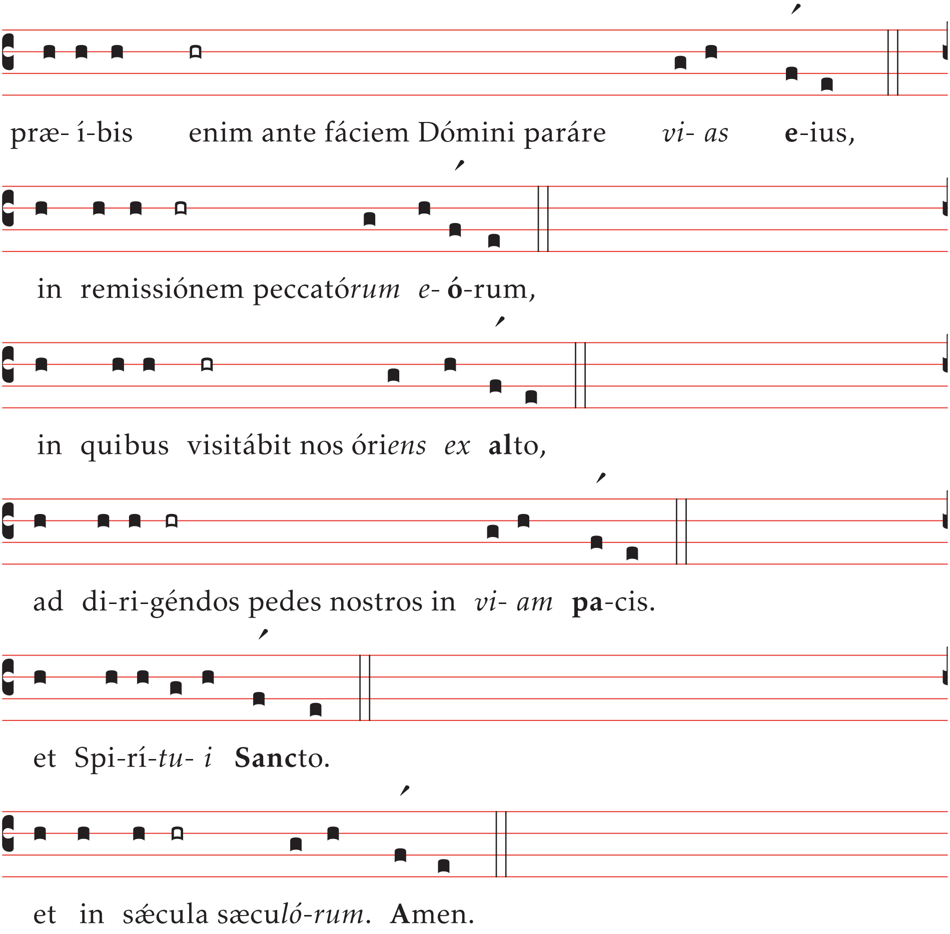
præ- í-bis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as e-ius,
in remissiónem peccatórum e- ó-rum,
in quibus visitábit nos óriens ex alto,
ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis.
et Spi-rí-tu- i Sancto.
et in sǽcula sæculó-rum. Amen.

I d3
MAgní-fi-cat *
Et exsultá-vit spí- ri-tus me- us *
Qui- a respé-xit humilitátem an- cíllæ su- æ. *
Qui- a fe-cit mi-hi ma gna, qui pot- ens est, *
Et mi-se-ri-córdia eius a progéni e in progé-ni- es *
Fe-cit pot-énti- am in brá-chi-o su- o, *
Depó-su- it pot- én- tes de se-de *
Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis *

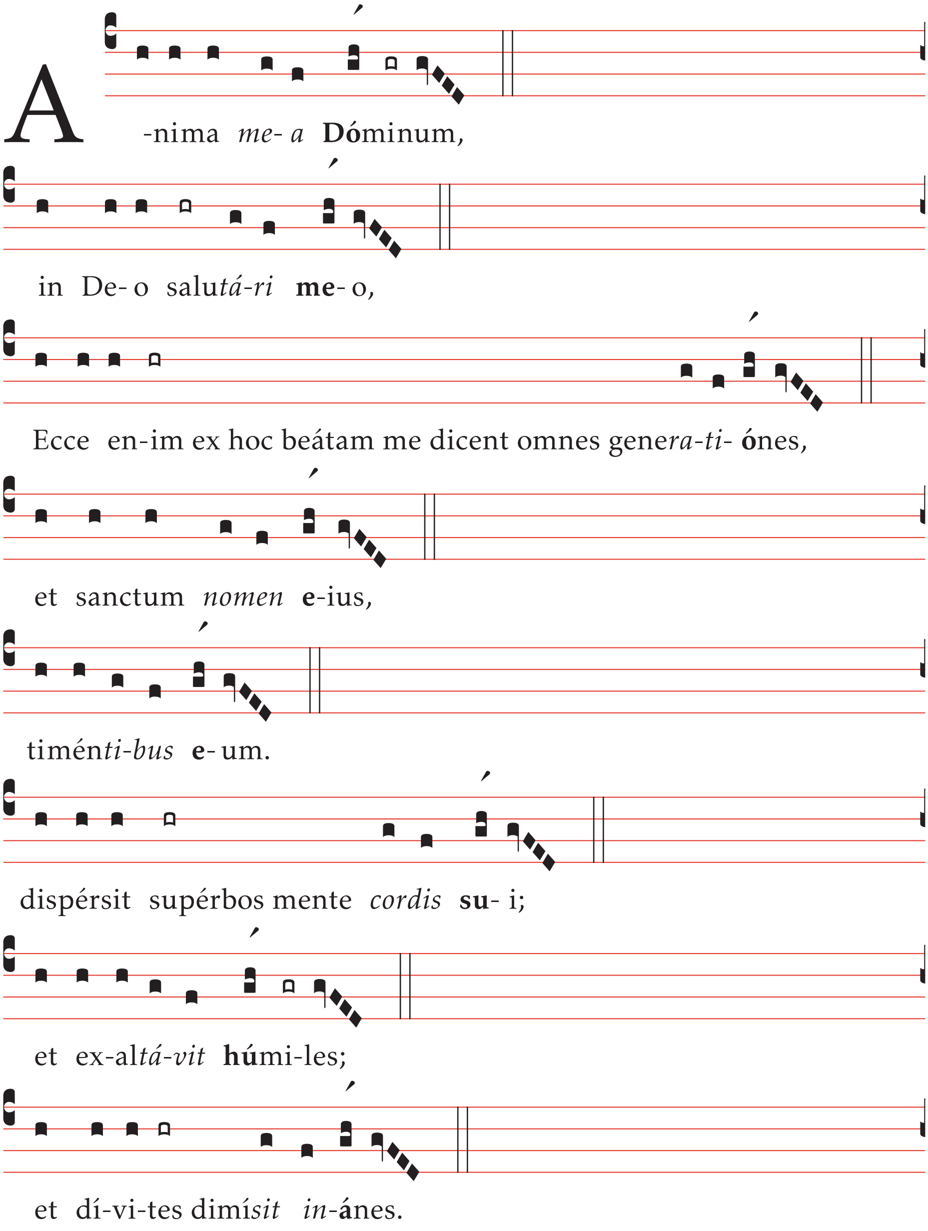
A -nima me- a Dóminum,
in De- o salutá-ri me- o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti- ónes,
et sanctum nomen e-ius,
timénti-bus e- um.
dispérsit supérbos mente cordis su- i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.

Suscé-pit Isra- el pú- e-rum su- um, *
Si-cut locú-tus est ad patres nostros, *
Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o *
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et semper *

re-cordá-tus misericórdi- æ su-æ,
Abraham et sémini eius in sǽcu-la.
et Spi-rí-tu- i Sancto.
et in sǽcula sæculó-rum. Amen.

I g2
MAgní-fi-cat *
Et exsultá-vit spí- ri-tus me- us *
Qui- a respé-xit humilitátem an- cíllæ su- æ. *
Qui- a fe-cit mi-hi ma gna, qui pot- ens est, *
Et mi-se-ri-córdia eius a progéni e in progé-ni- es *
Fe-cit pot-énti- am in brá-chi-o su- o, *
Depó-su- it pot- én- tes de se-de *
Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis *

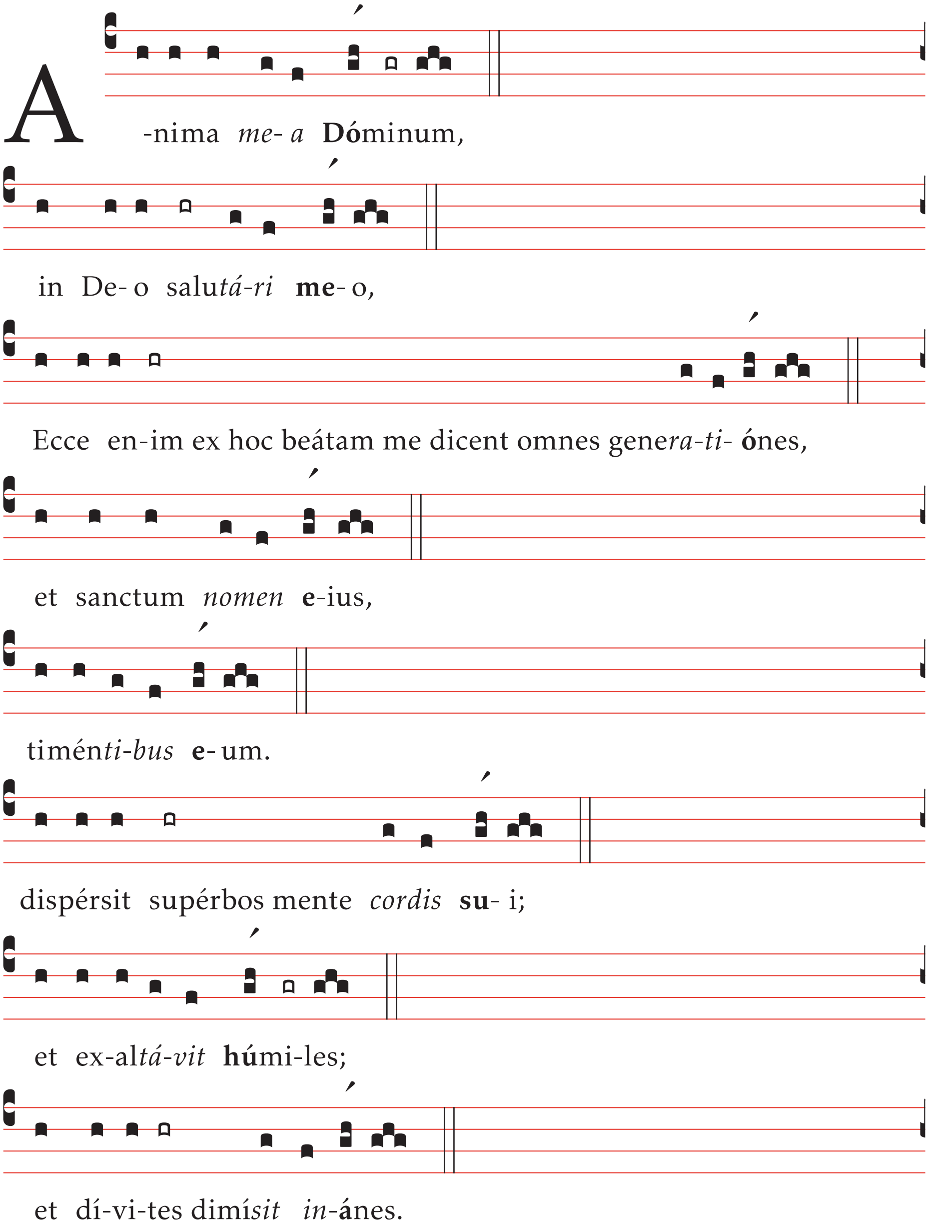
A-nima me- a Dóminum,
in De- o salutá-ri me- o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti- ónes,
et sanctum nomen e-ius,
timénti-bus e- um.
dispérsit supérbos mente cordis su- i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.

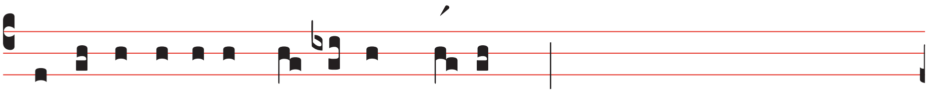

Suscé-pit Isra- el **pú**- e-rum **su**- um, *

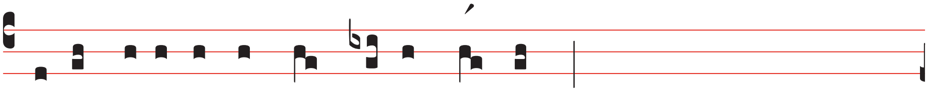

Si-cut locú-tus est ad **pa**tres **nos**tros, *

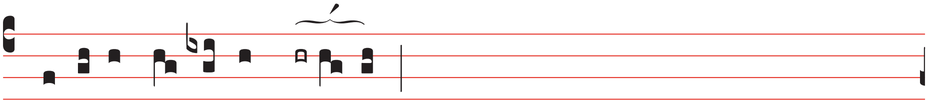

Gló-ri- a **Pa**-tri, et **Fí**-li- o *

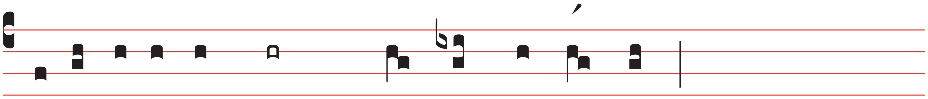

Sic-ut e-rat in princípio, et **nunc** et **sem**per *

re-cordá-tus misericórdi- æ su-æ,
Abraham et sémini eius in sǽcu-la.
et Spi-rí-tu- i Sancto.
et in sǽcula sæculó-rum. Amen.

VI f(c)
MAgní-fi-cat *
Et exsultá-vit spí- ri-tus me- us *
Qui- a respé-xit humilitátem an- cíllæ su- æ. *
Qui- a fe-cit mi-hi ma gna, qui pot- ens est, *
Et mi-se-ri-córdia eius a progéni e in progé-ni- es *
Fe-cit pot-énti- am in brá-chi-o su- o, *
Depó-su- it pot- én- tes de se-de *
Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis *

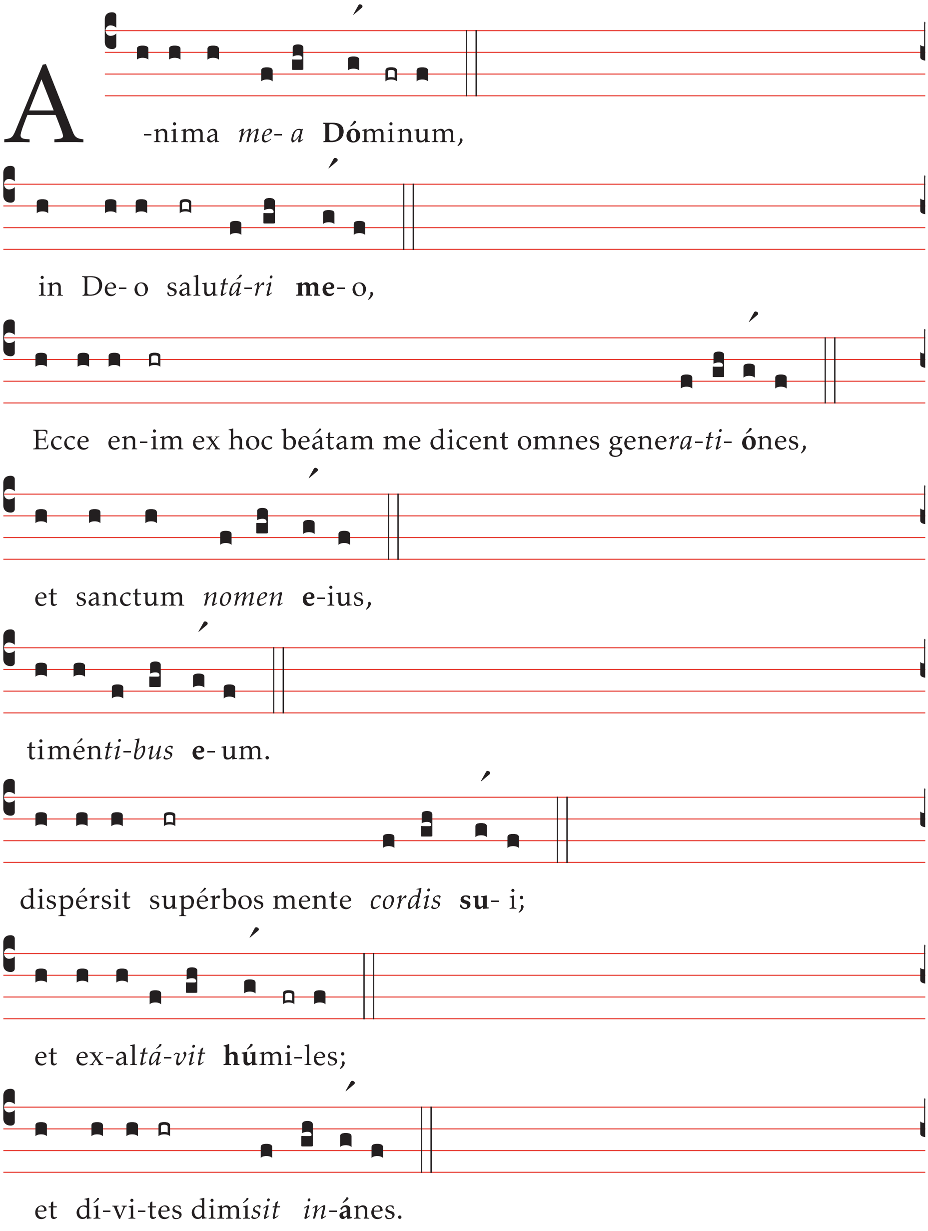
A-nima me- a Dóminum,
in De- o salutá-ri me- o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti- ónes,
et sanctum nomen e-ius,
timénti-bus e- um.
dispérsit supérbos mente cordis su- i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.

Suscé-pit Isra- el **pú**- e-rum **su**- um, *
Si-cut locú-tus est ad **pa**tres **nos**tros, *
Gló-ri- a **Pa**-tri, et **Fí**-li- o *
Sic-ut e-rat in princípio, et **nunc** et **sem**per *

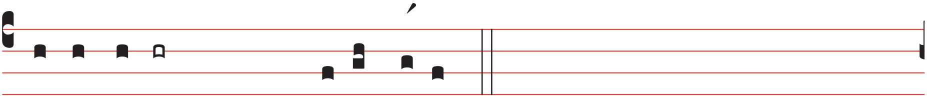

re-cordá-tus misericór*di- æ* **su**-æ,

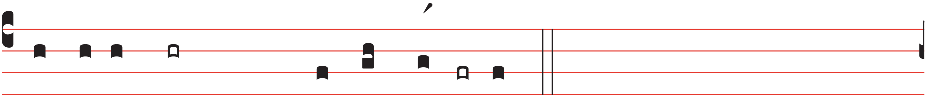

Abraham et sémini e*ius* *in* **sǽ**cu-la.

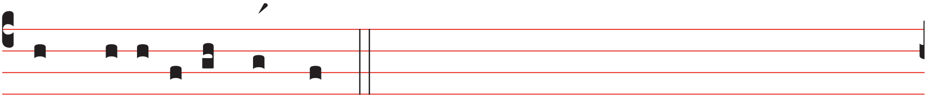

et Spi-rí-*tu- i* **Sanc**to.

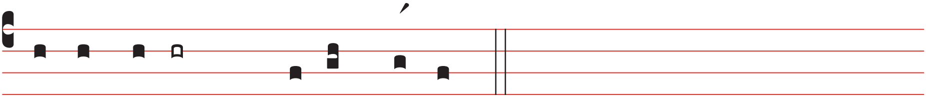

et in sǽcula sæcu*ló-rum*. **Amen.**

VIII g
MAgní- fi-cat *
Et exsultá-vit spí- ri-tus **me**- us *
Qui- a respé-xit humilitátem ancíllæ **su**-æ. *
Qui- a fe-cit mi-hi ma gna, qui **pot**-ens est, *
Et mi-se-ri-córdia eius a progéni e in pro**gé**-ni- es *
Fe-cit pot-énti- am in brá chi- o **su**-o, *
De-pó-su- it pot- éntes de **se**de *
E-su-ri- éntes implé-vit **bo**nis *

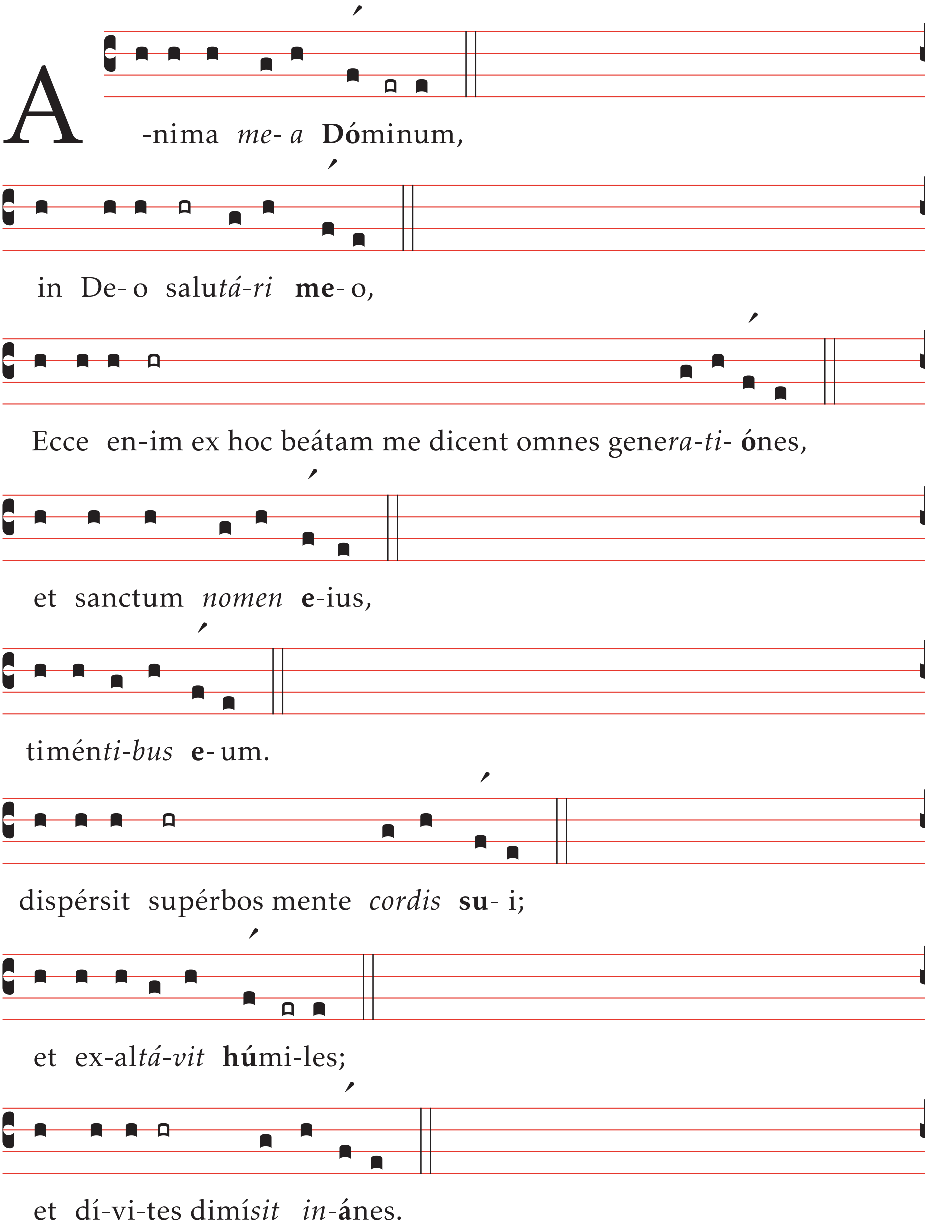
A -nima me- a Dóminum,
in De- o salutá-ri me- o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti- ónes,
et sanctum nomen e-ius,
timénti-bus e- um.
dispérsit supérbos mente cordis su- i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.

Suscé-pit Isra- el pú- e-rum **su**-um, *
Si-cut locú-tus est ad patres **nos**tros, *
Gló-ri- a Pa-tri, et **Fí**-li- o *
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et **sem**per *

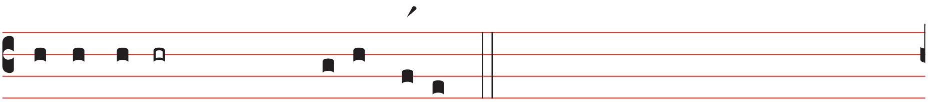

re-cordá-tus misericór*di- æ* **su**-æ,

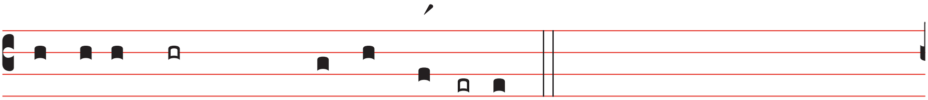

Abraham et sémini e*ius* *in* **sǽ**cu-la.

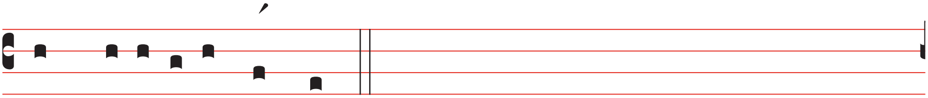

et Spi-rí-*tu- i* **Sanc**to.

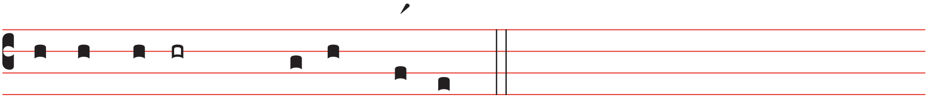

et in sǽcula sæcu*ló-rum*. **Amen.**

AD BENEDICTIONEM — AD COMPLETORIUM

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 540

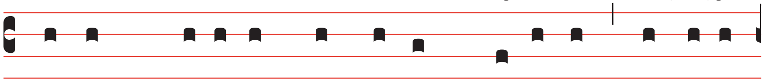

N Octem qui- é-tam et fi-nem perféctum concédat

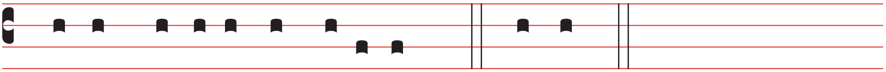

no-bis Dóminus omnípo-tens. ℟. Amen.

AD DIMISSIONEM

in sollemnitatibus maioribus, ad I Veſperas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 541

in sollemnitatibus maioribus, ad Laudes matutinas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 541

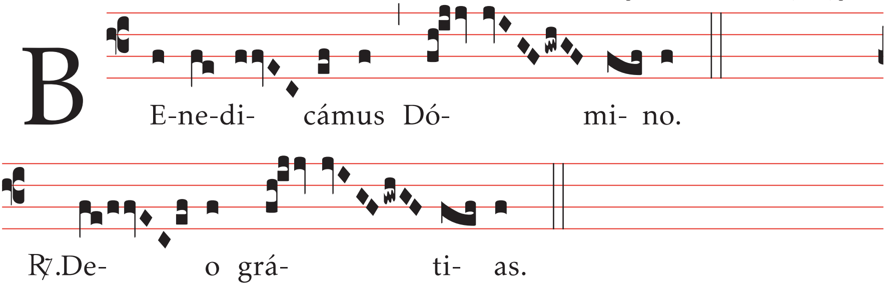

in sollemnitatibus maioribus, ad II Veſperas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 542

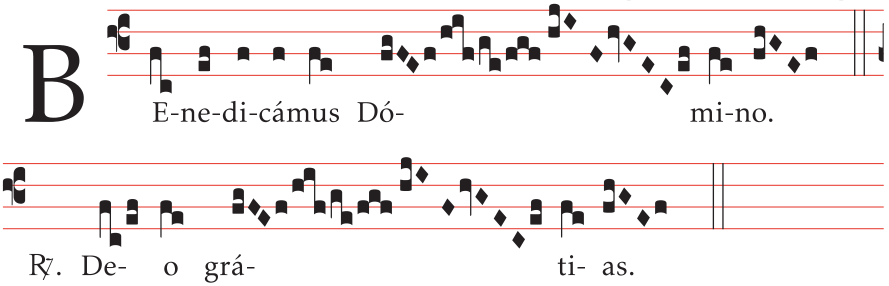

in feſtis, ad Laudes matutinas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 543

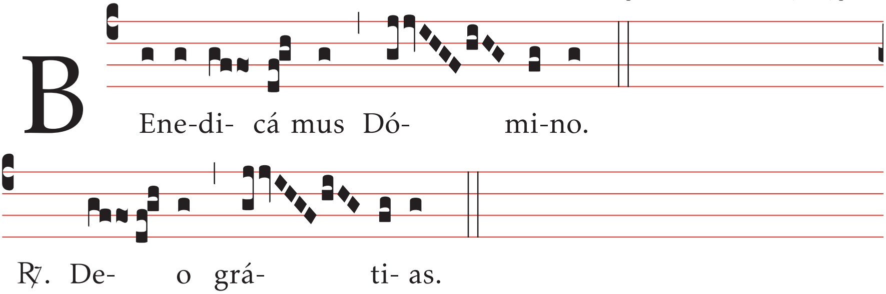

in feſtis, ad Veſperas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 543

in sollemnitatibus et feſtis B.M.V.

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 544

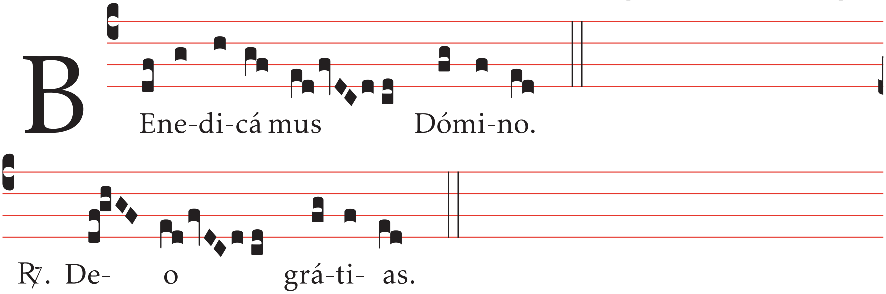

ad horas minores, tonus feſtivus

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 546

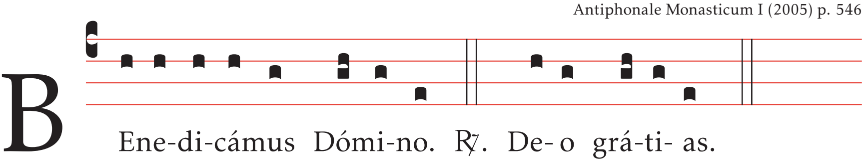

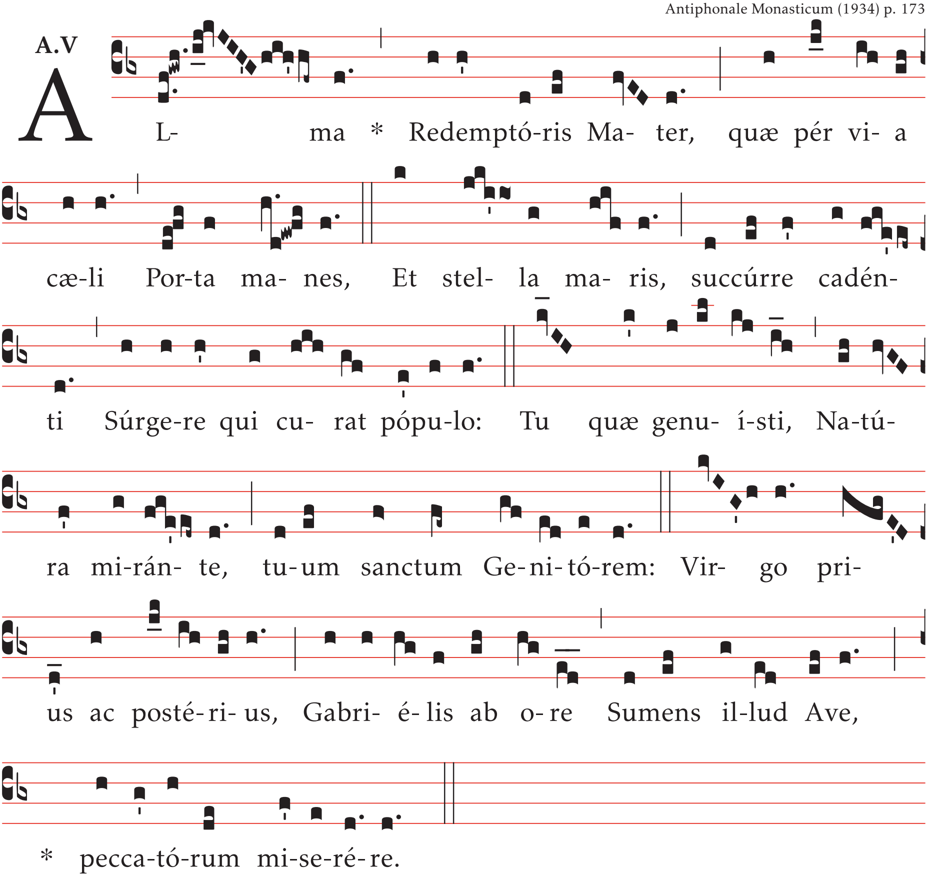
A.V
A L- ma * Redemptó-ris Ma- ter, quæ pér vi- a
cæ-li Por-ta ma- nes, Et stel- la ma- ris, succúrre cadén-
ti Súrge-re qui cu- rat pópu-lo: Tu quæ genu- í-sti, Na-tú-
ra mi-rán- te, tu-um sanctum Ge-ni-tó-rem: Vir- go pri-
us ac posté-ri-us, Gabri- é-lis ab o-re Sumens il-lud Ave,
* pecca-tó-rum mi-se-ré-re.

LITURGIA HORARUM IUXTA RITUM ROMANUM

ANTIPHONALE ROMANUM

IN CANTO GREGORIANO

AD EXEMPLAR ORDINIS CANTUS OFFICII DISPOSITUM

II

AD VESPERAS IN DOMINICIS ET FESTIS

CURA SCRIPTORII PALEOGRAPHICI SOLESMENSIS PRÆPARATUM

SOLESMIS

MMIX

TEMPUS NATIVITATIS

DIE 25 DECEMBRIS

IN NATIVITATE DOMINI

Sollemnitas

AD I VESPERAS

Hymnus

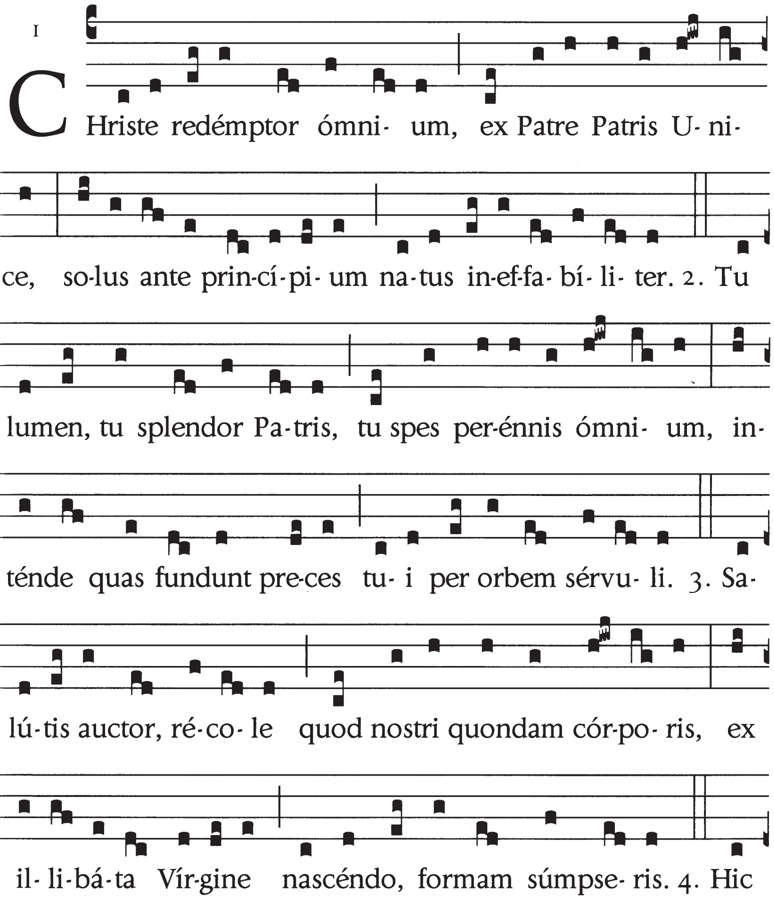

præsens tes-tá- tur di- es, currens per anni cír-cu- lum, quod
so-lus a se-de Patris mundi sa-lus advé-ne- ris; 5. Hunc cæ-
lum, terra, hunc ma- re, hunc omne quod in e- is est, auc-
tó-rem advéntus tu- i laudat exsúltans cánti- co. 6. Nos
quoque, qui sancto tu- o red-émpti sumus sángui-ne, ob
di- em na-tá- lis tu- i hymnum novum concí-ni-mus.
7. Ie su, ti-bi sit gló-ri- a, qui na-tus es de Vír-gi-ne, cum
Patre et almo Spí- ri-tu, in sempi-térna sǽ-cu- la. A-men.

Antiphona 1

Cf. 1 Reg 10, 23-24

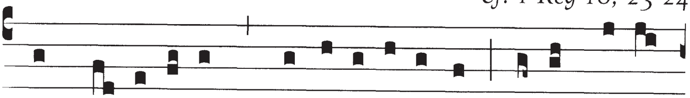

R EX pa- cí- fi-cus * magni- fi-cá-tus est, cu-ius vultum

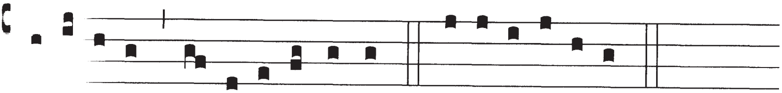

de-si-de-rat u- ni-vérsa ter-ra. E u o u a e.

PSALMUS 112

Laudáte, púeri **Dó**mini, *
 laudáte *nomen* **Dó**mini.
Sit nomen Dómini bene**díc**tum *
 ex hoc nunc et us*que in* **sǽ**culum.
A solis ortu usque ad oc**cá**sum *
 laudábile *nomen* **Dó**mini.
Excélsus super omnes gentes **Dó**minus, *
 super cælos gló*ria* **ei**us.
Quis sicut Dóminus Deus **nos**ter, *
 qui in *altis* **há**bitat
et se inclínat, ut res**pí**ciat *
 in cælum *et in* **ter**ram?
Súscitans de terra **í**nopem, *
 de stércore *érigens* **páu**perem,
ut cóllocet eum cum prin**cí**pibus, *
 cum princípibus pó*puli* **sui**.
Qui habitáre facit stérilem in **do**mo, *
 matrem filió*rum l*æ**tán**tem.

Antiphona 2

Ps 147, 15

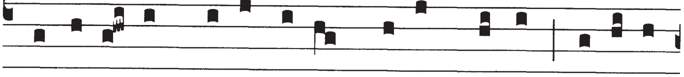

QUI emít- tit * e-lóqui- um su- um terræ, ve-ló-ci-

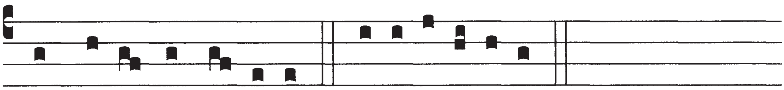

ter currit sermo e-ius. E u o u a e.

PSALMUS 147

1 Lauda, Ier**ú**salem, **Dómi**num ; *
colláuda Deum **tu**um, **Si**on.

2 Quóniam confortávit seras por**tá**rum tu**á**rum, *
benedíxit fíliis **tu**is **in** te.

3 Qui ponit fines **tu**os **pa**cem *
et ádipe fruménti **sá**ti**at** te.

4 Qui emíttit elóquium **su**um **ter**ræ, *
velóciter currit **ver**bum **e**ius.

5 Qui dat nivem **sic**ut **la**nam, *
pruínam sicut **cí**nerem **spar**git.

6 Mittit crystállum suam **sic**ut buc**cél**las ; *
ante fáciem frígoris eius quis **sus**ti**né**bit?

7 Emíttet verbum suum et lique**fá**ciet **e**a, *
flabit spíritus eius, et **flu**ent **a**quæ.

8 Qui annúntiat verbum **su**um **Ia**cob, *
iustítias et iudícia **su**a **Is**rael.

9 Non fecit táliter omni **na**ti**ó**ni, *
et iudícia sua non manifes**tá**vit **e**is.

Antiphona 3

Cf. Phil 2, 7

III a2

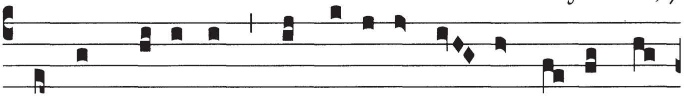

V Erbum supérnum, * a Patre ante témpo- ra gé-

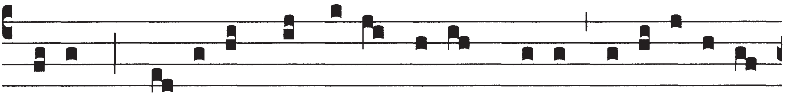

ni-tum, hó-di- e pro no-bis factum ca-ro, ex-i-na-ní-vit

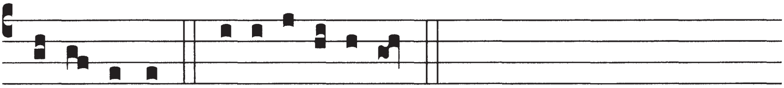

semet- ípsum. E u o u a e.

CANTICUM Phil 2, 6-11

Christus Iesus, cum in forma **Dei es**set, *
non rapínam arbitrátus est esse se æ**quá**lem **De**o,
sed semetípsum exinanívit formam **ser**vi ac**cípi**ens, *
in similitúdinem **hó**minum **fac**tus;
et hábitu invéntus ut homo, † [8] humiliávit semetípsum factus obœdiens **us**que ad **mor**tem, *
mortem **au**tem **cru**cis.
Propter quod et Deus illum exaltávit † et donávit **illi no**men, *
quod est super **om**ne **no**men,
ut in nómine Iesu omne **ge**nu flec**tá**tur *
cæléstium et terréstrium et **infer**n**ó**rum,
et omnis lingua confite**á**tur: *
«Dóminus Iesus Christus!», in glóriam **Dei Pa**tris.

Lectio brevis

Gal 4, 4-5

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Post lectionem

Antiphona ad Magnificat

Cf. Ps 18, 6

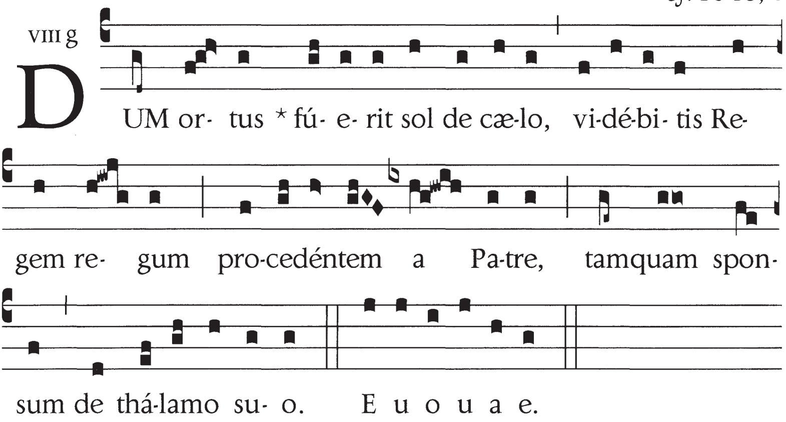

Canticum Magnificat *invenitur* *p. 771 et 746.*

Preces

Christum adorémus, qui semetípsum exinanívit formam servi accípiens, ac tentátus est per ómnia pro similitúdine absque peccáto. † Ardénti fide e*um pre***cé**mur:

℟. Per nativitátem tuam succúrre *re***démp**tis.

Qui, mundum ingrédiens, † ætátem novam a prophétis prædíctam *instau***rás**ti, fac ut semper in novas ætátes tua iuvenéscat *Ec***clé**sia. ℟.

Qui humánam infirmitátem *assum***psís**ti, sis cæcis lumen, debílibus fortitúdo, míseris *con***so****lá**tio. ℟.

Qui pauper et hú*milis* **ná**sceris, réspice páuperes et propítius *con***so****lá**re. ℟.

Qui terréna nativitáte tua ómnibus de promíssa æternitáte lætí*tiam* **ín**geris, cæléstis spe nativitátis moriéntium corda *læ***tí**fica. ℟.

Qui in terram descendísti, ut omnes in cæ*lum ad***dú**ceres, in glória tibi coniúnge *de***fúnc**tos. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas, † præsta, ut Unigénitum tuum, quem læti suscípimus

Redemptórem, * veniéntem quoque Iúdicem secúri vidére meremur, Dóminum nostrum, Iesum Christum. Qui tecum vivit.

AD II VESPERAS

Hymnus Christe, redemptor omnium, *p. 47.*

Antiphona 1

Ps 109, 3

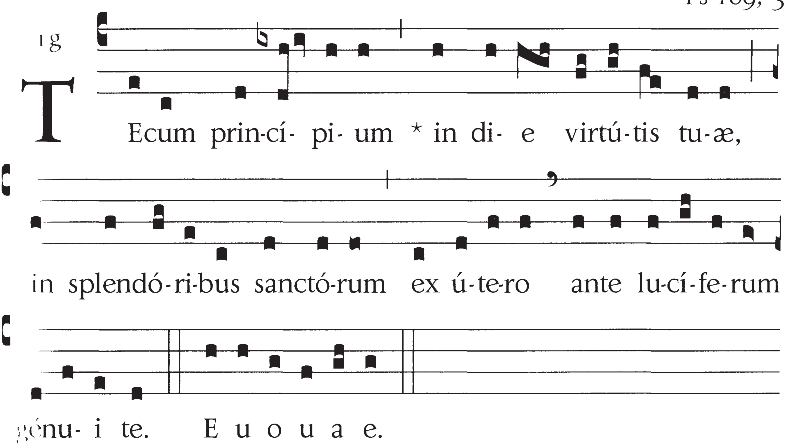

PSALMUS 109

Dixit Dóminus **Dó**mino **me**o : *
  « Sede a *dextris* **me**is,
donec ponam ini**mí**cos **tu**os *
  scabéllum pe*dum tu***ó**rum ».
Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dómi**nus** ex **Si**on : *
  domináre in médio inimicó*rum tu***ó**rum.
Tecum principátus in die virtútis tuæ, † in splen**dó**ribus **sanc**tis, *
  ex útero ante lucíferum *génu***i** te.
Iurávit Dóminus et non pæni**té**bit **e**um : *
  « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdi*nem Mel***chí**sedech ».
Dóminus a **dex**tris **tu**is, *
  conquassábit in die iræ *suæ* **re**ges.

7 De torrénte in **via bi**bet, *
proptérea exal*tábit* **ca**put.

Antiphona 2

Ps 129, 7

II* a

PSALMUS 129

1 De profúndis clamávi *ad te,* **Dó**mine; *
2 Dómine exáu*di vocem* **me**am.
Fiant aures tuæ *inten***dén**tes *
in vocem deprecati*ónis* **me**æ.
3 Si iniquitátes observá*veris,* **Dó**mine, *
Dómine, *quis susti***né**bit?
4 Quia apud te propiti*áti***o** est,*
*ut time***á**mus te.
5 Sustínu*i te,* **Dó**mine, *
sustínuit ánima mea *in verbo* **e**ius;
sperávit[6] ánima me*a in* **Dó**mino *
magis quam cus*tódes au***ró**ram.
Magis quam custó*des au***ró**ram *
7 speret Is*rael in* **Dó**mino,
quia apud Dóminum mi*seri***cór**dia, *
et copiósa apud *eum re***démp**tio.
8 Et ipse ré*dimet* **Is**rael *
ex ómnibus iniqui*tátibus* **e**ius.

Antiphona 3

Io 1, 1 ; Lc 2, 11

VIII g

bum: ¶ ip-se na-tus est no-bis Sal-vá-tor mundi.

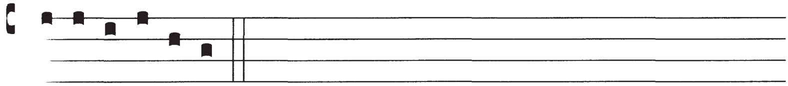

E u o u a e.

Quæ antiphona repetitur infra canticum a signo ¶.

CANTICUM Col 1, 12-20

Gratias agámus Deo **Pa**tri, *
qui idóneos nos fecit in partem sortis sanctó*rum in* **lú**mine;
qui erípuit nos de potestáte tene**brá**rum *
et tránstulit in regnum Fílii dilecti*ónis* **su**æ,
in quo habémus redempti**ó**nem, *
remissiónem *pecca***tó**rum; ¶

qui est imágo Dei invi**sí**bilis, *
primogénitus omnis *crea***tú**ræ,
quia in ipso cóndita sunt univérsa † in cælis et in **ter**ra, *
visibília et in*visi***bí**lia,
sive throni sive dominati**ó**nes *
sive principátus sive *potes***tá**tes. ¶

Omnia per ipsum et in ipsum creáta sunt, † [17] et ipse est ante **óm**nia, *
et ómnia in *ipso* **cons**tant. ¶

Et ipse est caput córporis ecclésiæ; † qui est princípium, primogénitus ex **mór**tuis, *
ut sit in ómnibus ipse pri*mátum* **te**nens,
quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem habi**tá**re *
et per eum reconciliáre ómni*a in* **ip**sum,
pacíficans per sánguinem crucis **e**ius, *
sive quæ in terris sive *quæ in* **cæ**lis sunt. ¶

Post Gloria Patri *repetitur antiphona integra.*

Lectio brevis

1 Io 1, 1-3

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de Verbo vitæ – et vita appáruit, et vídimus et testámur et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat coram Patre et appáruit nobis – quod vídimus et audívimus, annuntiámus et vobis, ut et vos communiónem habeátis nobíscum. Commúnio autem nostra est cum Patre et cum Fílio eius Iesu Christo.

Post lectionem

Io 1, 14

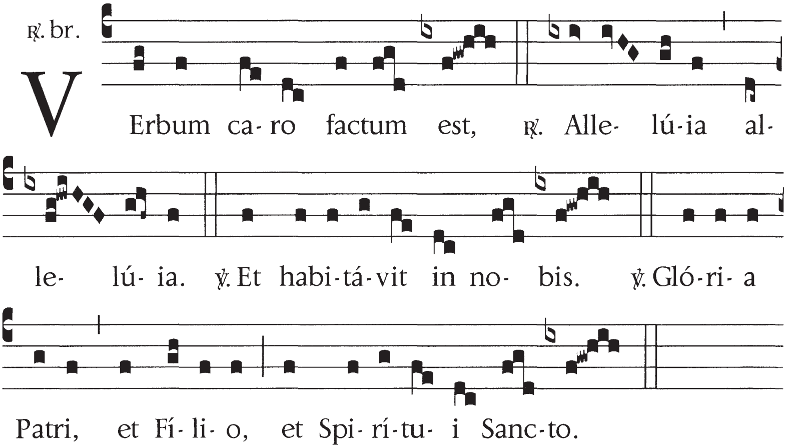

Antiphona ad Magnificat

Canticum Magnificat *invenitur p. 767 et 745.*

Preces

Christum iubilántes celebrémus, in cuius nativitáte ángeli pacem mundo nuntiavérunt, † et devótis ánimis *exo***ré**mus:

℟. Natívitas tua pacem cunc*tis* **áf**ferat.

Reple, Dómine, ómnibus bonis Eccl*ésiam* **tu**am quam nativitátis tuæ mystério consol**á**ris. ℟.

Qui, princeps pastórum venísti, et nostrárum epíscopus *ani***má**rum, papam et epíscopos nostros fidéles redde dispensatóres multifórmis grát*iæ* **tu**æ. ℟.

Rex æternitátis, qui, nascens, brevi vitæ spátio circumscríbi † et hóminum vicissitúdines experíri *volu***ís**ti, nos cadúcos et mortáles æternitátis tuæ redde *con***sór**tes. ℟.

Qui, a sǽculis exspectátus, in plenitúdine tempo*ris* *ve***nís**ti, manifésta præséntiam tuam iis, qui adhuc te *ex***spéc**tant. ℟.

Qui, caro factus, humánam substántiam morte corrúptam *res*-**urrá**sti, defúnctis tuam plenam restauratiónem *con***cé**de. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem et mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti, † da, quǽsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes, * qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps. Qui tecum vivit.

SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIÆ ET IOSEPH

Festum

Quando Nativitas Domini incidit in diem dominicam, festum S. Familiœ fit die 30 decembris et non habet I Vesperas.

AD I VESPERAS

Hymnus O lux beata cælitus, *ut in II Vesperis, p. 63.*

Antiphona 1

Mt 1, 16

PSALMUS 112

1 Laudáte, **pú**eri **Dó**mini, *
laudáte *nomen* **Dó**mini.
2 Sit nomen Dómini **be**ne**díc**tum *
ex hoc nunc et us*que in* **sǽ**culum.
3 A solis ortu usque **ad** oc**cá**sum *
laudábile *nomen* **Dó**mini.
4 Excélsus super omnes **gen**tes **Dó**minus, *
super cælos glór*ia* **e**ius.

Quis sicut Dóminus **De**us **nos**ter, *
qui in *altis* **há**bitat
et se inclínat, **ut** res**pí**ciat *
in cælum *et in* **ter**ram?
Súscitans de **ter**ra **ín**opem, *
de stércore *érigens* **páu**perem,
ut cóllocet eum **cum** prin**cí**pibus, *
cum princípibus *pópuli* **su**i.
Qui habitáre facit stéri**lem** in **do**mo, *
matrem filió*rum lœ***tán**tem.

Antiphona 2

Mt 1, 20

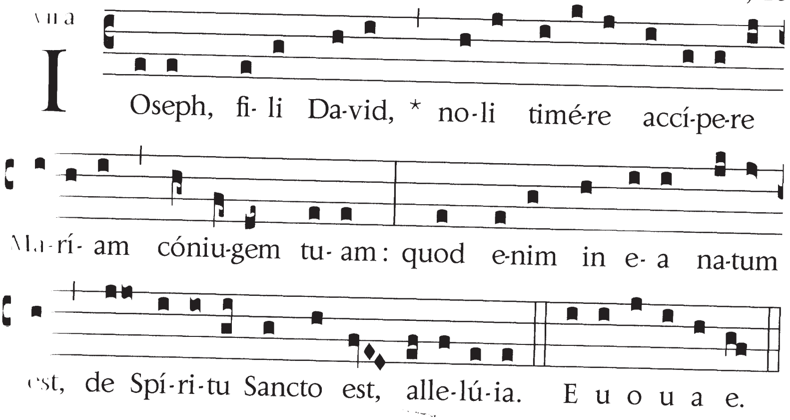

PSALMUS 147

Lauda, Ie**rú**salem, **Dó**minum; *
colláuda Deum **tu**um, **Si**on.
Quóniam confortávit seras por**tá**rum tu**á**rum, *
benedíxit fíliis **tu**is **in** te.
Qui ponit fines **tu**os **pa**cem *
et ádipe fruménti **sá**tiat te.
Qui emíttit elóquium **su**um **ter**ræ, *
velóciter currit **ver**bum **e**ius.
Qui dat nivem **si**cut **la**nam, *
pruínam sicut **cí**nerem **spar**git.
Mittit crystállum suam **si**cut buc**cél**las; *
ante fáciem frígoris eius quis **sus**ti**né**bit?

7 Emíttet verbum suum et lique**fá**ciet **e**a, *
flabit spíritus eius, et **flu**ent **a**quæ.
8 Qui annúntiat verbum **su**um **Ia**cob, *
iustítias et iudícia **su**a **Is**rael.
9 Non fecit táliter omni **na**ti**ó**ni, *
et iudícia sua non manifes**tá**vit **e**is.

Antiphona 3

Lc 2, 16

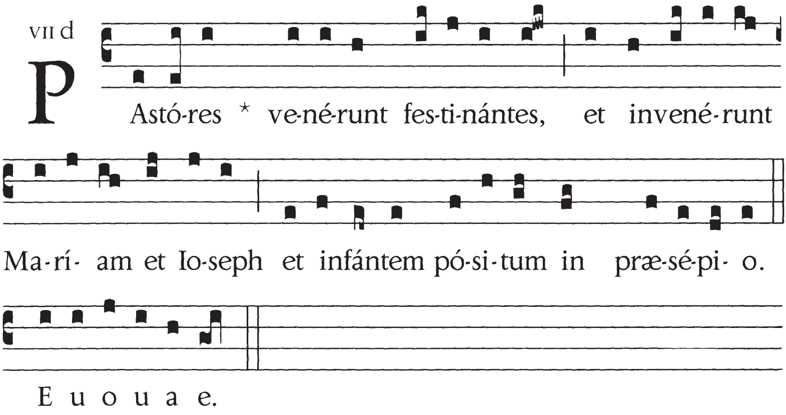

CANTICUM Eph 1, 3-10

3 Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri **Ie**su **Chris**ti, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cæléstibus in **Chris**to,
4 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, † ut essémus sancti et im**ma**cu**lá**ti *
in conspéctu eius in cari**tá**te,
5 qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum † per Iesum **Chris**tum in **ip**sum, *
secúndum beneplácitum volun**tá**tis **su**æ,
6 in laudem glóriæ **grá**tiæ **su**æ, *
in qua gratificávit nos **in** Di**léc**to,
7 in quo habémus redemptiónem per **sán**guinem **e**ius, *
remissiónem **pecca**tó**rum,
secúndum divítias grátiæ eius, † [8] quam superabundáre **fe**cit in **no**bis *
in omni sapiéntia **et** pru**dén**tia,

notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in eo, *
in dispensatiónem plenitúdinis témporum:
recapituláre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra.

Lectio brevis

2 Co 8, 9

Scitis grátiam Dómini nostri Iesu Christi, quóniam propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essetis.

Post lectionem

Io 1, 14.16

R. br.

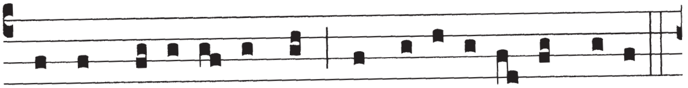

VErbum ca-ro fac-tum est, * Et ha-bi-tá-vit in no-bis.

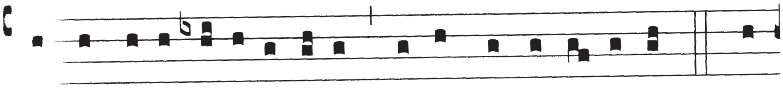

R. Et de pleni- tú-di-ne e- ius nos omnes accé- pimus. ℣. Gló-

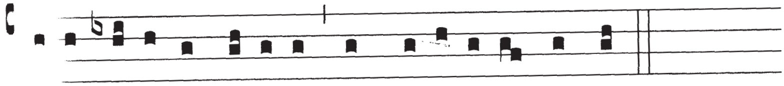

ri a Patri, et Fí- li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto.

Antiphona ad Magnificat

Lc 2, 43-44

Ant.

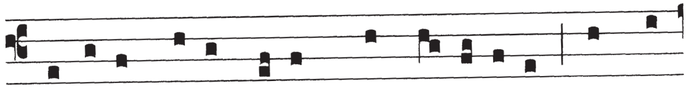

REmánsit pu- er Ie-sus * in Ie- rú-sa-lem, et non

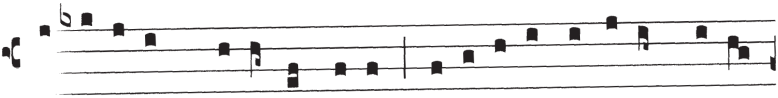

cognové-runt pa-réntes e-ius, ex-is-timántes illum es-se

Canticum Magnificat *invenitur p. 767.*

Preces

Fílium Dei vivi, qui fílius humánæ famíliæ fíeri dignátus est, † adorémus, ipsi *confi***tén**tes:

℟. Tu es, Dómine, exémplar et salvá*tor* **óm**nium.

Christe, per mystérium subiectiónis tuæ erga Marí*am et* **Io**seph, doce omnes reveréntiam et obœdiéntiam erga eos qui legíti*me* **præ**sunt. ℟.

Qui paréntes amásti et ab ip*sis a***má**tus es, omnes famílias in pace et mútua caritáte *con***stí**tue. ℟.

Tu, qui studiósus fuísti eórum, quæ tu*i sunt* **Pa**tris, præsta ut in omni domo Deus hon*o***ré**tur. ℟.

Christe, qui ab ánxiis paréntibus tértia die in domo Pa*tris in*·**vén**tus es, doce omnes quǽrere primum re*gnum* **De**i. ℟.

Christe, qui Maríam et Ioseph tecum in cælésti glória conso·*ci***ás**ti, admítte defúnctos in famíliam be*a***tó**rum. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui præclára nobis sanctæ Famíliæ dignátus es exémpla præbére, † concéde propítius, ut, doméstici virtútibus caritatísque vínculis illam sectántes, * in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

Hymnus

Antiphona 1

Lc 2, 46

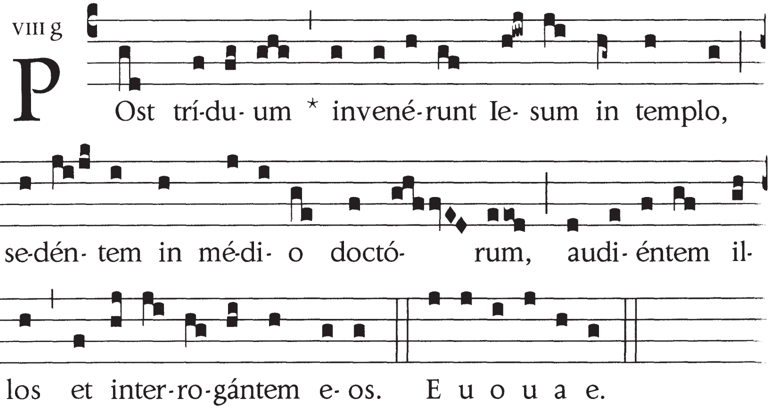

PSALMUS 121

1 Lætátus sum in eo quod dixérunt **mi**hi : *
    « In domum Dó*mini* **í**bimus ».
2 Stantes iam sunt pedes **no**stri *
    in portis tu*is*, *Ie***rú**salem.

Ierúsalem, quæ ædificáta est ut **cí**vitas, *
sibi compácta *in idí***p**sum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus **Dó**mini, *
testimónium Israel, ad confiténdum nó*mini* **Dó**mini.
Quia illic sedérunt sedes ad iu**dí**cium, *
sedes *domus* **Da**vid.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Ie**rú**salem : *
« Secúri sint *dili***gén**tes te !
Fiat pax in muris **tu**is, *
et secúritas in túr*ribus* **tu**is ! ».
Propter fratres meos et próximos **me**os *
lo*quar* : « *Pax* **in** te ! ».
Propter domum Dómini Dei **nos**tri *
exquíram *bona* **ti**bi.

Antiphona 2

Lc 2, 51

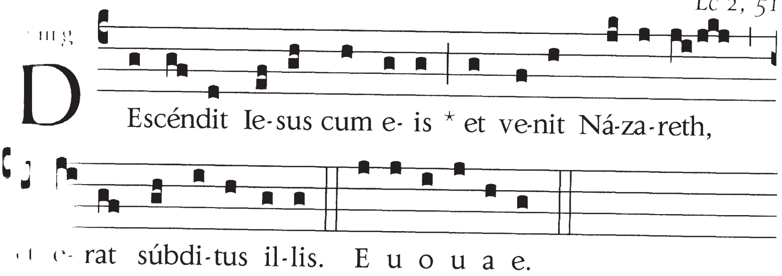

PSALMUS 126

Nisi Dóminus ædificáverit **do**mum, *
in vanum labórant, qui æ*dí**ficant* **e**am.
Nisi Dóminus custodíerit civi**tá**tem, *
frustra vígilat, qui cus*tódit* **e**am.
Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, † qui manducátis panem la**bó**ris, *
quia dabit diléctis *suis* **som**num.
Ecce heréditas Dómini **fí**lii, *
merces *fructus* **ven**tris.
Sicut sagíttæ in manu po**tén**tis, *
ita fílii *iuven***tú**tis.
Beátus vir, qui implévit pháretram suam ex **ip**sis : *
non confundétur, cum loquétur inimícis su*is in* **por**ta.

Antiphona 3

Lc 2, 52

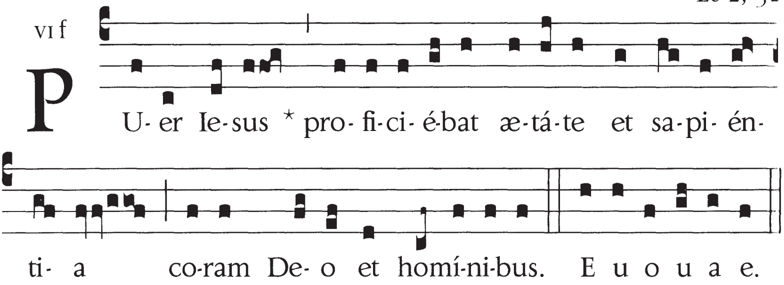

CANTICUM Eph 1, 3-10

3 Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Ie*su* **Chris**ti, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstí*bus in* **Chris**to,

4 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, † ut essémus sancti et immacu*lá***ti** *
in conspéctu eius in *cari***tá**te,

5 qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum † per Iesum Christum *in* **ip**sum, *
secúndum beneplácitum volun*tátis* **su**æ,

6 in laudem glóriæ grá*tiæ* **su**æ, *
in qua gratificávit nos *in Di***léc**to,

7 in quo habémus redemptiónem per sángui*nem* **e**ius, *
remissiónem *pecca***tó**rum,

secúndum divítias grátiæ eius, † 8 quam superabundáre fecit *in* **no**bis *
in omni sapiéntia *et pru***dén**tia,

9 notum fáciens nobis mystérium voluntá*tis* **su**æ, *
secúndum beneplá*citum* **e**ius,

quod propósuit *in* **e**o, *

10 in dispensatiónem plenitú*dinis* **tém**porum:

recapituláre ómnia *in* **Chris**to, *
quæ in cælis et *quæ in* **ter**ra.

Lectio brevis

Phil 2, 6-7

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi

accipiens, in similitúdinem hóminum factus; et hábitu invéntus ut homo.

Post lectionem

Hebr 2, 17; Bar 3, 38

R. br.

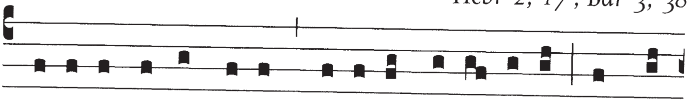

DEbu- it per ómni- a frá-tri-bus simi- lá-ri, * Ut mi-

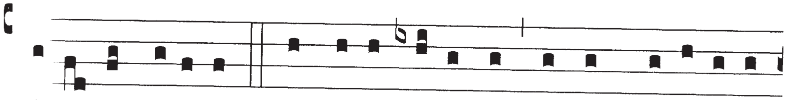

se- ri- cors fí- e-ret. ℣. In terris vi-sus est, et cum homí-ni-bus

conver-sá- tus est. ℣. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spi-rí-

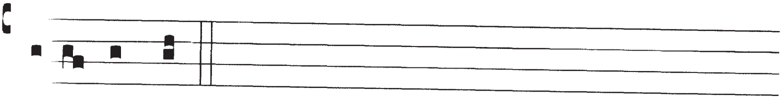

tu- i Sancto.

Antiphona ad Magnificat

Lc 2, 48-49

VIII g2

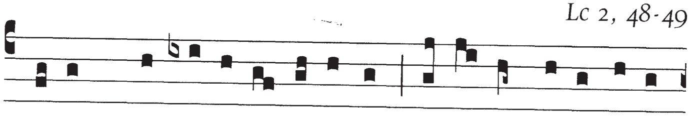

FI- li, * quid fe-cís-ti nobis sic? E-go et pa-ter tu- us

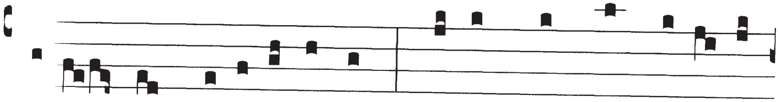

do- lén- tes quære-bámus te. – Quid est quod me quæ-re-bá-

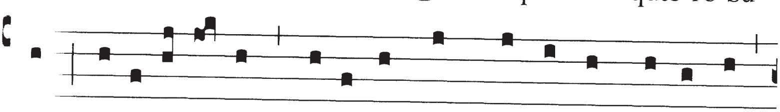

tis? Nesci-e- bá- tis qui- a in his quæ Pa-tris me- i sunt,

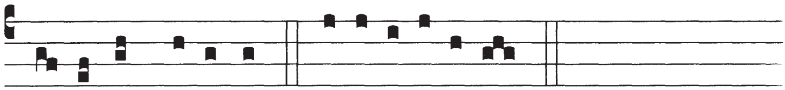

Canticum Magnificat *invenitur p. 771.*

Preces

Fílium Dei vivi, qui fílius humánæ famíliæ fíeri dignátus est, † adorémus, ipsi *confi***tén**tes:

℟. Tu es, Dómine, exémplar et salvá*tor* **óm**nium.

Christe, per mystérium subiectiónis tuæ erga Marí*am et* **Io**seph, doce omnes reveréntiam et obœdiéntiam erga eos qui legíti*me* **præ**sunt. ℟.

Qui paréntes amásti et ab ip*sis a***má**tus es, omnes famílias in pace et mútua caritáte *cons***tí**tue. ℟.

Tu, qui studiósus fuísti eórum, quæ tu*i sunt* **Pa**tris, præsta ut in omni domo Deus hon*o***ré**tur. ℟.

Christe, qui ab ánxiis paréntibus tértia die in domo Pa*tris in***vén**tus es, doce omnes quǽrere primum re*gnum* **De**i. ℟.

Christe, qui Maríam et Ioseph tecum in cælésti glória conso*ciá***s**ti, admítte defúnctos in famíliam be*a***tó**rum. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui præclára nobis sanctæ Famíliæ dignátus es exémpla præbére, † concéde propítius, ut, doméstícis virtútibus caritatísque vínculis illam sectántes, * in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis. Per Dóminum.

DIE 26 DECEMBRIS

Infra octavam Nativitatis Domini

Hymnus, antiphonæ, psalmi et canticum ut in II Vesperis Nativitatis Domini, p. 53.

Lectio brevis

1 Io 1, 5b.7

Deus lux est et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si in luce ambulemus, sicut ipse est in luce, communiónem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu Fílii eius mundat nos ab omni peccáto.

Post lectionem

Io 1, 14

Ad Magnificat

Sap 18, 14-15

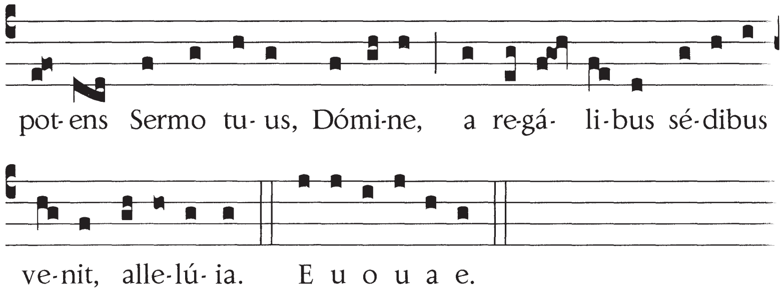

Canticum Magnificat *invenitur p. 771.*

Preces

Verbum Dei, quod,in nobis habitándo, salútis perpétuæ trámitem reserávit, deprecémur et sincéra humilitá*te ro***gé**mus:

℟. Ab omni malo, líbera *nos,* **Dó**mine.

Per mystérium incarnatiónis tuæ, per nativitátem et infán*tiam* **tu**am, per totam vitam tuam Patri *di***cá**tam: ℟.

Per labóres tuos, per prædicatiónes et ití*nera* **tu**a, per conversatiónem tuam inter pecca**tó**res: ℟.

Per agoníam et passiónem tuam, per crucem et desolati*ónem* **tu**am, per angústias tuas, per mortem et sepultú*ram* **tu**am: ℟.

Per resurrectiónem et ascensiónem tuam, per donatiónem Spíritus Sancti, per gáudia et glóriam tu*am æ***tér**nam, fratres nostros, iam defúnctos, líbe*ra,* **Dó**mine. ℟.

Oratio conclusiva

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus, † ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, * quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per Dóminum.

DIE 27 DECEMBRIS

Infra octavam Nativitatis Domini

Omnia ut in die 26 decembris, præter :

Lectio brevis

Rom 8, 3b-4

Deus Fílium suum mittens in similitúdine carnis peccáti et pro peccáto, damnávit peccátum in carne, ut iustítia legis implerétur in nobis, qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum spíritum.

Ad Magnificat

Canticum Magnificat *invenitur p. 767.*

Preces

Fratres caríssimi, Deum Patrem exorémus, qui propter multam caritátem suam misit nobis Fílium suum, eúmque súpplices *invocémus*:

℟. Grátia Fílii tui nobís*cum*, **Dó**mine.

Deus caritátis, Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui misértus es per ambulánti*um in* **té**nebris, súscipe quas tibi pro salúte ómnium preces *of***fé**rimus. ℟.

Meménto, Dómine, Ecclésiæ tuæ, per totum or*bem dif***fú**sæ, et pópulo tuo christiáno bénedic pacémque *con***cé**de. ℟.

℟. Grátia Fílii tui nobís*cum*, **Dó**mine.

Cunctórum Pater, inter gentes étiam pacem dignánter instítue, ómnium óculos populórum ad Fílium *tuum* **dí**rige, et in eos qui illos regunt, spíritum pacis *ef***fún**de. ℟.

Qui, in advéntu Fílii tui, pacem in terra nuntiá*ri fe***cís**ti, da pacem ætérnam *de***fúnc**tis. ℟.

Oratio conclusiva

Da, quǽsumus, omnípotens Deus, † ut dum nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur, * hoc in nostro respléndeat ópere, quod per fidem fulget in mente. Per Dóminum.

DIE 28 DECEMBRIS

Infra octavam Nativitatis Domini

Omnia ut in die 26 decembris, præter :

Lectio brevis

Eph 2, 3b-5

Erámus natúra fílii iræ sicut et céteri. Deus autem qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo. Grátia estis salváti.

Ad Magnificat

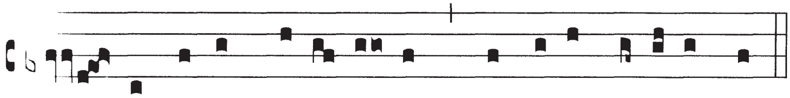

omnes ipsum ad-o-ré-mus, qui ve-nit salvá-re nos.

E u o u a e.

Canticum Magnificat *invenitur p. 770.*

Preces

Deus misit Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege,ut eos qui sub lege erant redímeret. † Qua spe confirmáti, fidén*ter* *ó*remus:

℟. Grátia Fílii tui nobís*cum*, **Dó**mine.

Deus caritátis et pacis, ómnium christianórum rénova fidem in Fílii tui incar*nati***ó**nem, ut in gratiárum semper actió*ne* **má**neant. ℟.

Spem infirmórum, páuperum et senió*rum* *ad***áu**ge, da oppréssis levámen, desperántibus fidúciam, consolatiónem *lu***gén**tibus. ℟.

Omnium memor esto, qui in carcéribus *deti***nén**tur, et eórum, qui extórres facti sunt *a* **pá**tria. ℟.

Qui in nativitáte Fílii tui ángelos te laudántes audí*ri* *fe***cís**ti, fac ut defúncti cum milítia cælésti in ævum *te* **lau**dent. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem et mirabíliter condidísti et mirabílius reformásti, † da, quǽsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes, * qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps. Qui tecum vivit.

DIE I IANUARII
IN OCTAVA NATIVITATIS DOMINI

SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ

Sollemnitas

AD I VESPERAS

Hymnus Corde natus ex parentis, *p. 79.*

Antiphona 1

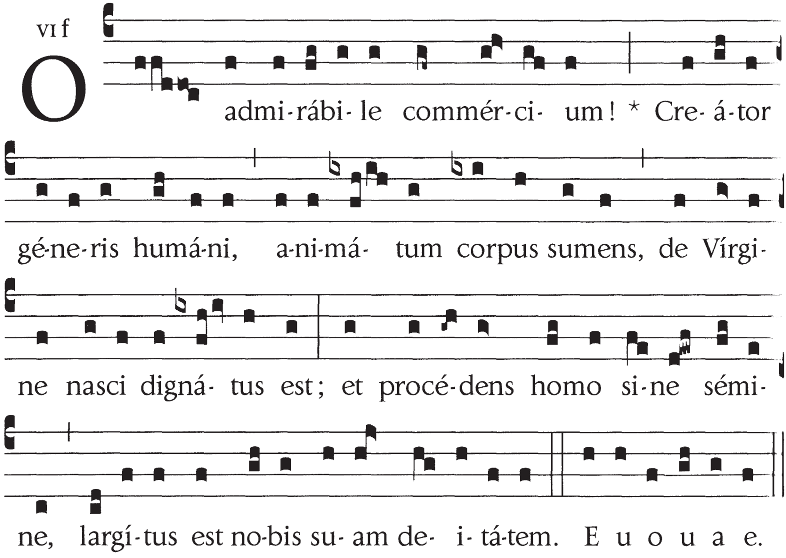

PSALMUS 112

1 Laudáte, púe*ri* **Dó**mini, *
laudáte *nomen* **Dó**mini.
2 Sit nomen Dómini be*ne***díc**tum *
ex hoc nunc et us*que in* **sǽ**culum.
3 A solis ortu usque ad *oc***cá**sum *
laudábile *nomen* **Dó**mini.
4 Excélsus super omnes gen*tes* **Dó**minus, *
super cælos gló*ria* **e**ius.

Quis sicut Dóminus Deus **nos**ter, *
qui in *altis* **há**bitat
et se inclínat, ut *res***pí**ciat *
in cælum *et in* **ter**ram?
Suscitans de ter*ra* **ín**opem, *
de stércore *érigens* **páu**perem,
ut cóllocet eum cum *prin***cí**pibus, *
cum princípibus pó*puli* **sui**.
Qui habitáre facit stérilem *in* **do**mo, *
matrem filió*rum læ***tán**tem.

Antiphona 2

PSALMUS 147

Lauda, Ie**rú**salem, **Dómi**num; *
colláuda Deum **tu**um, **Si**on.
Quóniam confortávit seras por**tá**rum tu**á**rum, *
benedíxit fíliis **tuis in** te.
Qui ponit fines **tu**os **pa**cem *
et ádipe fruménti **sá**t**iat** te.
Qui emíttit elóquium **su**um **ter**ræ, *
velóciter currit **ver**bum **e**ius.

5 Qui dat nivem **sic**ut **la**nam, *
pruínam sicut **cí**nerem **spar**git.
6 Mittit crystállum suam **sic**ut buc**cél**las ; *
ante fáciem frígoris eius quis **sus**ti**né**bit?
7 Emíttet verbum suum et lique**fá**ciet **e**a, *
flabit spíritus eius, et **flu**ent **a**quæ.
8 Qui annúntiat verbum **su**um **Ia**cob, *
iustítias et iudícia **su**a **Is**rael.
9 Non fecit táliter omni **na**ti**ó**ni, *
et iudícia sua non manifes**tá**vit **e**is.

Antiphona 3

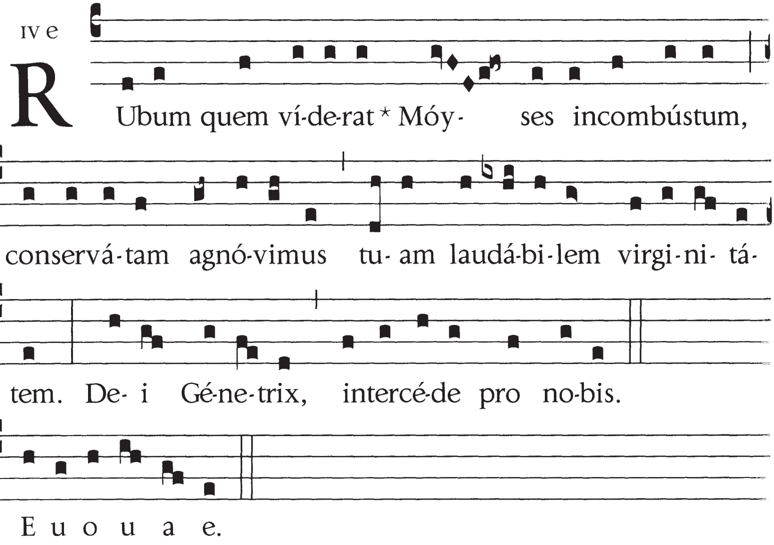

CANTICUM Eph 1, 3-10

3 Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri *Iesu* **Chris**ti, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cæléс*ti-bus in* **Chris**to,
4 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, † ut essémus sancti et im*macu***lá**ti *
in conspéctu eius *in cari***tá**te,
5 qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum † per Iesum Chris*tum in* **ip**sum, *
secúndum beneplácitum vo*luntátis* **su**æ,

in laudem glóriæ grát*iæ* **su**æ, *
 in qua gratificávit *nos in* Di**léc**to,
in quo habémus redemptiónem per sán*guinem* **e**ius, *
 remissió*nem pecca***tó**rum,
secúndum divítias grátiæ eius, † [8] quam superabundáre fec*it in* **n**obis *
 in omni sapiénti*a et pru***dén**tia,
notum fáciens nobis mystérium volun*tátis* **su**æ, *
 secúndum bene*plácitum* **e**ius,
quod propósu*it in* **e**o, *
 in dispensatiónem pleni*túdinis* **tém**porum :
recapituláre ómni*a in* **Chris**to, *
 quæ in cælis *et quæ in* **ter**ra.

Lectio brevis

Gal 4, 4-5

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Responsorium breve Verbum caro, *p. 56.*

Antiphona ad Magnificat

Eph 2, 4; Rom 8, 3

Canticum Magnificat *invenitur p. 771 et 746.*

Vel ad libitum :

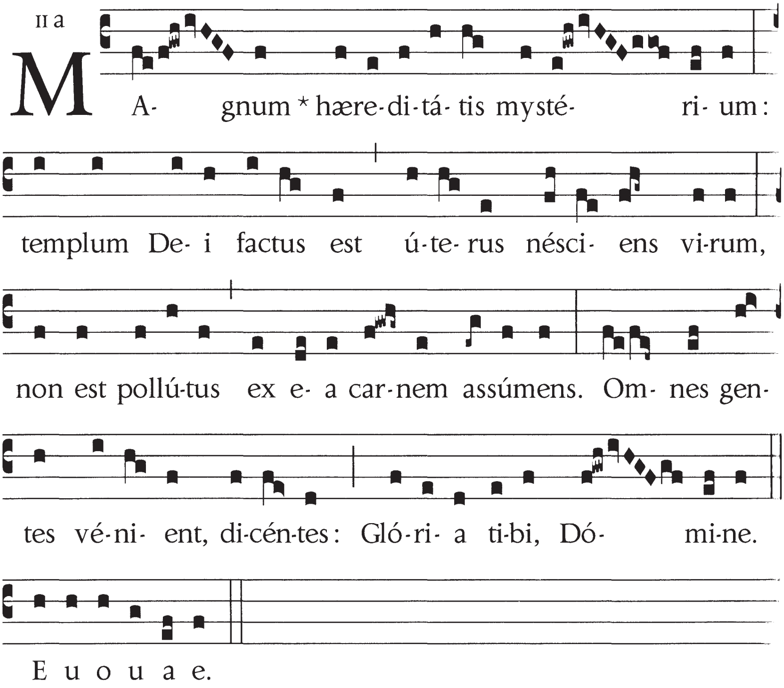

Canticum Magnificat *invenitur p. 767 et 746.*

Preces

Benedíctus Dóminus Iesus, pax nostra, qui venit fácere útraque unum. † Súpplices *quæ***rá**mus:

℟. Pacem tuam ómnibus præ*sta*, **Dó**mine.

Qui, nascens, benignitátem et humanitátem tuam homínibus ma*nifes***tás**ti, da nobis in gratiárum actióne semper manére pro univérsis benefíci*is* **tu**is. ℟.

Qui Maríam, Matrem tuam, grátia plenam *effe***cís**ti, cópiam gratiárum ómnibus *con***cé**de. ℟.

Qui Evangélium Dei venísti mundo *nunti***á**re, multíplica præcónes et auditóres ver*bi* **tu**i. ℟.

Qui frater noster de María Vírgine nas*ci* *dig***ná**tus es, hómines mútua fraternitáte sese *di***lí**gere. ℟.

Qui ut sol óriens mundo ap*paruí*sti, lumen vultus tui defúnctis lúcide ad fáciem osténde *vidén*dum. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti, † tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus Fílium tuum auctórem vitæ suscípere. Qui tecum vivit.

AD II VESPERAS

Hymnus

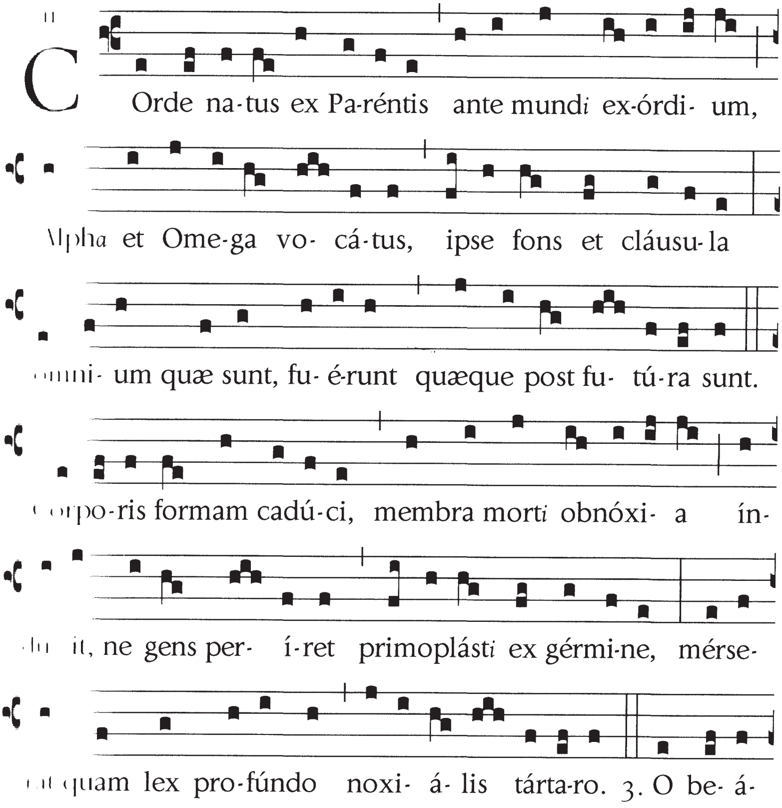

tus ortus il-le, Virgo cum pu- érpe- ra é-di-dit nostram
sa- lú-tem fe-ta Sancto Spí-ri- tu, et pu- er redémptor or-
bis os sacrá- tum pró-tu-lit. 4. Ecce, quem va-tes ve-tús-tis
conci-né-bant sǽcu- lis, quem prophe-tá-rum fi- dé- les pá-gi-
næ spopónde-rant, émi-cat promíssus o- lim : cuncta col-láu-
dent e-um ! 5. Gló-ri- am Pa-tri me-ló-dis personémus vó-ci-
bus ; gló-ri- am Chris-to ca- námus, matre na- to vírgi-ne,
incli-tóque sempi-térnam gló-ri- am Pa- racli-to. A-men.

Antiphona 1

PSALMUS 121

Lætátus sum in eo quod dix*érunt* **mi**hi: *
 «In domum Dó*mini* **í**bimus».
Stantes iam sunt pe*des* **nos**tri *
 in portis tu*is, Ie***rú**salem.
Ierúsalem, quæ ædificáta est *ut* **cí**vitas, *
 sibi compácta *in idí***p**sum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tri*bus* **Dó**mini, *
 testimónium Israel, ad confiténdum nó*mini* **Dó**mini.
Quia illic sedérunt sedes ad *iu***dí**cium, *
 sedes *domus* **Da**vid.
Rogáte, quæ ad pacem sunt *Ie***rú**salem: *
 «Secúri sint *dili***gén**tes te!
Fiat pax in mu*ris* **tu**is, *
 et secúritas in túr*ribus* **tu**is!».
Propter fratres meos et próxi*mos* **me**os *
 lo*quar*: «*Pax* **in** te!».
Propter domum Dómini De*i* **nos**tri *
 exquíram *bona* **ti**bi.

Antiphona 2

III a2

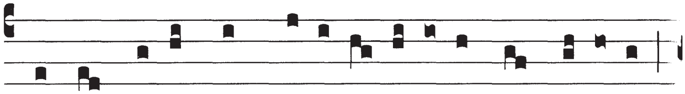

Q Uando na-tus es * in-ef-fa- bí- li-ter ex Vírgine,

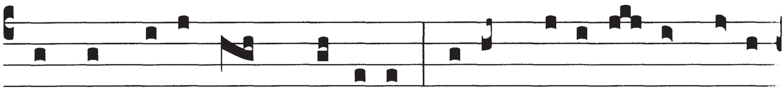

tunc implé-tæ sunt Scriptú-ræ: sic-ut plúvi- a in vellus

descendís-ti, ut salvum fá-ce-res ge- nus humánum. Te

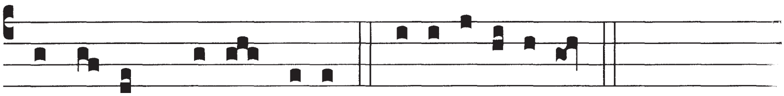

laudá-mus, De- us noster. E u o u a e.

PSALMUS 126

1 Nisi Dóminus ædifi**cá**verit **do**mum, *
in vanum labórant, qui æ**dí**ficant **e**am.
Nisi Dóminus custodíerit **ci**vi**tá**tem, *
frustra vígilat, qui cus**tó**dit **e**am.
2 Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, † qui manducátis **pa**nem la**bó**ris, *
quia dabit diléctis **su**is **som**num.
3 Ecce heréditas **Dómini** **fí**lii, *
merces **fruc**tus **ven**tris.
4 Sicut sagíttæ in **ma**nu po**tén**tis, *
ita fílii **iu**ven**tú**tis.
5 Beátus vir, qui implévit pháretram **su**am ex **ip**sis: *
non confundétur, cum loquétur inimícis **su**is in **por**ta.

Antiphona 3

IV e

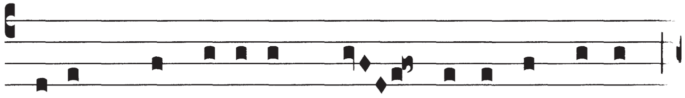

R Ubum quem ví-de-rat * Móy- ses incombústum,

CANTICUM Eph 1, 3-10

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri *Iesu* **Chris**ti, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus *in* **Chris**to,

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, † ut essémus sancti et im*macu***lá**ti *
in conspéctu eius *in cari***tá**te,

qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum † per Iesum Chris*tum in* **ip**sum, *
secúndum beneplácitum vo*luntátis* **su**æ,

in laudem glóriæ grá*tiæ* **su**æ, *
in qua gratificávit *nos in Di***léc**to,

in quo habémus redemptiónem per sán*guinem* **e**ius, *
remissió*nem pecca***tó**rum,

secúndum divítias grátiæ eius, † [8] quam superabundáre fe*cit in* **no**bis *
in omni sapiénti*a et pru***dén**tia,

notum fáciens nobis mystérium volun*tátis* **su**æ, *
secúndum bene*plácitum* **e**ius,

quod propósu*it in* **e**o, *
in dispensatiónem pleni*túdinis* **tém**po**rum**:

recapituláre ómni*a in* **Chris**to, *
quæ in cælis *et quæ in* **ter**ra.

Lectio brevis

Gal 4, 4-5

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Responsorium breve Verbum caro, *p. 56.*

Antiphona ad Magnificat

Cf. Lc 11, 27

Canticum Magnificat *invenitur p. 771 et 746.*

Preces

Christum Emmanuélem benedicámus, quem Virgo concépit et péperit. † Eum súpplices *exo***ré**mus:

℟. Fili Virginis Maríæ, *ex***áu**di nos.

Tu, qui Maríæ gáudia maternitátis *conces***sís**ti, cunctis da paréntibus de fíliis suis mérito *gau***dé**re. ℟.

Rex pacífice, cuius regnum iustíti*a est* **et** pax, tríbue ut quæ pacis sunt *sec***té**mur. ℟.

Qui venísti ut humánum genus Dei pópulum sanc*tum ef***fí**ceres, omnes gentes, concórdes efféctas, in u*num* **cón**grega. ℟.

Qui nascéndo víncula famíliæ *astrin***xís**ti, pérfice unitátem famil*i***á**rum. ℟.

Qui nasci diébus nostri témporis *voluísti*, concéde defúnctis nasci ad diem æternitá*tis* **tuæ**. ℟.

Oratio conclusiva

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti, † tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus Fílium tuum auctórem vitæ suscípere. Qui tecum vivit.

ANTIPHONALE ROMANUM

SECUNDUM LITURGIAM HORARUM
ORDINEMQUE CANTUS OFFICII DISPOSITUM
A SOLESMENSIBUS MONACHIS PRAEPARATUM

TOMUS ALTER

LIBER HYMNARIUS

CUM INVITATORIIS
& ALIQUIBUS RESPONSORIIS

SOLESMIS

MCMLXXXIII

TEMPUS NATIVITATIS

I. USQUE AD SOLLEMNITATEM EPIPHANIAE

In Officio dominicali et feriali a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad I Vesperas Epiphaniae Domini exclusive, nisi adsint hymni proprii:

AD VESPERAS

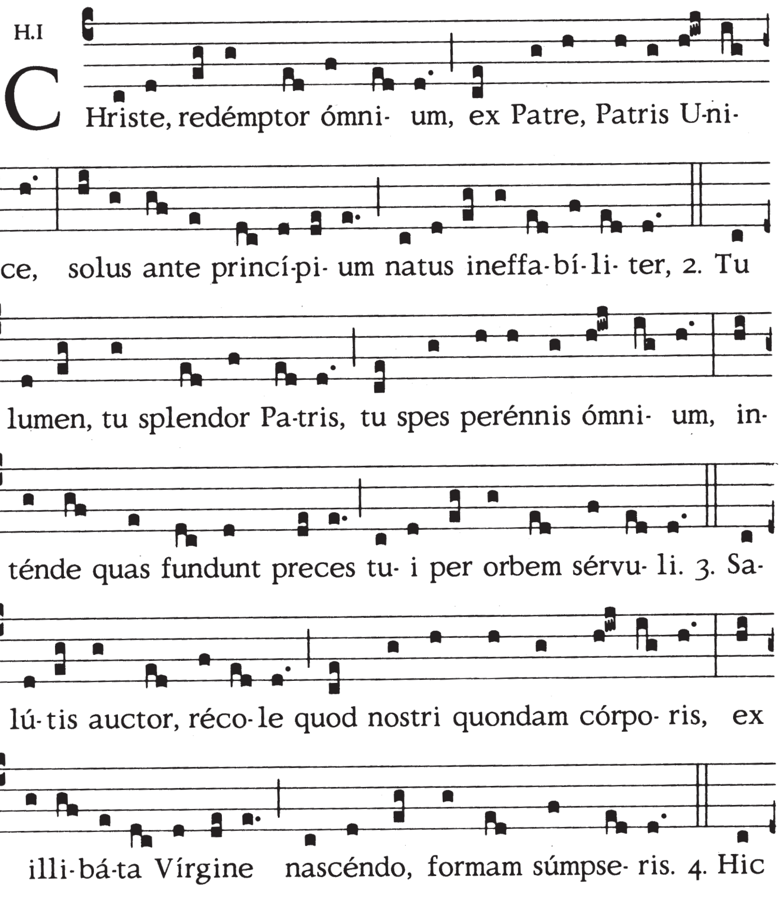

præsens testá-tur di- es, currens per anni círcu- lum, quod
so-lus a se-de Patris mundi salus advéne- ris; 5. Hunc cæ-
lum, terra, hunc ma-re, hunc omne quod in e- is est, auc-
tó-rem advéntus tu- i laudat exsúltans cánti-co. 6. Nos
quoque, qui sancto tu- o redémpti sumus sángui-ne, ob di-
em na-tá-lis tu- i hymnum novum concí-ni-mus. 7. Iesu, ti-
bi sit glóri- a, qui natus es de Vír-gi-ne, cum Patre et al-
mo Spí-ri-tu, in sempi-térna sǽcu-la. A-men.

AD COMPLETORIUM

H.II

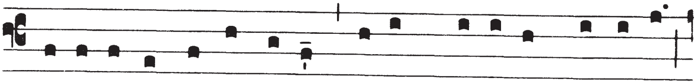

T E lucis ante términum, rerum cre-á-tor, póscimus,

ut só-li-ta cleménti- a sis præsul ad custódi- am.

Te corda nostra sómnient,
te per sopórem séntiant,
tuámque semper glóriam
vicína luce cóncinant.

Vitam salúbrem tríbue,
nostrum calórem réfice,
tætram noctis calíginem
tua collústret cláritas.

Præsta, Pater omnípotens,
per Iesum Christum Dóminum,
qui tecum in perpétuum
regnat cum Sancto Spíritu. Amen.

AD INVITATORIUM

℟.IV**

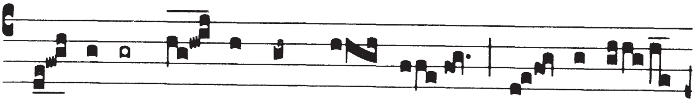

C Hri- stus na- tus est no- bis: ve- ní-te,
In Epiphania: appá- ru- it

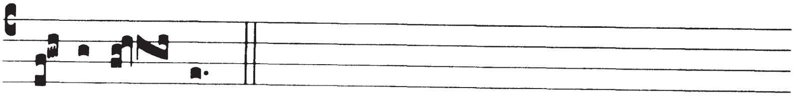

ad-o-ré- mus.

Antiphona repetitur postquam cantata fuerit prima vice a cantoribus, et post unamquamque stropham psalmi sequentis.

PSALMUS 94

IV**

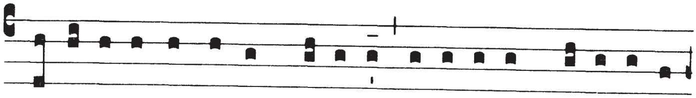

V E-ní-te, exsultémus Dómino; iubi-lémus De-o salu-

tá-ri nostro. Præ- occupémus fáci- em e-ius in confessi- ó-
ne, et in psalmis iubi- lémus e- i.
Quó- ni- am De- us magnus Dóminus, et rex magnus super
omnes de- os. Quóni- am non repéllet Dóminus plebem su-
am, qui- a in manu eius sunt omnes fines terræ, et al-
ti-tú-dines mónti- um ip- se cónspi- cit.
Quó- ni- am ipsí- us est mare, et ipse fecit illud, et á-ri-
dam fundavérunt manus eius. Vení-te, ado-rémus et proci-
dámus ante De- um, plo-rémus coram Dómino qui fecit

nos, qui- a ipse est Dóminus De-us noster, nos autem pó-
pulus eius et oves pá- scu- æ e- ius.
Hó- di- e, si vocem eius audi- é-ri-tis: « No-lí-te obdurá-
re corda vestra, sicut in exacerba-ti- óne secúndum di- em
tenta-ti- ó-nis in desérto, ubi tentavérunt me patres ve-
stri: pro-ba- vé-runt et vidé-runt ó- pe-ra me- a.
Quadra-gínta annis próximus fu- i genera-ti- ó-ni hu- ic,
et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non cognové-
runt vi- as me-as, quibus iurá-vi in i-ra me-a: Si intro-

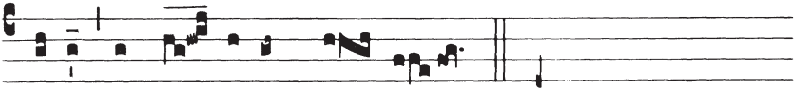

íbunt in ré- qui -em me- am. »

Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Sicut

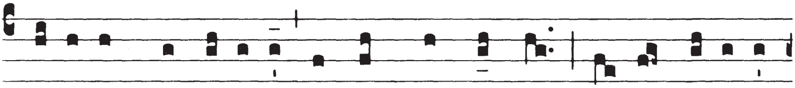

erat in princí-pi- o, et nunc et semper, et in sǽcula

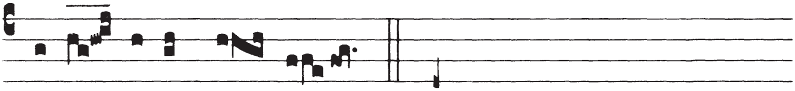

sæcu- ló-rum. A- men.

Infra octavam ad libitum et in feriis post Epiphaniam:

℟.E

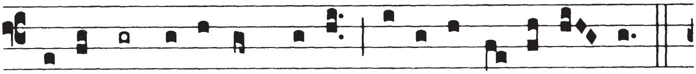

C Hristus natus est nobis, vení-te, ad-o-ré- mus.
appáru- it

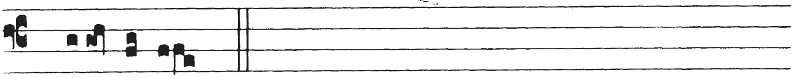

Ps. Ve- ní- te, *p. 168.*

AD OFFICIUM LECTIONIS

In sollemnitate

H.I

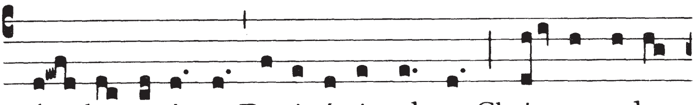

C An-dor ætérnæ De- i-tá-tis alme, Chri-ste, tu lu-

men, vénia atque vi- ta ádve-nis, mor-bis hó-minum me-
dé-la, por- ta salú- tis. 2. In- to-nat terræ chorus angeló-
rum cǽ- licum carmen, nova sæcla di- cens, gló-ri- am
Pa-tri, ge-ne-ríque nostro gáu- di- a pacis. 3. Qui ia-ces
parvus dóminans et orbi, Vír-gi-nis fructus sine labe sanc-
tæ, Christe, iam mundo po- ti- á- ris omni, sem-per amán-
dus. 4. Ná- sce- ris cæ-los pátri- am datú-rus, u-nus e no-bis,
caro nostra fac-tus; ínno-va mentes, tra-he ca- ri- tá-tis

Alter tonus ad libitum pro diebus infra octavam

AD LAUDES MATUTINAS

Christum canámus prín- ci- pem, natum Ma-rí- a Vír- gi-
ne. 2. Be- á-tus auctor sǽcu- li serví-le corpus índu- it, ut
car-ne carnem lí- be-rans non pérderet quod cón-di- dit.
3. Clausæ paréntis vísce- ra cæléstis intrat grá-ti- a; ven-
ter pu- él-læ bá- iu- lat secréta quæ non nó- ve-rat. 4. Do-
mus pudí-ci pécto- ris templum repénte fit De- i; intác-ta
nésci- ens vi- rum verbo concépit Fí- li- um. 5. Eníxa
est pu- érpe- ra quem Gábri- el præ-dí-xerat, quem ma-tris
alvo gé- sti- ens clausus Io-ánnes sén-se- rat. 6. Feno ia-

cére pértu- lit, præsépe non abhórru- it, parvóque lacte
pa- stus est per quem nec ales é- su- rit. 7. Gaudet cho-
rus cælé- sti- um et ánge-li ca- nunt De- um, pa-lámque fit
pastó- ri- bus pastor, cre- á- tor ómni- um. 8. Iesu, ti-bi
sit gló- ri- a, qui natus es de Vírgine, cum Patre et al-
mo Spí- ri- tu, in sempi-térna sǽ- cu- la. A-men.

AD TERTIAM

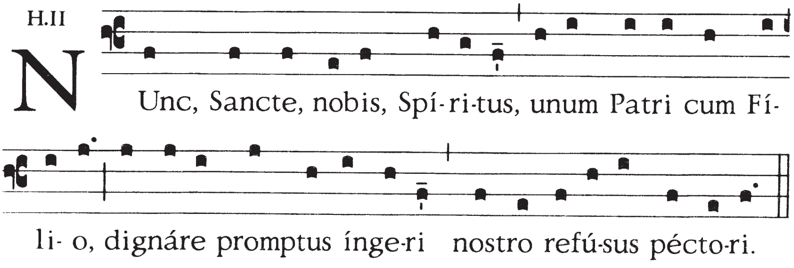
H.II
N
Unc, Sancte, nobis, Spí- ri-tus, unum Patri cum Fí-
li- o, dignáre promptus ínge-ri nostro refú-sus pécto-ri.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
confessiónem pérsonent,
flamméscat igne cáritas,
accéndat ardor próximos.

Per te sciámus da Patrem,
noscámus atque Fílium,
te utriúsque Spíritum
credámus omni témpore.
Amen.

AD SEXTAM

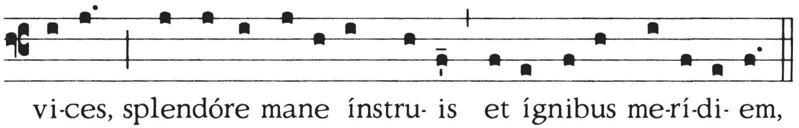

Exstíngue flammas lítium,
aufer calórem nóxium,
confer salútem córporum
verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum.
Amen.

AD NONAM

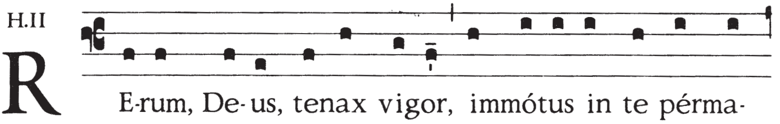

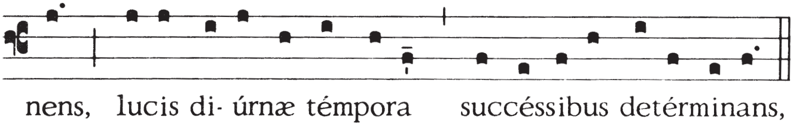

Largíre clarum véspere,
quo vita numquam décidat,
sed præmium mortis sacræ
perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum.
Amen.

Dominica infra octavam Nativitatis

SANCTÆ FAMILIÆ IESU MARIÆ & IOSEPH

AD I ET II VESPERAS

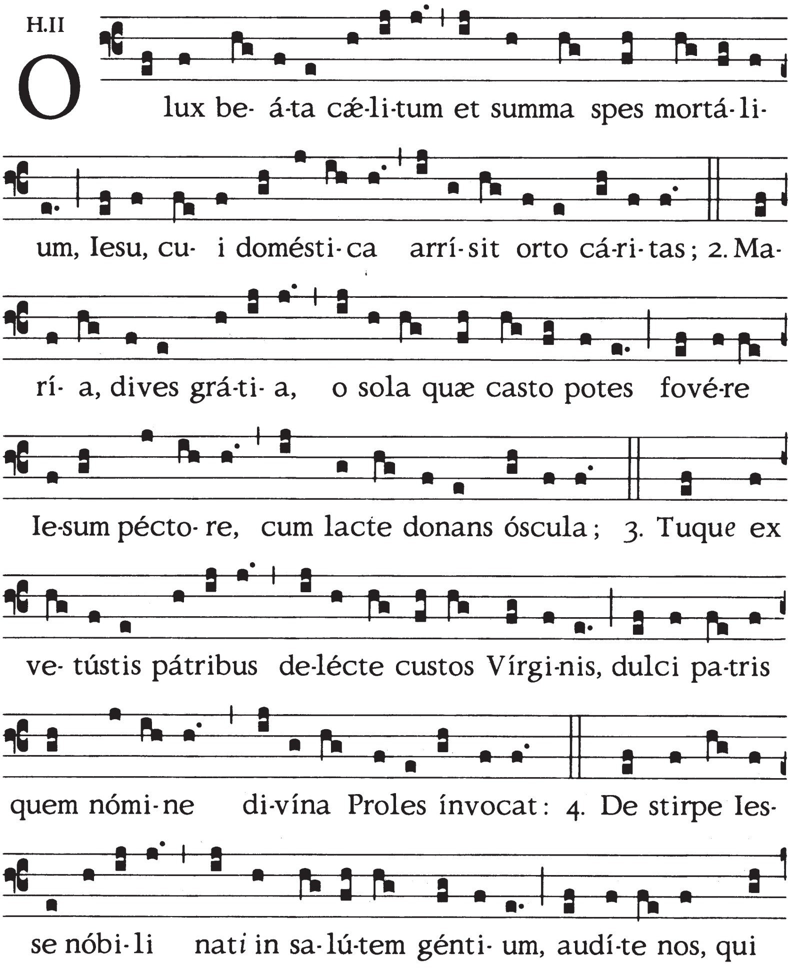

AD INVITATORIUM

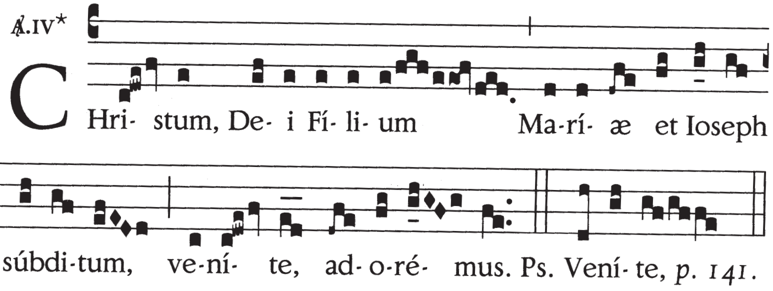

AD OFFICIUM LECTIONIS

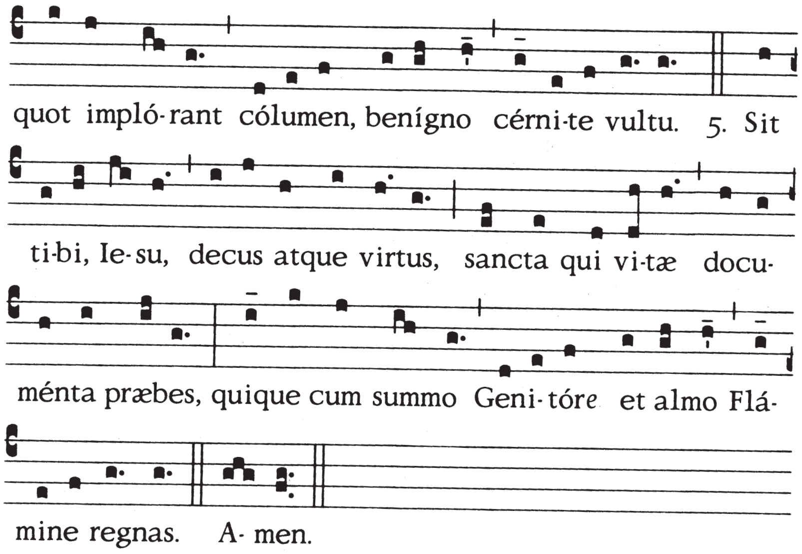

AD LAUDES MATUTINAS

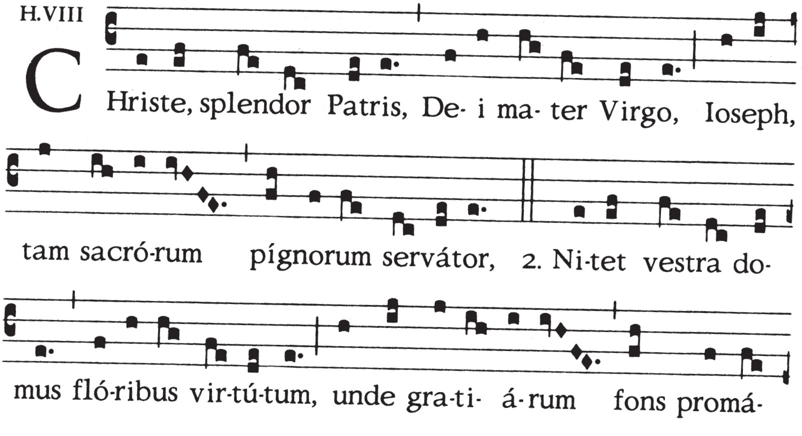

nat ipse. 3. Ange-li stupéntes Natum De- i cernunt ser-
vi forma indú-tum servis fa-mu- lántem. 4. Imus præ- es,
Io-seph, humi- lísque iubes; iubes et Ma- rí- a et utrí-
que servis. 5. Cunctis præstant aulis hæc egé- na sæpta,
salus unde cœpit géne-ris humá-ni. 6. Ie-su, Ma- ter,
Ioseph, mansi- ó-nis vestræ nostras da-te sedes do-nis
fru- i sanctis. 7. Ti-bi laudes, Christe, spem qui no-bis præ-
bes, tu- os per pa-réntes cæli adí- re domum. A- men.

Die I ianuarii

IN OCTAVA NATIVITATIS DOMINI

SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ

AD I ET II VESPERAS

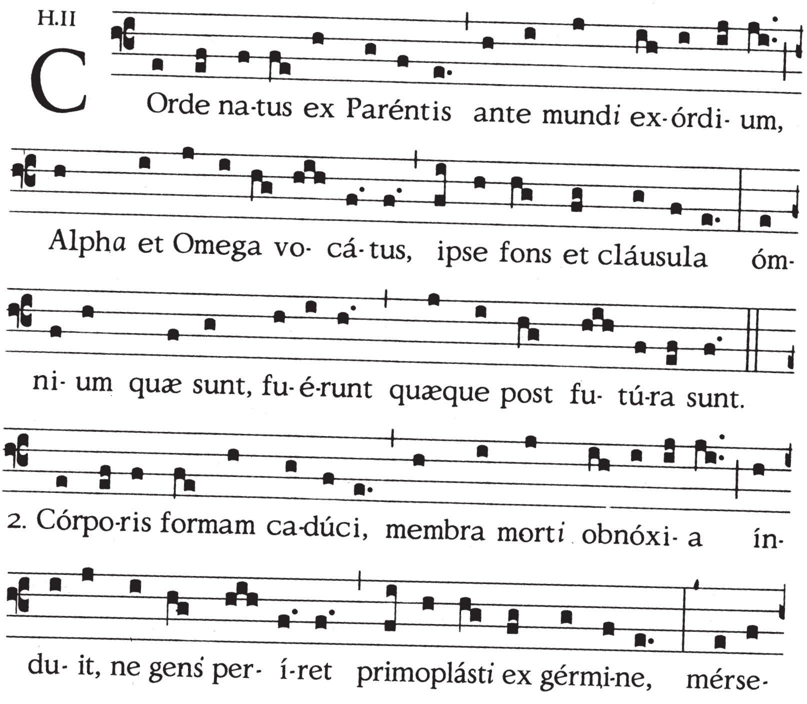

rat quam lex profúndo noxi- á-lis tártaro. 3. O be-á-
tus ortus ille, Virgo cum pu- érpera é-di-dit nostram
sa- lú-tem feta Sancto Spí-ri-tu, et pu-er redémptor or-
bis os sacrá-tum prótu-lit. 4. Ecce, quem va-tes vetústis
concinébant sǽcu-lis, quem prophetá-rum fi- dé-les pági-
næ spopónderant, émicat promíssus o-lim: cuncta colláu-
dent e-um! 5. Gló-ri- am Pa-tri meló-dis personémus vóci-
bus; glóri- am Christo ca- námus, matre na-to vírgine,
incli-tóque sempi-térnam glóri- am Pa- rácli-to. A-men.

AD INVITATORIUM

AD OFFICIUM LECTIONIS

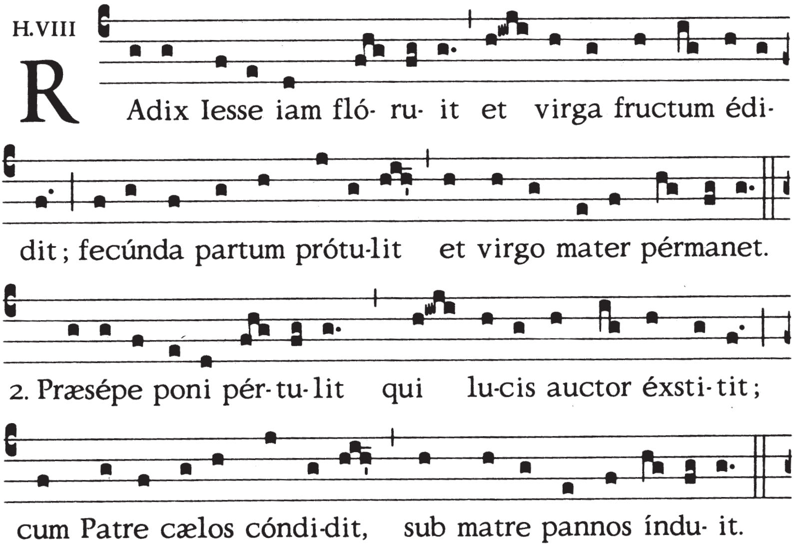

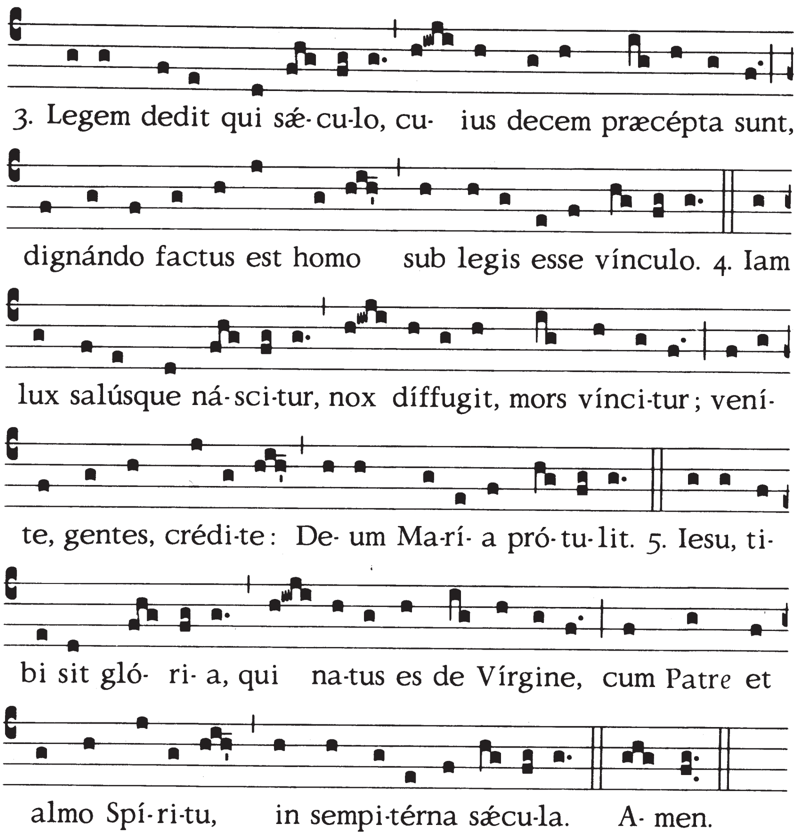

AD LAUDES MATUTINAS

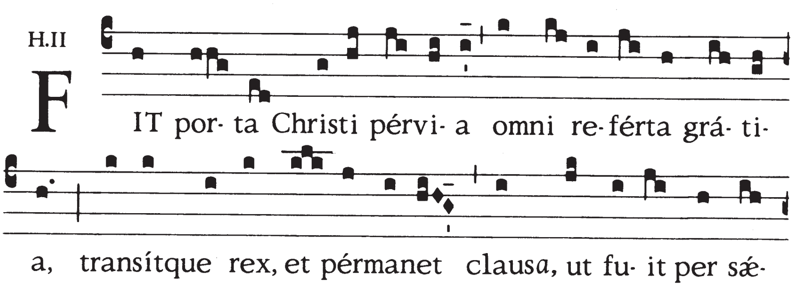

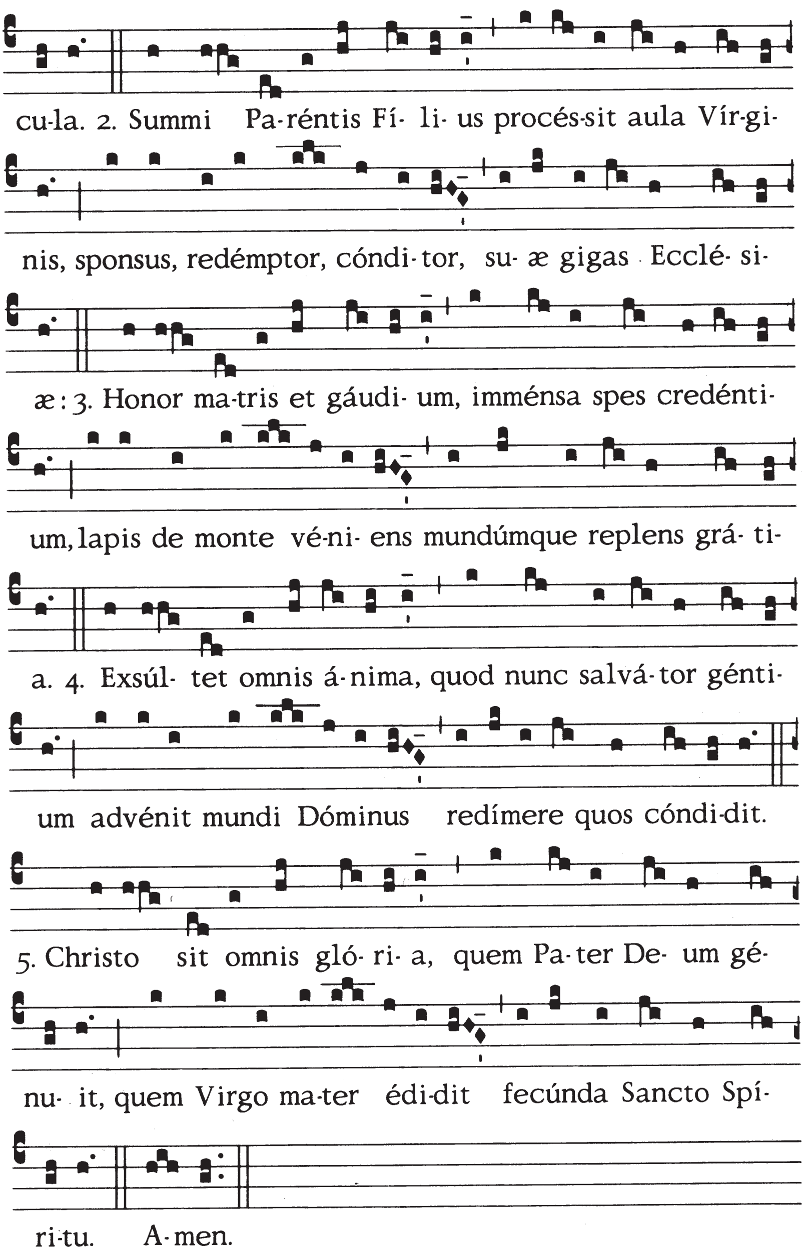
cu-la. 2. Summi Pa-réntis Fí- li- us procés-sit aula Vír-gi-
nis, sponsus, redémptor, cóndi-tor, su- æ gigas Ecclé- si-
æ: 3. Honor ma-tris et gáudi- um, imménsa spes credénti-
um, lapis de monte vé-ni- ens mundúmque replens grá- ti-
a. 4. Exsúl- tet omnis á-nima, quod nunc salvá-tor génti-
um advénit mundi Dóminus redímere quos cóndi-dit.
5. Christo sit omnis gló- ri- a, quem Pa-ter De- um gé-
nu- it, quem Virgo ma-ter édi-dit fecúnda Sancto Spí-
ri-tu. A-men.

PSALMUS INVITATORIUS 94

Antiphona statim proponitur ac repetitur, iterumque resumitur post unamquamque stropham.

TONUS II

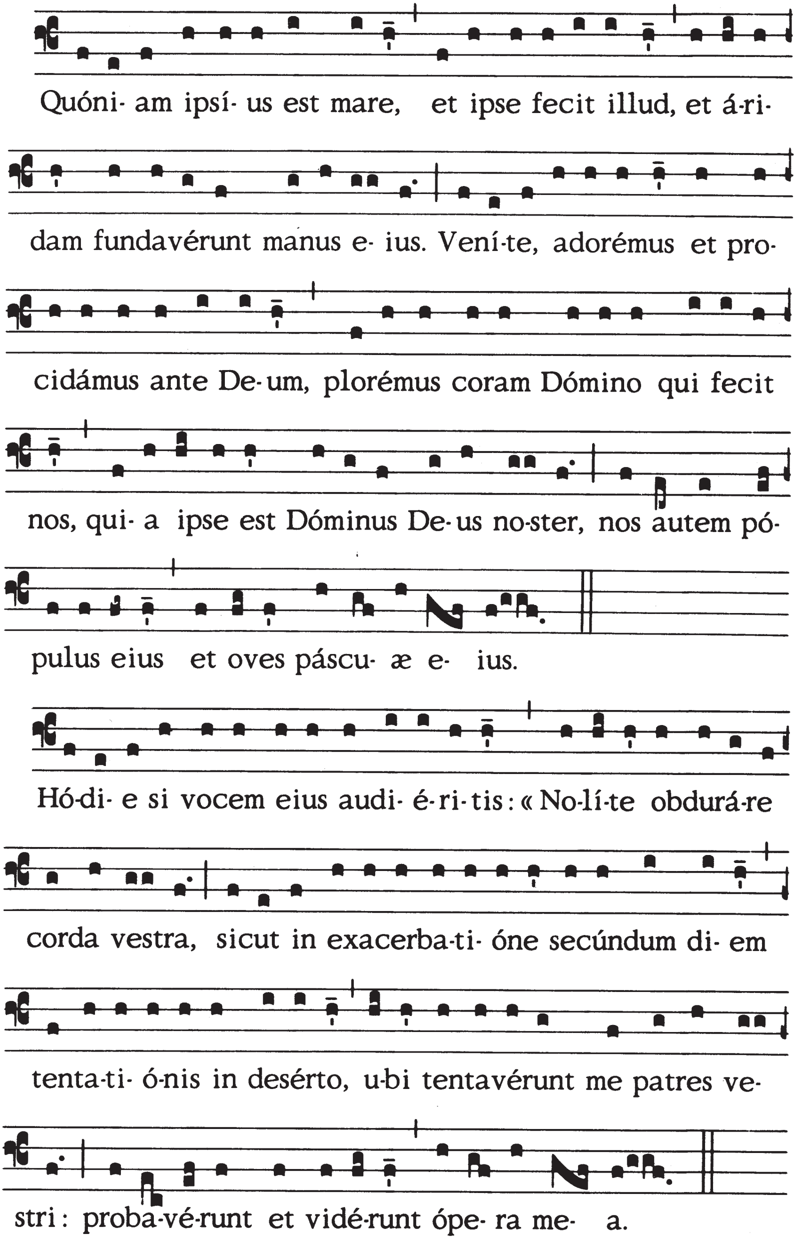
Quóni- am ipsí- us est mare, et ipse fecit illud, et á-ri-
dam fundavérunt manus e- ius. Vení-te, adorémus et pro-
cidámus ante De- um, plorémus coram Dómino qui fecit
nos, qui- a ipse est Dóminus De- us no-ster, nos autem pó-
pulus eius et oves páscu- æ e- ius.
Hó-di- e si vocem eius audi- é-ri-tis: « No-lí-te obdurá-re
corda vestra, sicut in exacerba-ti- óne secúndum di- em
tenta-ti- ó-nis in desérto, u-bi tentavérunt me patres ve-
stri: proba-vé-runt et vidé-runt ópe- ra me- a.

Quadragínta annis próximus fu- i gene-ra- ti- ó-ni hu- ic,
et di-xi : Semper hi errant corde. Ipsi vero non cogno-
vé-runt vi- as me- as, quibus iurá-vi in i-ra me- a : Si in-
tro- íbunt in réqui- em me- am. »
Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Sicut
e-rat in princí-pi- o, et nunc et semper, et in sǽcu- la
sæculó- rum. A- men.

TONUS III

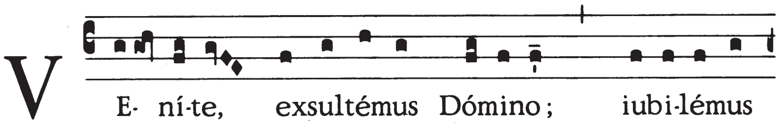
V
E- ní-te, exsultémus Dómino ; iubi-lémus

ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non co-
gnovérunt vi- as me-as, quibus iurá-vi in i-ra me-a: Si
intro- íbunt in ré- qui- em me- am. »
Gló- ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Sic-
ut erat in princí-pi- o, et nunc et semper, et in sǽcu-
la sæcu- ló- rum. A- men.

TONUS IV

V Ení-te, exsultémus Dómi-no; iu-bi-lémus De-o sa-
lu- tá-ri nostro. Præ-occupémus fáci- em eius in con-fes-
si- óne, et in psalmis iubi-lémus e- i.

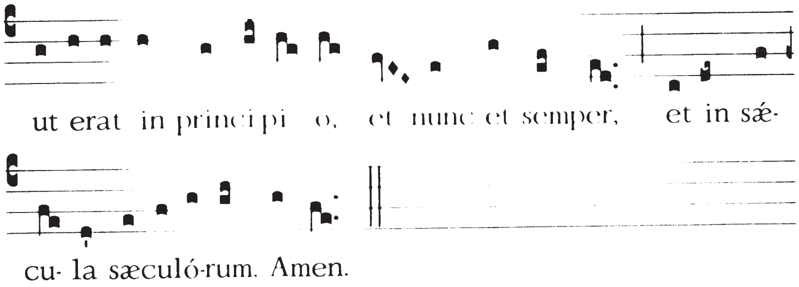
ut erat in princi pi o, et nunc et semper, et in sæ-
cu- la sæculó-rum. Amen.

TONUS IV*

V
Ení- te, exsultémus Dómino; iu-bi-lémus De- o
salu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fáci- em eius in con-
fessi- óne, et in psalmis iu-bi-lé-mus e- i.
Quóni- am De-us magnus Dóminus, et rex magnus su-
per omnes de-os. Quóni- am non repéllet Dóminus plebem
su-am, qui- a in manu eius sunt omnes fines terræ, et

alti-tú-dines mónti- um ipse cónspi- cit.
Quóni- am ipsí- us est mare, et ipse fecit illud, et á-
ridam fundavérunt manus eius. Vení-te, adorémus et pro-
cidámus ante De-um, plorémus coram Dómino qui fecit
nos, qui- a ipse est Dóminus De-us noster, nos autem pó-
pulus eius et oves páscu- æ e- ius.
Hó-di- e si vocem eius audi- é-ri-tis: « Nolí-te obdu-
rá-re corda vestra, sicut in exacerba-ti- óne secúndum
di- em tenta-ti- ó-nis in desérto, u-bi tentavérunt me pa-

tres vestri: probavé-runt et vidé-runt ópe- ra me- a.
Quadragínta annis próximus fu- i gene-ra-ti- ó-ni hu-
ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non co-
gnovérunt vi- as me-as, quibus iurá-vi in i-ra me-a: Si in-
tro- íbunt in réqui- em me- am. »
Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi- rí-tu- i Sancto.
Sicut erat in princí-pi- o, et nunc et semper, et in sǽ-
cula sæculó- rum. A-men.

TONUS E

V
E- ní-te, exsultémus Dómino; iu-bi-lémus De- o
sa-lu-tá- ri nostro. Præ- occupémus fáci- em eius in con-
fessi- óne, et in psalmis iu-bi-lémus e- i.
Quó- ni- am De- us magnus Dóminus, et rex magnus su-
per omnes de- os. Quóni- am non repéllet Dóminus plebem
su- am, qui- a in manu eius sunt omnes fines terræ, et
alti-tú-dines mónti- um ipse cónspi-cit.
Quó- ni- am ipsí- us est mare, et ipse fecit illud, et á-

ridam fundavérunt manus eius. Vení-te, ado-rémus et pro-
cidámus ante De-um, plorémus coram Dómino qui fecit
nos, qui- a ipse est Dóminus De-us noster, nos autem pó-
pu-lus eius et oves páscu-æ eius.
Hó- di- e, si vocem eius audi- é-ri-tis: « No-lí-te obdu-
rá-re corda vestra, sicut in exacerba-ti- óne secúndum
di- em tenta-ti- ó-nis in desérto, ubi tentavérunt me pa-
tres vestri, probavérunt et vidé-runt ópe-ra me- a.
Quadragín- ta annis próximus fu- i gene-ra- ti- ó-ni hu-

ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non

cognovérunt vi- as me- as, quibus iurá-vi in i-ra me- a:

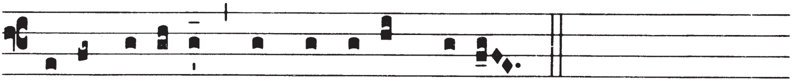

Si intro- íbunt in réqui- em me- am. »

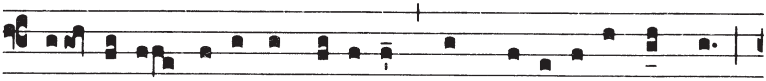

Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí-tu- i Sancto.

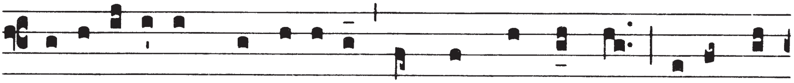

Sicut erat in princí-pi- o, et nunc et semper, et in sæ-

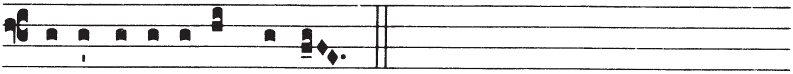

cula sæculó-rum. Amen.

Die 26 decembris

S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS

Festum

AD INVITATORIUM

Ant. VI

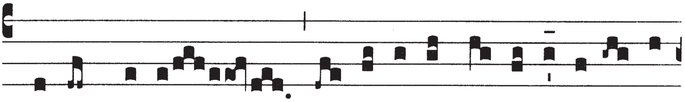

CHristum na-tum, qui be-á-tum hó-di- e coro- ná-

vit Stépha-num, ve-ní- te, ad-o-ré- mus. Ps. Vení-te, 141.

AD OFFICIUM LECTIONIS

H.IV

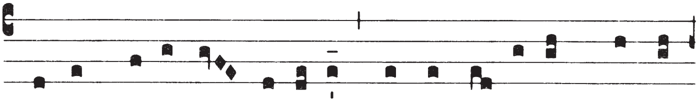

FEstum celébre márty-ris digne co-lámus Stépha-

ni, qui primus in certámi- ne palma ni-tet victó- ri- æ.

Martyr fidélis, cómminus
falsis renítens téstibus,
Iesu vidébat glóriam,
stantis Patris ad déxteram.

Nunc te precámur, ínclite,
succúrre, martyr, cóncite;
nobis rogátus ímpetra
cæli ut patéscat régia.

Lotus cruóris flúmine,
splendéscis alto lúmine;
nostri memor nunc súpplica
tecum fruámur glória.

Præstet favens hæc múnera
natus Puer de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu
regnans per omne sǽculum.
Amen.

AD LAUDES MATUTINAS

H.VIII

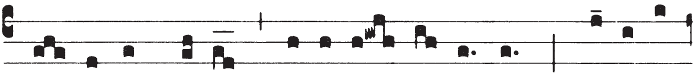

CHri- stus est vi-ta vé-ni- ens in orbem, qui ferens

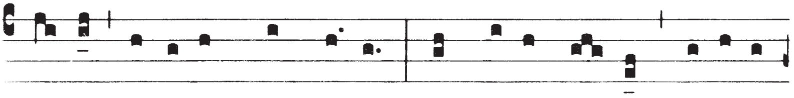

vulnus removénsque mortem, ad Patris dextram repe-tén-

do, regnat se- de supérna. 2. Hunc sequens primus Stépha-
nus mi- níster sortis illá- tæ tí-tulo est decó-rus, quam de-
dit spi- rans Dómi-ni benígnus Spí- ri-tus illi. 3. Sá-xe-
o nimbo la-pi-dá- tus instat, sústinet mor-tis rábi- em
profá-nam, hóstibus quæ- rit véni- am mi-sértus péc-to-re
grato. 4. Quǽ- sumus flentes, benedíc- te prime martyr et
ci- vis soci- á-te iustis: cǽ-li-tus, cla- ræ regi- ó-nis heres,
mit- te favó-res. 5. Gló- ri- æ laudes Trí- a-di be- á-tæ
mártyrum læ-ti cómi-tes canámus, quæ dedit pri- mas

Die 27 decembris

S. IOANNIS
APOSTOLI ET EVANGELISTAE

Festum

De Communi Apostolorum, p. 266, praeter sequentia:

AD OFFICIUM LECTIONIS

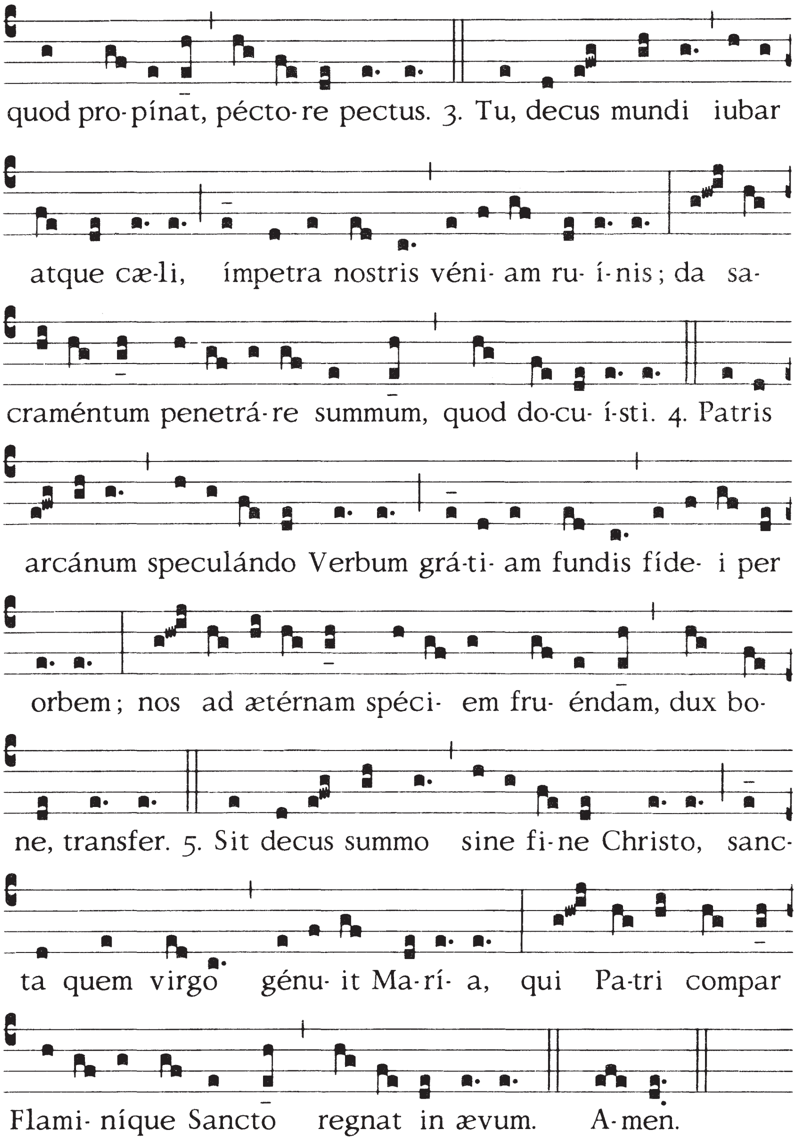
quod pro-pínat, pécto-re pectus. 3. Tu, decus mundi iubar
atque cæ-li, ímpetra nostris véni- am ru- í-nis; da sa-
craméntum penetrá-re summum, quod do-cu- í-sti. 4. Patris
arcánum speculándo Verbum grá-ti- am fundis fíde- i per
orbem; nos ad ætérnam spéci- em fru- éndam, dux bo-
ne, transfer. 5. Sit decus summo sine fi-ne Christo, sanc-
ta quem virgo génu- it Ma-rí- a, qui Pa-tri compar
Flami- níque Sancto regnat in ævum. A-men.

AD LAUDES MATUTINAS

Hic discit, almus édocet
hic unde Verbum pródeat,
sinúmque matris ímpleat,
sinum Patris non déserens.

Felix Ioánnes, déligit
et te Magíster próvidus,
ut clara Thabor lúmina
hortíque cernas tǽdia.

Tu, raptus in sublímia,
arcána cæli cónspicis,
Agni sed et mystéria
Ecclesiǽque pércipis.

O digne fili Vírgine,
succéssor alti nóminis,
nos adde Matri fílios,
nos conde Christi in péctore.

Verbo sit ingens glória,
caro quod est et créditur,
cum Patre et almo Spíritu
in sempitérna sǽcula. Amen.

Die 28 decembris

SS. INNOCENTIUM, MARTYRUM

Festum

AD INVITATORIUM

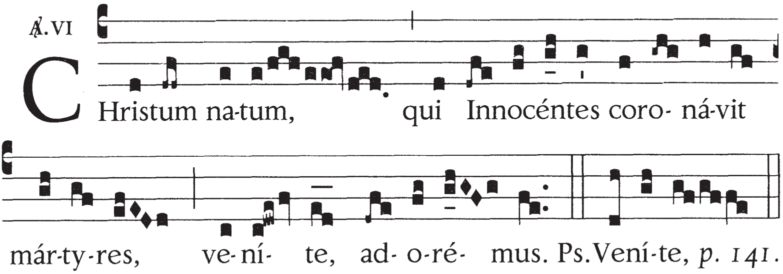

AD OFFICIUM LECTIONIS

Quos rex perémit ímpius,
pius sed Auctor cólligit,
secum beátos cóllocans
in luce regni pérpetis.

Præclára Christo spléndiut
mors ínnocens fidélium;
cælis ferébant ángeli
bimos et infra párvulos.

O quam beáta cívitas,
in qua Redémptor náscitur,
natóque primæ mártyrum
in qua dicántur hóstiæ!

Astant niténtes fúlgidis
eius throno nunc véstibus,
stolas suas qui láverant
Agni rubéntes sánguine.

Iesu, tibi sit glória,
qui natus es de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérna sæcula. Amen.

AD LAUDES MATUTINAS

H.VI

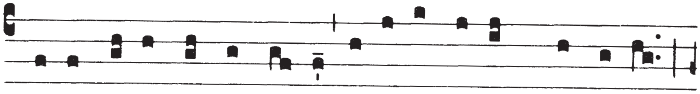

A Udit tyránnus ánxi- us adésse regum prínci-pem,

qui nomen Isra-el re-gat teneátque David régi- am.

Exclámat amens núntio:
«Succéssor instat, péllimur;
satélles, i, ferrum rape,
perfúnde cunas sánguine!»

Quo próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem iuvat?
Unus tot inter fúnera
impúne Christus tóllitur.

Salvéte, flores mártyrum,
quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit
ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
grex immolatórum tener,
aram sub ipsam símplices
palma et corónis lúditis.

Iesu, tibi sit glória,
qui natus es de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérna sæcula. Amen.

Die 29 decembris

S. THOMÆ BECKET, EPISCOPI & MARTYRIS

Die 31 decembris

S. SILVESTRI I, PAPÆ

IN NATIVITATE DOMINI

Post priorem lectionem: ℣. Lc 2, 14

Post alteram lectionem :

℟. VIII

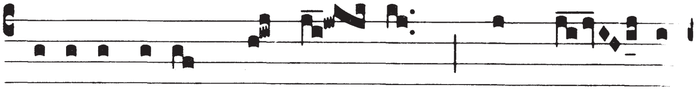

H Odi- e nobis * de cæ- lo pax ve- ra

de- scén- dit : * Hó- di- e per to- tum mun- dum

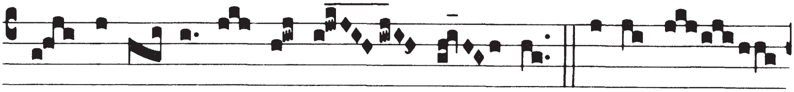

mel- líflu- i fac- ti sunt cæ- li. ℣. Hódi- e

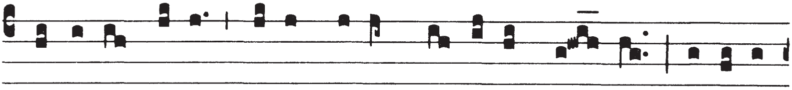

illú-xit nobis di- es redempti- ó-nis no- væ, repa-ra-

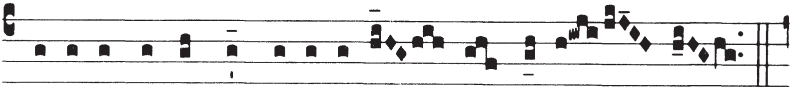

ti- ó-nis antíquæ, fe-li-ci-tá- tis æ-tér- næ.

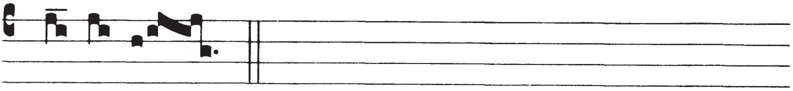

* Hó- di- e.

Dominica infra octavam Nativitatis
SANCTAE FAMILIAE IESU, MARIAE ET IOSEPH

Lc 2, 51. 40

℟. VIII

D Escén- dit Ie-sus * cum e- is et ve-

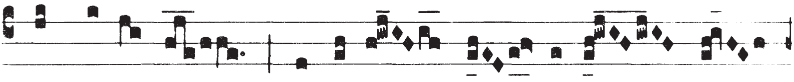

nit Náza- reth, * Et e-rat súb- di-tus il-

lis. ℣. Pro-fi-ci- é-bat sa-pi- énti- a et æ-tá- te et

grá-ti- a apud De- um et hómi- nes. * Et.

In octava Nativitatis

SOLLEMNITAS SANCTAE DEI GENETRICIS MARIAE

℣. Lc 1, 42

℟. II

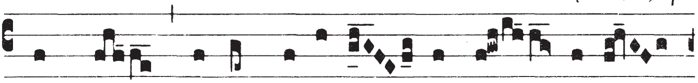

SAncta * et immacu-lá- ta vir- gí-ni-

tas, qui-bus te láu-di- bus éffe- ram, né-

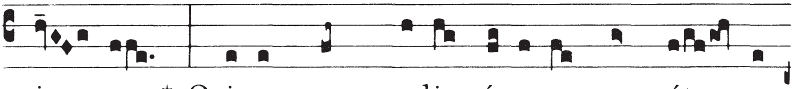

sci- o: * Qui- a quem cæ-li cá-pe-re non pót- e-

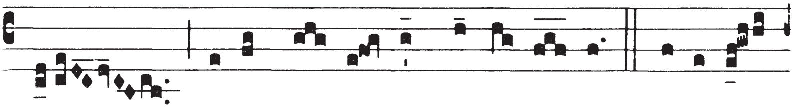

rant, tu- o gré- mi- o contu- lí- sti. ℣. Benedíc-

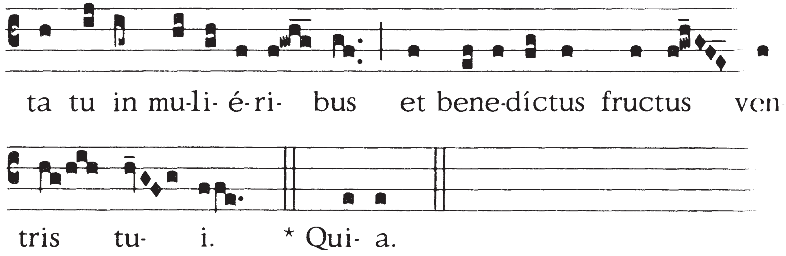

IN EPIPHANIA ET IN BAPTISMATE DOMINI

Is 60, 1-3

Tonus recentior

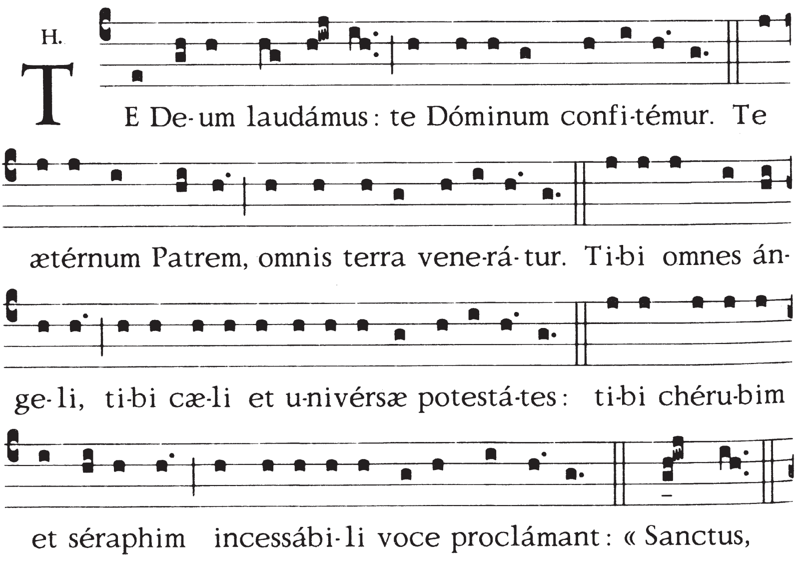

Sanctus, Sanctus Dóminus De- us Sába- oth. Pleni sunt cæ-
li et terra ma-iestá-tis glóri- æ tu- æ. » Te glo-ri- ó-sus
Apostoló-rum cho-rus, te prophetá-rum laudábi- lis núme-
rus, te mártyrum candidá-tus laudat exérci-tus. Te per
orbem terrárum sancta confi-té-tur Ecclé-si- a, Pa-trem
imménsæ maiestá-tis; vene-rándum tu-um verum et úni-
cum Fí-li- um; Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum.
Tu rex glóri- æ, Christe. Tu Patris sempitérnus es Fí-li- us.
Tu, ad libe-rándum susceptúrus hóminem, non hor-ru- ísti

Vírgi-nis úte-rum. Tu, devícto mortis acúle- o, ape-ru- í-
sti credéntibus regna cæló-rum. Tu ad déxteram De- i se-
des, in glóri- a Pa-tris. Iudex crédе-ris esse ventú-rus.
Te ergo quǽsumus, tu- is fámu-lis súbveni, quos pre-ti- ó-so
sánguine redemí-sti. Ætérna fac cum sanctis tu- is in
glóri- a nume-rá- ri. ¶ Salvum fac pópu-lum tu- um, Dómi-
ne, et bénedic he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e- os
et extólle illos usque in ætér-num. Per síngulos di- es
bene-dí-cimus te; et laudámus nomen tu-um in sǽculum

et in sǽcu-lum sǽcu-li. Dignáre, Dómine, di- e isto
sine peccáto nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri, Dómine,
mi-se-ré-re nostri. Fi- at mi-se-ricórdi- a tu- a, Dómine, su-
per nos, quemádmodum spe-rá-vimus in te. In te, Dó-mi-
ne, spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér- um.

Lydian Press
X KAL IAN MMXII

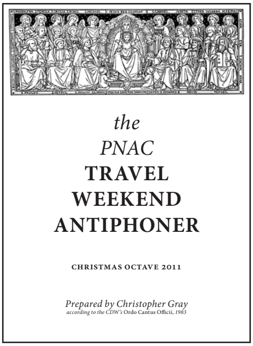
the
PNAC
TRAVEL
WEEKEND
ANTIPHONER

CHRISTMAS OCTAVE 2011

Prepared by Christopher Gray
according to the CDW's Ordo Cantus Officii, *1983*

Cum auxilio Pauli et Beniamin præparatum.

Laus Deo.
Tu es, Domine, Qui restitues hæreditatem meam mihi.
antiphonale.ceegee.org